

Giới thiệu Pháo Hôi Đại Náo Thịt Vần: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!

Pháo hôi đại náo thịt vần: Vật hi sinh từng bước phản kích!!! Là ngôn tình thể loại xuyên nữ phụ văn, chiến tranh và đậm đặc H.Là câu chuyện của Dạ Vũ một người chuyên viết về ngôn tình lại bị xuyên vào chính truyện của mình.

Nữ phụ xuyên không tác oai tác quái giả ngây thơ bụng bỏ dao găm.Nữ chính nhu nhược chộc người thương tiếc, bối cảnh thâm sâu, thủ đoạn máu tanh tàn nhẫn.Lại còn nam tiểu bạch thỏ lòng đen như mực tàu. Con yêu nghiệt ma mị dính chặt mỡ pháo hôi như nêm. Mặt lạnh băng quyền thế ngấp trời luôn tìm cách bắt nạt lại, ôn nhu dịu dàng nam nhân trong tâm đen đến không thể đen hơn nhìn chăm chăm. Thằng bạn nổi khổ vô cùng thần bí bay lượn vòng xung quanh, đồng đội nam phụ nằm vùng làm gián điệp vô cùng nguy hiểm..

Cảm giác chết đi thật may mắn, bởi cái thế giới này bất cứ ai cũng đều sẽ đe dọa được đến vật hi sinh nàng.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thịt Vần: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên

Những ngón tay trắng nõn như sứ linh hoạt di chuyển như bay trên bàn phím máy tính, Dạ Vũ hơi hơi lắc đầu, ánh mắt cuồng nhiệt dán lên màn hình.

"A...a... mạnh quá... thật sâu... ah..." Cô gái thân hình như rắn nước cuốn vào thân thể người đàn ông, móng tay cào ra những vết thật sâu trên tấm lưng trần gợn cảm của hắn. Mồ hôi hai người hòa tan vào nhau, cháy bỏng.

"A... Thân..."

"Phụt!" Một dòng chất lỏng bắn ra, Dạ Vũ cuống quýt móc khăn giấy từ chiếc hộp bên cạnh ra lau qua loa, ánh mắt hưng phấn vẫn dán chặt lên màn hình. Đằng sau cô là cả một chồng những cục giấy nhuộm máu đỏ.

"A trời, đoạn này kể tiếp phải làm sao đây?" Cô ừ dột chau mày, ánh mắt lóe lên. Ngay lập tức hai tay khê chuyển, một file ẩn được mở ra.

"A... a... Thật sướng... đâm thật sâu... chỗ đó thật là sâu... ah... đâm thật tuyệt!!!"

"Phụt!" Với câu đầy tiên của nữ diễn viên AV, nữ tác giả lần 2 phun máu mũi. Ánh mắt của cô tiếp tục dán vào thân hình đầy đặn cùng cặp bánh bao trắng làm từ silicon của nữ diễn viên kia. Này a, này a...

Lau vết máu mũi còn sót lại, nữ tác giả quyết định, chương kế sẽ là nipple-play (chơi vs nhũ hoa =_=) cùng với 1 màn 3p thần thánh!

Đột ngột, bầu trời "ầm" một tiếng giữa đêm khuya, tia sét rạch ngang bầu trời - dị tượng hiếm thấy trong năm. Tia sét kia giáng thẳng xuống nhà máy điện ở ngoại ô thành phố, khiến điện đóm trong thành phố chập mạch không thoi.

Thế nhưng Dạ Vũ vẫn đang còn chăm chú vào AV, không chú ý đến, một tia lửa điện xuất hiện từ trong ổ cắm máy tính, lao đến chỗ của cô cùng máy tính nhỏ với tốc độ chóng mặt.

"Roẹt!!!!!"

"Á?"

"Ah....ah....ah...."

Lúc mà nữ diễn viên AV lên đỉnh, tiểu tác giả tội nghiệp cũng cùng lúc cháy thành than, ngã xuống nền nhà. Trước lúc ra đi, cô không hề có chút tạp niệm nào, trong đầu chỉ xoay quanh một câu duy nhất.

"Cmn cuối cùng cũng lên đỉnh! 30 phút cơ đấy!!!"

Tầm mắt cô gái mờ dần. Hai hôm sau, trên một tờ báo lá cải có ghi "Nữ tác giả của bộ truyện nổi tiếng 'Đại chiến chiếm đoạt tiểu nữ phụ ngây thơ' đã bất hạnh qua đời do bị điện giật."

.

.

Tinh cầu Venus. Chiến trường Warfield.

Sư đoàn bộ binh hậu cần số 5 của Hệ hành tinh mặt trời.

Bầu trời đêm bị xua tan bởi những tia sáng mặt trời chói mắt, đúng 5 giờ 30, tiếng chuông báo thức vang lên, trải rộng khắp Sư đoàn.

Đại đội 1, Trung đội 3, lần số 6.

Một nữ nhân đột ngột bật dậy, ánh mắt hoảng hốt đánh giá xung quanh. Một lúc sau, cô ta như lên cơn động kinh tát vào mặt mình liên tục, đến khi má sưng lên mới thôi.

"Ta, xuyên qua!!!" Mã Lạc cuồng tiếu nở nụ cười, ánh mắt vô cùng khiếp sợ và bất ngờ.

Cô chỉ là nằm xuống ngủ sau khi đọc một bộ truyện xuyên không cầu huyết, đột ngột cảm thấy cơ thể đặc biệt đau nhức. Mở mắt ra thì đã xuất hiện ở đây.

Ánh mắt Mã Lạc lộ ra sự tham lam và điên cuồng. Ông trời cho cô xuyên đến đây, chắc chắn là để cô triển lộ tài năng, thu thập hậu cung nam chủ vào tay, trở thành nữ vương của thế giới này! Được rồi, trước tiên cần phải tìm hiểu thông tin về thế giới này đã!

Mã Lạc lo lắng tìm hiểu thông tin, không chú ý đến ở một góc khuất, một bóng dáng nhỏ nhắn cũng đột ngột ngó người ra. Tất nhiên, không phải chỉ một mình Mã Lạc xuyên không. Nữ tác giả xui xẻo nào đấy cũng đã xuyên không rồi! Hơn nữa, cô còn xuyên một cách rất chi là xấu! Chết vì điện giật đến cháy đen!

"Khung cảnh xa lạ, người người đều không có trạng thái gì đặc biệt đối với bản thân. Điều này chứng tỏ cô ta đã xuyên không, linh hồn xuyên kí sinh thể xác khác!" Dạ Vũ lẩm bẩm.

Không ngờ được dù đã bị điện giật đến đen thui nhưng cô vẫn còn có thể sinh long hoạt hổ đứng đây. Đòi đòi khi rất bất ngờ...

"Dạ Tiểu Vũ! Tân binh số 69 tiểu đội 55, Trung đội 3, Đại đội 1, Sư đoàn bộ binh hậu cần số 5 tập hợp ở XXX!"

"Mã Lạc! Tân binh số 68 tiểu đội 55, Trung đội 3, Đại đội 1, Sư đoàn bộ binh hậu cần số 5 tập hợp ở XXX"

"Mas...."

"Jum...."

Một nữ Hạ Sĩ xuất hiện đọc tên các Tân binh, phân phiên hiệu và nơi tập hợp một lượt rồi rời đi.

Dạ Vũ, à không, Dạ Tiểu Vũ giờ tay gãi gãi đầu. Phiên hiệu này... có chút quen tai nhỉ..

Mã Lạc liếc nhìn cô gái bên cạnh - người sắp trở thành đồng đội của mình. Cơ thể nhỏ xíu như một tiểu loli, thể nhưng bộ ngực cũng có thể gọi là khá cùng cặp mông tròn căng vênh lại tăng thêm vẻ ma mị khó lí giải thành lời với con nhóc này. Khuôn mặt bị mái tóc ngắn xoăn đen bù xù và cặp kính cận khổ to che khuất. Cô ta hơi hơi nhăn mày. Con nhóc này tựa hồ rất dễ thương đi, mà cô lại rất ghét những ai xinh đẹp hơn cô! Thế nhưng vì đại cục...

"Xin chào." Một giọng nói ngọt ngào vang lên lúc Dạ Tiểu Vũ đang thất thần. "Tôi tên là Mã Lạc, sau này sẽ là đồng đội của cô!"

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Viết lại truyện bằng chính bản thân

Dạ Tiểu Vũ mặt đơ nhìn cô gái đang mỉm cười hết sức dịu dàng trước mắt, trong lòng là những tiếng gào thét âm ỉ.

Mã Lạc - nữ phụ xuyên không. Xuất thân là một nữ binh của Sư đoàn bộ binh hậu cần số 5 Đại đội 1, Trung đội 3 của Hệ hành tinh Mặt Trời. Theo nguyên tác là một tiểu nữ phụ không có não, yêu thương một trong các nam chính của hậu cung nữ chủ, hận nữ chủ chiếm đoạt tình yêu của bản thân, âm mưu các loại ném ra liên miên. Cuối cùng đắc tội nữ chính, bị đem ra xử bắn năm XXXX, hưởng dương 26 tuổi.

Thế nhưng đột ngột có một nữ xuyên không xuyên đến thân xác cái nữ phụ này, lật tay làm mây, úp tay làm mưa, đánh bại nữ chính, thu phục hậu cung các kiểu, bla bla bla... Để thỏa mãn các bạn đọc giả sắc nữ của mình, Dạ Vũ - nữ tác giả của bộ truyện đã biến quyền tiểu thuyết của bản thân thành một quyền thật văn đích thực.

Còn về phần thịt thể nào sau này các bạn đọc giả sẽ hiểu.

Quay lại với Dạ Tiểu Vũ và Mã Lạc, lúc này Dạ Tiểu Vũ mới hoàn hồn, trưng ra bộ mặt nịnh nọt nhất mà cô có thể nghĩ ra trả lời cho câu giới thiệu của Mã Lạc.

"Chào chị, em là Dạ Tiểu Vũ, tân binh mới nhập ngũ năm nay!"

Bởi vì nữ chính là một Đại tướng quân trấn giữ một hành tinh, quyền thế ngập trời, thâm bất khả trắc, vậy nên khi chọn đối tượng xuyên không nhập xác, Dạ Vũ đã chọn một cô gái có tâm địa rất rắn rết nhưng lại hay giả vờ thiện lương, hay nghi kị người khác. Máy cái bàn tay vàng gì đó cũng trợ giúp cho cô ta rất nhiều. Cho nên lúc này, nữ tác giả là đang muốn giả nhập vào dưới trướng của cái nhân vật phiền phức mà bản thân đã tạo ra này.

Mã Lạc quét một vòng từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Tiểu Vũ, tuy rằng trên mặt là hòa nhã và dịu dàng, thế nhưng chỉ có cô ta mới biết bản thân đang ghen tỵ với đứa con gái này thế nào.

Tất cả những kẻ xinh đẹp hơn ta đều phải bị tiêu diệt!

Dạ Tiểu Vũ bỏ qua cảm giác ón xuong sống khắp lưng mà mỉm cười vô cùng thân thiết với Mã Lạc. "Chị dọn đồ đi, chúng ta phải đến chỗ tập trung!" Nói rồi, Dạ Tiểu Vũ chạy mất tăm để lại một Mã Lạc với ánh mắt dần trở nên âm trầm như một cái hố đen sâu không thấy đáy.

Cmn cứ như rắn độc ấy!

Vừa dọn đồ, Dạ Tiểu Vũ vừa lắc đầu ca thán. Tại sao khi chọn hình tượng nhân vật cô lại không viết về một tiểu bạch thỏ ngây thơ phấn nộn mà lại là một con rắn độc nham hiểm đầu đầy mưu mô chước quỷ chứ?

Thở dài, đột ngột, tay Dạ Tiểu Vũ chạm phải một cuốn sổ. Cô lật lên xem, bề ngoài của nó là một cuốn sổ bọc da beo.

"Gì vậy?" Cô lăm bắm mở nó ra.

[Xin chào tiểu Vật hi sinh số 13102000, chúc mừng bạn được chọn làm vật thí nghiệm trong thế giới của chúng tôi.

Trước bạn là 13101999 vật hi sinh đã thất bại trong nhiệm vụ, nay chúng tôi hi vọng bạn sẽ thành công trong nhiệm vụ này.

Nhiệm vụ của bạn chính là viết lại câu chuyện do nữ tác giả Dạ Vũ đã viết - "Đại chiến chiếm đoạt tiểu nữ phụ ngây thơ" bằng chính bản thân mình.

Chúng tôi mặc kệ bạn sử dụng cách gì, âm mưu thủ đoạn nào, chỉ cần bạn hoàn thành định mức trong thời gian cho phép, mạng sống của bạn sẽ được bảo đảm

Mục tiêu cuối cùng: Đánh bại nữ phụ xuyên không, nữ chính trùng sinh, các tiểu tam, bánh bèo, thu phục hậu cung.

+Định mức 1: Trong vòng 2 năm, trở thành Thiếu tướng. Hoàn thành định mức trước thời hạn sẽ được nhận thưởng bàn tay vàng tùy theo cấp độ thời gian a~

Lời khuyên số 1: Tốt nhất là bạn phải tránh xa nữ phụ và nữ chính.

Lời khuyên số 2: Nhớ kỹ, xuất phát điểm của bạn là một vật hi sinh!

Lời khuyên số 3: Trong định mức này phòng thí nghiệm sẽ không cung cấp bất cứ bàn tay vàng nào cho bạn cả - muốn bàn tay vàng, tự thân vận động nghen. Good Luck!

+Định mức 2: Trong vòng 5 tháng thu phục thành công hai nam chính, phải XXX xong và tỏ tình xong mới được tính!

Lời khuyên số 1: Thân, vật hi sinh bạn phải cẩn thận, mất đi trình tiết trước khi tìm được kim chủ, kim chủ sẽ chẳng bao giờ ngó ngang đến bạn đâu ~

Lời khuyên số 2: Bàn tay vàng bạn có thể tự đi tìm, không nên dựa dẫm vào phòng thí nghiệm

Lời khuyên số 3: Đã có hơn 3000000 vật hi sinh chết ở xuất phát điểm trong tay nữ phụ, thỉnh vật hi sinh số 13102000 cẩn thận!

Cuối cùng, nếu bạn không hoàn thành định mức đúng hạn, đừng có sống nữa làm gì. Over~]

Đọc xong, Dạ Tiểu Vũ có chút O_o .

Hóa ra, chính bản thân cô xuyên không là để viết lại tiểu thuyết của chính cô!

... ..

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thế giới của thịt vắn

Mã Lạc nhìn bóng lưng tất bật của Dạ Tiểu Vũ, móng tay hằn sâu vào lòng bàn tay.

Tại sao? Tại sao con bé này lại xinh đẹp như vậy, sạch sẽ như vậy?

Kiếp trước cô đã phải sống sót một cách bẩn thỉu và ti tiện ở những góc tối hôi hám nhất thành phố, mua bán thân thể chỉ để có được những đồng tiền ghê tởm nhóp nhùa duy trì cuộc sống. Những tưởng có thể làm lại cuộc đời ở thế giới này, ai ngờ được thân thể này của cô cũng chẳng sạch sẽ gì!

Một con kỹ nữ ở khu phố nghèo!

Dạ Tiểu Vũ nhìn Mã Lạc tức giận rồi đi cũng minh bạch phần nào, dù sao thì Dạ Vũ là một tác giả viết thịt vắn, trong trắng thánh thiện thì thịt thà cũng chẳng ngon lành gì, bên ngoài trong trắng bên trong dâm dăng thì bị coi là thần kinh phân liệt, cuối cùng bỏ phiếu thì hơn 80% yêu cầu dâm nữ tái thế.

Mã Lạc à, không phải lỗi của tác giả tôi nha, yêu cầu của độc giả nó vậy, tôi làm sao cãi lại được độc giả đây, lại còn bỏ phiếu công khai nữa chứ!

Mà, nếu không phải con bé này 2 kiếp đều lăn lộn khổ sở như vậy thì làm sao nó đấu lại nữ chính khủng bố kia được đây?

"Xong rồi!" Dạ Tiểu Vũ vui vẻ sắp xếp ba lô rồi vui vẻ rời đi. Cuốn sách này cũng đã được cố định trong ba lô của cô.

Trên đường đến trại tập trung tân binh, chúng ta sẽ nói sơ qua về thế giới này, để khi bạn đọc nhìn thấy những cảnh sau thì bớt sốc.

Vì sách là NP thịt vắn, thế nên bà tác giả biến thái Dạ Vũ đã viết ra một thế giới biến thái vạn vật phục vụ cho yêu cầu "leo giường" mọi lúc mọi nơi của các nam chính đen tối.

Đơn giản thôi, thế giới cởi mở về tình dục!

"Leo giường" every time, every where. Đồ chơi được bày bán công khai như quán ăn, áo mưa đủ mọi kiểu dáng, hình thái, màu sắc và hương vị dâu, cam, quýt, thậm chí là hương nước hoa gọi cảm kích tình.

Thậm chí trong quân đội cũng rất "cởi mở", đánh trận thì bình thường, thế nhưng xong xuôi thì lộ ra bản sắc biến thái. Nam nữ ngủ chung, cung cấp đồ bôi trơn và dầu ăn mọi lúc mọi nơi.

Lí do của việc này phải quay lại vài năm về trước, bởi vì sử dụng một hợp chất quá nhiều nên con người mắc bệnh khó sinh con trầm trọng, cực kì khó! Xác suất thụ thai tuyệt đối không phanh, tỉ lệ vô sinh lên đến 5% cả Vũ trụ.

Bởi vậy chính phủ các nước yêu cầu tuyên truyền về tình dục đi khắp mọi nơi, khuyến khích người dân XOXO, bắt tất cả bao cao su đều phải đục lỗ, nghiêm cấm đặt vòng tránh thai, đốt sạch mọi thuốc phòng tránh thai, v...v...

Những đứa bé đủ 16 tuổi sẽ bị tổng đến bệnh viện kiểm tra tỉ lệ sinh nở. Xác suất thụ tinh/thai hơn 5% sẽ được coi như bảo vật mọi nhà, cả nhà nô nức mừng, giá trị con người được nâng cao đến không tưởng, chắc chắn nó sẽ có một cuộc sống đủ đầy.

Hơn 10% thì thành bảo vật cấp quốc gia, idol của năm, vạn người đều mê cho dù thân hình như con khủng long, đã có rất nhiều trường hợp tổng thống 60 tuổi cưới một đứa bé 16 tuổi để sinh con.

Hơn 20%? Cô/cậu bé này đã đủ để gây ra một cuộc chiến tranh lớn cấp Vũ trụ vì giành giật chiếm đoạt.

Hơn 50%? Đã hơn 10 năm rồi chưa ai xuất hiện trên thế giới này.

Các cuộc chiến tranh gần đây tất cả đều là vì giành người. Tuy là tỉ lệ thụ tinh đều phụ thuộc vào cả nam và nữ, thế nhưng tỉ lệ cao chứng tỏ sẽ có rất nhiều cơ hội. Việc 1 vợ nhiều chồng cũng ngày càng trở nên phổ biến.

Tất cả vì thế hệ trẻ mai sau nha!

... ..

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thịt Vắn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phán Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Doanh trại (H vụn vặt)

Dạ Tiểu Vũ ôm ba lô đi đằng sau Mã Lạc, ánh mắt đề phòng nhìn xung quanh.

"A...a...a... đừng hôn nơi đó... hôn đán người... ừm... thật thích..."

"Bang bang bang bang..."

"Đỉnh thật sâu, thật tuyệt... ah a ah... thật to..."

"Nhẹ một chút... ah... người ngoài sẽ nghe thấy... ah...oh..."

Tìm mặt, Dạ Tiểu Vũ ôm đầu che mắt, hai ngón tay lại khê tách ra. Không muốn người khác nghe thấy thì đừng có rên to vậy chứ! Còn hai thằng kia, xxx với 1 cô thì cứ xxx đi, cứ cố ý để lộ cái mông ra ngoài là thế nào, lều nhỏ xiu mà làm như khách sạn 5 sao không bằng.

Thậm chí là hai nam nhân abc mà không đóng cửa lều trại nữa cơ đấy! Gì thế? Xích chân, nén, dầu ăn!

Rất kì lạ là đám nữ binh nghe thấy hay nhìn thấy mấy cái đó về mặt đều rất bình thản, vài người thậm chí còn cười khúc khích chỉ trỏ ai to hơn ai nhỏ hơn, cái này đậm sâu cái này đậm mạnh (@@). Vài cô đã bắt đầu vuốt ve quần áo trên người, ánh mắt ái muội lớn mật khiêu khích các nam binh trên đường, thậm chí là đụng chạm vào người nữ binh bên cạnh.

Thế giới coi mở về tình dục như thế này, mấy vụ đồng tính gì đó đã ngày càng trở nên phổ biến rõ rệt. Sinh con không nổi thì đồng tính hay không cũng chẳng khác nhau mấy.

Tuy rằng vụ khó sinh làm cho người ta vô cùng đau đầu, thế nhưng về cơ bản thì dân số Vũ trụ vẫn cứ đều đều mà lên. Khoa học kĩ thuật phát triển khiến cho con người càng ngày càng hiểu cách để dưỡng sinh. Nếu không ốm đau, bệnh tật, làm theo đạo dưỡng sinh cùng thuốc thang, máy móc hỗ trợ, con người có thể đạt tuổi thọ trung bình hơn 500 năm (hơi phi logic nhưng mà kệ đi ==)

Cho dù tỉ lệ cực thấp thế nhưng chỉ cần không vô sinh và liên tục XOOX thì kiểu gì cũng có con nối dõi, chỉ là bây giờ người bình thường phải cần mẫn gieo giống hơn và thấp nhất cũng phải 200 tuổi mới có được con.

... ..

"Nghĩa vụ của các cô đến nơi này là phục vụ cho các nam binh sĩ, về cả thể xác lẫn tinh thần, các cô có hiểu không. Riêng về vấn đề tình dục, các cô hãy yên tâm, đất nước không báo các cô làm quân kỹ (kỹ nữ quân đội), nếu các cô không muốn cùng ai đó thì hãy bấm nút đỏ trên vòng tay, nếu kẻ đó còn muốn bắt ép hay cưỡng bức thì bấm nút xanh!"

Vấn đề về tình dục được giải quyết theo cách này, nhờ vậy nên mới không có xuất hiện cảnh cưỡng bức tình dục trên đường cái. Quân đội cũng áp dụng cách này để đàn áp mấy tên biến thái cuồng dâm, tình trùng lên não.

Phụ nữ có thể sinh con là tài sản của cả nhân loại!

Dạ Tiểu Vũ nghe nữ quân giáo lái nhái đủ đường về XOOX, mua bán tình dục, chỗ cung cấp dầu ăn và bao cao su tình thú, dầu bôi trơn, đồ chơi v...v... mà gạch đen đầy mặt. Khi viết thì cảm thấy thật kích thích, đến khi tự mình cảm nhận mới thấy đủ độ biến thái như thế nào.

Thật buồn cười, đám nữ binh nghe vậy thì không có cảm giác gì, rất chăm chú ghi chép lại, nhiều cô đã ngó ngó túi tiền của mình.

Ôi cái thế giới biến thái này...

... ..

-Phòng ngủ tập thể <3-

"A trời, hình trái tim cơ đây, giống với nguyên tác đến từng centimet!" Dạ Tiểu Vũ khóc không ra nước mắt. Giống đến như vậy sao...

Nếu cô nhớ không lầm, mở cánh cửa này...

"Cạch..."

"A... ha ha ha... oh... ah... tư thế cưỡi ngựa này... thật tuyệt đấy anh yêu... đậm em mạnh... vào...ah... oh..." Nữ nhân tóc vàng váy quân phục đã bị vén lên, quần lót vắt vẻo trên chân, dùng tư thế cưỡi ngựa mà nhấp nhô nhấp nhô, nước bọt kích tình vương khắp miệng.

Người đàn ông vẫn còn mặc quân phục phẳng phiu đánh mạnh vào cặp mông vĩnh của nữ nhân. "Yêu tinh dâm đẳng! Hộc... ta thao chết ngươi! Xoay mông, co lại cho ta! Ah... thật sướng... ngươi yêu tinh dâm đẳng!"

Bên kia tư thế cưỡi ngựa, bên này tọa thiền quan âm, chính giữa là abc tập thể sáu nữ mười một nam, tất cả loạn thành một đoàn.

Đánh giá: Pháo hôi à, cô không nên coi mắt mà bắt hình dong nha, tên này rất ghét cô. Hấn sẽ nằm cạnh cô một thời gian dài đây.

Chú ý: Rắn độc sama thật nguy hiểm a. Cần thận bị bán đi mà còn giúp hấn điểm tiền.

Gợi ý: Sao cô không thử cởi đồ rồi nhảy gangnam style trước mắt hấn coi, chắc sẽ không đến mức này đâu nha.

Mục tiêu số 2(chưa gặp - sắp gặp): Sở Luru - đồng đội nam phụ - gián điệp => Được thăng cấp thành nam chủ + tặng bàn tay vàng + tặng vàng sáng nhân vật chính.

Độ hào cảm hiện tại: 0%

Cảm xúc: Ai đây?

Đánh giá: Xuân được là một lựa chọn không tồi, miss pháo hôi. Nằm sát nhau sẽ dễ quyến rũ lắm.

Chú ý: Gián điệp sama rất không dễ chọc, cần thận bị thủ tiêu!-

Dạ Tiểu Vũ:"..."

Thằng nhóc này cũng giả vờ giỏi quá ta! Ghét bỏ người khác đến vậy mà còn có thể vui vẻ ôm nhau ngủ, thật là đủ để đoạt giải oscar luôn rồi!

Tâm địa thằng oắt này chẳng tốt lành gì!

"Tần Đông, cậu tránh ra giùm tôi được không!" Dạ Tiểu Vũ không thể chịu đựng nổi cơn ớn lạnh đang chạy dọc xương sống, bức mình tung chăn, nấp hung hăng liếc Tần Đông một cái.

Tần Đông:"..."

Tần Đông:"Con nhóc ngu ngốc nhà cậu hôm nay bị ai gõ đầu hả?"

Dạ Tiểu Vũ nhìn thấy ánh mắt vô cùng thân thiết của Tần Đông, bụng không tự chủ được co thắt lại, mồ hôi lạnh chạy dọc xương sống. Đôi khi, cái loại cảm xúc không hề lộ ra một tia giả dối nào khi đóng kịch thật là dễ sợ. Có khi hấn ta sẽ mỉm cười dịu dàng nói yêu bạn, trong khi tay cầm dao móc ruột của bạn ra rồi cho vào nôi.

Tần Đông vuốt vuốt đầu của Dạ Tiểu Vũ, ánh mắt lơ đãng nhìn xung quanh, trong chớp mắt có một tia chán ghét chạy qua rồi biến mất vô tung vô ảnh.

Dạ Tiểu Vũ may mắn bắt gặp được ánh mắt không thân thiện kia, mồ hôi lạnh thì nhau chảy ào ào. Con mẹ nó có giống như đang ôm một con rắn độc ấy!

"Cậu tránh ra đi! Tôi khó chịu!" Dạ Tiểu Vũ không thể chịu đựng được nữa, không khách khí đẩy Tần Đông sang giường bên cạnh.(Hai cái giường cách nhau có 5cm làm lẽ, cho các cặp đôi dễ bề hành động ấy mà.)

"Được rồi, hôm nay cậu thiệt là kì lạ đấy tiểu Vũ!" Tần Đông lăn sang giường bên cạnh, dùng ánh mắt đánh giá nhìn tiểu Vũ một lượt từ trên xuống dưới, mắt hơi nheo lại."Giống như trở thành một người khác vậy..."

"Hừ hừ hừ..." Dạ Tiểu Vũ trùm chăn kín đầu, quay lưng về phía hấn. Thật lạnh, ánh mắt kia làm cho xương sống của cô run cả lên.

Đang sau, Dạ Tiểu Vũ không cần nhìn cũng biết con rắn độc đang xài ánh mắt nào để nhìn cô, mồ hôi lạnh chảy ào ào. Làm bạn thanh mai trúc mã với một nam nhân rắn rết như vậy thật là bị kịch!

"Cô gái, cô có thể đem cái góc chăn kia ra khỏi giường tôi hay không?" Dạ Tiểu Vũ còn chưa kịp làm quen với bác cực sau lưng, một bác cực sát giường khác đã xuất hiện trước mặt cô.

Giọng thật lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Buổi tập huấn... biến thái (biến thái thôi, H vụn vặt)

Dạ Tiểu Vũ ngược mắt lên nhìn.

Đây là một khuôn mặt rất đỗi bình thường, nhưng lại mang theo hơi lạnh cùng đề phòng xung quanh. Cũng phải thôi, gián điệp mà lại không đề phòng mới là lạ. Nhất là tên nam phụ này lại là một gián điệp chuyên nghiệp a.

Trong phiên bản thường, tên này bị nữ chính bắt gặp, sau đó đem lòng mến mộ nữ chính, giao cả bí mật quốc gia vào tay nàng ta, cuối cùng bị đập bẹp.

Với phiên bản biến dị nữ phụ xuyên qua, tên này lại bị phong thái âm hiểm tàn nhẫn đầy mê hoặc của nữ phụ quyến rũ, giao cả tất cả cho cô ta, cuối cùng vẫn không chọi nổi với nam chính mà bị nổ tan xác dưới lớp xe tăng.

Nay - phiên bản pháo hôi nghịch tập, anh chàng nam phụ số phận bị thảm sẽ có bàn tay vàng, có vàng sáng mary sue của nhân vật chính (mary sue: bàn tay vàng tới tấp, liên tục, nhân vật đánh mãi không chết).

"Cô nhìn đủ chưa, mang cái góc chần kia cuốn xéo khỏi giường của tôi!" Sở Lưu cảm giác được ánh mắt đồng tình cùng thương hại của cô gái kì lạ, lời nói càng thêm lạnh lùng.

"A được được được..." Dạ Tiểu Vũ gật gật đầu, xê xích người sang chỗ khác, mắt vẫn dán lên tấm lưng lạnh lùng. Tên này bị chứng ám ảnh sạch sẽ quá mức, không chấp. Sau này thích nữ chính/nữ phụ rồi thì lại đi trộm đồ lót của họ để...(các bạn tự hiểu nha), rất biến thái!

Dù sao hắn cũng là mục tiêu, nhưng thật là khó hạ thủ. Tên này ít nhất có thể xài chiêu quyến rũ, nhưng lại bị bệnh sạch sẽ, lỗ mới cời đồ một lát, hắn lại bỏ chạy hay ngất xỉu thì sao? Hành động của biến thái rất khó để lí giải...

Dạ Tiểu Vũ không biết, cô đang lẩm nhẩm những gì mình mình, tuy rất nhỏ, nhưng hai người giường bên đều là quái vật, làm sao mà không nghe được chứ. Nhưng cùng một nội dung, cả 2 lại có cách nghĩ khác nhau.

Bạn học Sở Lưu sờ sờ cái súng bên cạnh để bớt đi cảm giác muốn bắn chết cô gái giường bên. Còn thanh mai trúc mã Tần Đông thì nhìn vào tấm lưng của Dạ Tiểu Vũ, ánh mắt cô chút kì lạ và âm trầm.

... ..

Buổi sáng, Tần Đông phải sang trại huấn luyện của Sư đoàn 1, còn Sở Lưu đi trại huấn luyện của nam binh hậu cần, cả hai đều không thèm chú ý đến Dạ Tiểu Vũ, coi cô thành không khí.

Dạ Tiểu Vũ cũng không thèm quan tâm hai cái mục tiêu đang nghĩ gì, vui vẻ đi đến trại huấn luyện. Trên đường đi, cô lại bắt gặp Mã Lạc. Trước hết phải làm tan đề phòng của cô ta đã, sau này mới dễ hạ thủ.

"Chào chị, chị cũng đến trại huấn luyện sao?"

"Ừ." Mã Lạc miễn cưỡng nở nụ cười, đáng đi có chút kì lạ. Không chỉ Mã Lạc, hơn 9 phần nữ binh đều là một bộ như vậy, bọn họ thậm chí còn lấy đó làm kiêu ngạo. Quân áo rất nhiều người bị rách rách lộ da lộ thịt, vậy mà lại nhận được ánh mắt hâm mộ của người khác.

Ôi cái thế giới này...

Mã Lạc dường như cũng không muốn nói nhiều, tránh đi.

Trên đường đi đến trại huấn luyện vẫn loạn cào cào như hôm qua, thậm chí là rất nhiều vụ abc tập thể diễn ra ngay trên đường. Dù sao không phải lúc nào cũng phải huấn luyện a.

"Mạnh... mạnh... mạnh quá...ah..."

"Nữa, nữa... làm chết tiểu dâm đang em đi...ah...oh...A---"

"Từ thế tọa kỵ này thật tuyệt em yêu...oh... chụt chụt..."

Không nghe thấy gì, không nghe thấy gì cả a... Dạ Tiểu Vũ lấy khăn giấy ra lau máu mũi, mắt hướng phía trước cố định. Tôi không muốn thành biến thái, nên tôi phải lờ mấy chuyện này, tôi không muốn thành biến thái, không muốn thành biến thái, không muốn trở thành một phần của thế giới biến thái này a...

"A... đến rồi!"

"A---, em ra rồi.....!!!!!!" Mở cửa, chính là một cảnh này.

Nam nhân điên cuồng đứng đưa, nữ nhân bị gắt gao đè dưới đất, vẻ mặt sung sướng thỏa mãn, run rẩy xuất ra yêu dịch.

"Dâm đang!" Nam binh phun một bãi nước bọt lên tay, xoa xoa bộ hạ, bắt đầu một vòng mới, hắn ta còn cố ý trưng ra trước mặt tân binh cảnh này nữa chứ.

"Ah... oh... các em... vào sân bắn... bắn được điểm càng cao càng tốt... oh... quá đã... anh yêu, mạnh nữa lên...oh..."

Dạ Tiểu Vũ lau lau máu mũi, tiến vào bãi tập bắn. Cô cầm súng lên, là loại súng máy nòng nhỏ, tốc độ chậm, năng lượng bị bòn rút tối đa. Súng huấn luyện cỡ này trình độ thôi a.

Nâng súng, Dạ Tiểu Vũ nhìn vào mục tiêu, ngăn người.

Trước mắt cô là một tên đàn ông lồ ô, bộ vị cương cứng hướng thẳng lên trời đang ra sức đâm chọc, về mặt dâm dăng khó coi. Ở phía của quí của hắn là 10 điểm, hai nụ hoa 5 điểm, chỗ khác là 0 điểm.

Dạ Tiểu Vũ có kích động muốn đập súng. Cô quên, thế giới này là do cô viết ra.

Nuốt nước mắt vào bụng, Dạ Tiểu Vũ nhắm súng vào chỗ... "Bùm!"

"Oh... honey... em thật mạnh bạo..." Áo ảnh cười dâm dăng, ôm chỗ của quý bị bắt, liên tục đẩy a đẩy a.

"Em bắn trúng rồi, thật giỏi, thưởng cho em này...oh..." Một dòng nước màu trắng phun ra.

Dạ Tiểu Vũ chai mặt, quay lại nhìn một vòng.

Huấn luyện viên đang "oh ah oh ah", vài nữ binh dẫn nam binh đến để "oh ah oh ah" tập thể, những người tham gia huấn luyện thì mặt đỏ lựng, một bộ nôn nao khó nhìn, sờ sờ hạ thân, liếm môi cười khanh khách.

Ôi cái thế giới biến thái này...

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Văn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đại chiến trước mắt.

Dạ Tiểu Vũ sau khi bắn súng chán chê, cảm giác nếu cô cầm súng ra chiến trường thì có thể sống sót dưới làn đạn mật mù thì mới rút súng trở về phòng. Bên cạnh giờ đã loạn thành một đoàn abc tập thể, cô cũng chẳng muốn xem nữa.

AV mà, xem mãi cũng thấy chán.

Hơn nữa cô sắc chứ không phải biến thái, thật sự chán ghét cái thế loại abc tập thể nơi công cộng này. Thật đáng sợ, lẽ như cô xem nhiều quá, sau này trở thành biến thái mất thì sao...

"Haizzz..." Dạ Tiểu Vũ đi loang quanh, làm ngơ mấy tiếng động lạ bên tai, cố gắng tìm kiếm chỗ nào yên tĩnh để suy ngẫm một chút.

Xoay một vòng xung quanh doanh trại, cuối cùng cô cũng kiếm được một nơi có thể coi được. Doanh trại này đặt ở một bình nguyên trên tinh cầu Venus - chiến trường Warfield, nơi chỉ toàn cỏ và cỏ, chỗ yên tĩnh mà cô nói đến là một gò đất trải cỏ vàng, bên cạnh nó là một hồ nước nhỏ.

Dạ Tiểu Vũ lấy ra một cái khăn lau đi mấy vết cáu bẩn màu trắng còn mới, trải thêm một lớp cỏ vàng xung quanh nữa rồi mới ngồi xuống, thở ra một hơi.

Bây giờ, cô mới có đủ thời gian để bình tĩnh lại sau những sự việc dồn dập kia.

Xuyên không.

Nữ phụ rắn độc Mã Lạc.

Pháo hôi nhiệm vụ.

Hệ thống bán *** toys trả hình.

Thằng bạn nói khó âm hiểm.

Tên gián điệp tùy thời giết người diệt khẩu.

Loạn thành một đoàn!

Còn nữa, nguy hiểm chân chính chính là vào 3 ngày sau, doanh trại nhỏ như cái lỗ mũi với 5 Sư đoàn này sẽ bị 20 Sư đoàn bao vây tiêu trừ.

Đừng hỏi nhiều, tình tiết của truyện là như vậy, rất máu chó. Luyện chưa luyện đã phải ra chịu chết, lính hậu cần chân ngắn, súng cũng chưa biết bắn cũng sẽ bị lôi cổ ra chiến trường.

Cái nữ phụ Mã Lạc thì hay rồi, sẽ được anh nam chủ gián điệp mới thăng cấp lôi đi trốn, rồi abc, rồi v...v.... Pháo hôi như cô đây thì sẽ tan xác dưới nòng súng địch, kết thúc một chuỗi bi kịch bi thương khổ sở.

Cho dù cô thông báo cho Sư đoàn trưởng, người ta cũng sẽ tưởng cô có bệnh.

Làm sao để thoát khỏi bây giờ? Đào binh? Không được, cái đồng hồ trên tay cô sẽ phát nổ ngay lập tức, đầu người hai noi.

Trộm vũ khí hạng nặng rồi giấu đi? Giấu kiểu gì hả!!? Một cái nhẹ nhất cũng phải 200~500 kg, lớn bằng cả người cô.

Chiến tranh đến thì núp đi? Đồng hồ sẽ lại phát nổ cho coi!

Chiến đấu?

Nói đùa!

Chỉ số gen của pháo hồi Dạ Tiểu Vũ này thấp đến không tưởng nổi. Nếu không phải vì chiến tranh mà quân đội hạ thấp tiêu chuẩn đến mức gen thấp nhất, đến cả lính hậu cần tiểu pháo hồi này cũng làm không được.

Gen cấp D,бет của бет. Một cái dị năng cũng không có nổi! Sức lực so với những kẻ cấp C thì như người lớn với trẻ sơ sinh. Cho dù cô có đeo thiết bị tăng phúc chỉ số sức mạnh thì cũng không ăn thua trên chiến trường, một khẩu súng năng lượng quét qua, cả người trở thành bụi vũ trụ bay a bay a.

[Chỉ số tự tin của pháo hồi số 13102000 quá thấp so với mức quy định, hệ thống trí năng hỗ trợ pháo hồi sẽ tự động điều tiết lại.

GỢI Ý TRƯỚC ĐẠI CHIẾN ĐỒNG CỎ WARFIELD

+ Trang bị tận răng, cố gắng huấn luyện tẩu thoát và bỏ chạy.

+ Tránh xa Mã Lạc.

+ Cố gắng tiếp cận Nam phụ thăng cấp nam chủ Sở Luru.

+ Nương tựa New Nam chủ Tần Đông.

(*) VỀ VẤN ĐỀ GEN : Pháo hồi hoàn thành định mức sẽ có gợi ý.]

Dạ Tiểu Vũ nhìn dòng chữ trôi nổi trong đầu, tâm tình cũng dần bình tĩnh lại. Mọi chuyện đều có cách giải quyết của nó, cô không nên mất bình tĩnh như vậy. Chỉ cần nhanh chân chạy thoát, đám súng năng lượng kia có thể làm được gì cô cơ chứ?

Tiếp cận Sở Luru, nương tựa Tần Đông? Cô còn chưa muốn chết.

"Được rồi, không nên lãng phí thời gian. Huấn luyện a, huấn luyện a. Chỉ có huấn luyện mới giữ được cái mạng quên này..." Dạ Tiểu Vũ nhìn sơ đồ trên đồng hồ, quay trở về doanh trại, tìm đến phòng huấn luyện thể năng.

== =====

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hồi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bug hệ thống chó má

Tần Đông mệt mỏi lau mồ hôi, hai chân vẫn điên cuồng chạy trên máy huấn luyện lực chạy và bật người. Thế nhưng, cho dù hắn có cố gắng đến mức nào, khuôn mặt lạnh lùng không quan tâm của Dạ Tiểu Vũ vẫn cứ chạy loanh quanh trong đầu hắn.

Rốt cuộc, hôm qua đã có chuyện gì xảy ra vậy?

Con nhỏ kia ngày thường thì nhu thuận nghe lời như vậy, hôm qua mới vào quân đội có một ngày đã muốn phản lại hắn sao?

Lại còn liếc mắt đưa tình với tên giurong bên nữa!

Chết tiết! Chết tiết! Đừng hồng! Dám rời khỏi hắn, nghĩ cũng đừng nghĩ!

Kì thật, bạn học Tần không hề hay biết, tâm tình lúc này của hắn không khác gì mấy oán phu mùi dấm ngất trời. Hắn cứ nghĩ bản thân ghét bỏ cô bạn thanh mai trúc mã này, mà bỏ qua cảm giác kì lạ trong tim.

Kể cả nam nhân, đôi lúc IQ cũng thấp đến đáng sợ.

Mà hệ thống trí năng hỗ trợ pháo hồi lại dựa vào suy nghĩ và đánh giá của nam chính đối với pháo hồi để nhận định mà không nghịch thiên đến mức xem thấu tình cảm của người khác.

Vậy nên, một cái BUG rõ to xuất hiện.

Bạn học Tần tự lừa dối tình cảm bản thân, khiến cho hệ thống nhập sai thông tin, làm cho pháo hồi bỏ chạy xa xa.

Cũng chính vì điều này, bạn học Tần Đông đã phải ngâm ngùi suốt một thời gian dài. Nếu hắn nhận ra tình cảm của mình sớm hơn, sớm đem nhốt tiểu tâm can vào chỗ không người nào đó, hẳn là mấy con sói kia đã không xuất hiện tranh giành với hắn. Bực mình nhất là chính nó khiến hắn lãng phí rất nhiều thời gian vào những chuyện không đầu.

Đôi khi, khẩu thị tâm phi cũng không tốt chút nào.

Tần Đông quay người ra đi, hắn tập luyện suốt 2 tiếng, cũng đến lúc nghỉ ngơi rồi!

"Cho em một máy tập luyện." Một giọng nói dịu dàng đi vào tai Tần Đông, thành công khiến hắn chú ý.

Được rồi, con nhóc nhà hàng xóm khiến cho hắn hỗn loạn suốt cả một ngày bây giờ lại đang nhàn nhã đứng ở quầy dịch vụ, mang một cái nụ cười đáng đánh đòn. Con nhóc này, tại sao khi ở bên hắn lại chưa bao giờ nở nụ cười xinh đẹp như thế vậy?

Dạ Tiểu Vũ đi đến chỗ máy tập luyện, ngay lập tức bật máy chạy bộ. Thời gian không chờ một ai! Mà cô, lại chỉ có 3 ngày nữa!

"Học... phù... thể lực! Phải tăng chỉ số thể lực cùng sức bền lên gấp đôi trong 3 ngày!" Dạ Tiểu Vũ đặt mục tiêu cho mình, ánh mắt đầy kiên định.

Chạy trốn, 2 thứ đó là quan trọng nhất!

Bởi vì cái đồng hồ trên tay nên cô không thể đảo ngũ lúc này. Thế nhưng chỉ cần doanh trại bị công phá, phát ra lệnh đào thoát, chiếc đồng hồ sẽ chuyển sang màu xanh lục an toàn. Khi đó sẽ là thời gian chạy trốn của cô!

Máy hỗ trợ gen cho lính hậu cần rất tệ hại, chỉ có thể nâng đôi chỉ số gen, mà lại cồng kềnh, nặng nề. Chỉ số gen của cô là cấp D hạng trung bình (có 3 hạng: Thấp, TB, cao).

Chỉ số thể lực: 50 (\approx Chạy liên tục 100 km liên tục thì hoàn toàn kiệt lực và xỉu - mức cao nhất)

Đeo máy hỗ trợ gen và phụ trợ chiến đấu + đầy đủ nước năng lượng và thuốc dinh dưỡng dự trữ thì có thể liên tục chạy được 200 km không kể chường ngại.

(Thể giới này toàn siu nhon cả í mà. Dạ Tỷ là siu nhon cấp thấp nhất :))

Thế nhưng thành thị gần chiến trường Warfield nhất lại cách doanh trại hơn 450km. Thể lực như bây giờ vẫn chưa đạt yêu cầu!

Liên tục 2 ngày sau, Tần Đông ánh mắt phức tạp nhìn cô như phát điên ngoài ăn và ngủ thì chỉ có chạy, chạy, chạy.

Rốt cuộc, không chịu nổi nữa, Tần Đông đi đến bên máy tập luyện của Dạ Tiểu Vũ, nhanh chóng tắt nó đi. Hắn nắm cầm của cô, xoay mặt cô đối diện với mặt hắn.

"Tại sao lại trốn tránh tôi?"

Dạ Tiểu Vũ bất ngờ bị tóm, ánh mắt mơ màng đối diện với ánh mắt sắc bén của Tần Đông. Sau một khắc mới kịp hoàn hồn, những dòng chữ của hệ thống đột nhiên chạy nhảy trước mắt cô.

Dạ Tiểu Vũ ánh mắt tối sầm. Hay lắm, đến bây giờ mà vẫn còn muốn đóng kịch? Hắn có đủ thời gian (nam chủ mà - làm sao chết được), còn cô, cô có sao?

"Bang!"

Tần Đông ngờ ngàng nhìn mu bàn tay đỏ bầm của mình, ánh mắt không thể nào tin nổi. Cô, bài xích hắn!

"Đừng đóng kịch trước mặt tôi nữa! Ánh mắt giả dối của anh làm tôi buồn nôn đến phát ói!"

Tại sao lại tiếp cận cô một cách ôn nhu như vậy, trong khi tâm địa lại vô cùng căm ghét cô cơ chứ? Rõ ràng, ôn nhu cùng quan tâm kia không hề giả dối chút nào, thế nhưng hệ thống đại thần - thứ hiểu rõ thể giới này hơn cả cô lại bảo đó hoàn toàn là đóng kịch.

Dạ Tiểu Vũ cô lại có ngày nhìn sai người cơ đấy! Lăn lộn suốt 20 năm, cô lại nhìn không thấu ngụy trang của thằng nhóc lông còn chưa mọc này! (Sao cô biết tài vậy?)

Vùng vằng bỏ đi, Dạ Tiểu Vũ hoàn toàn không hiểu nổi tại sao tâm tình của cô khi đối diện với thằng nhóc này lại hồng бет đến vậy. Có lẽ, tâm tình của con nhóc Dạ Tiểu Vũ trước kia đã ảnh hưởng lớn đến cô.

Tần Đông ánh mắt tối sầm nhìn mu bàn tay đỏ bồng, trong mắt là những tia sáng lóe lên biểu lộ sự mất bình tĩnh khó mà kiềm chế. Không hiểu tại sao, nguồn điện trong phòng tập huấn liên tục chớp tắt.

Cô mãi mãi sẽ chỉ là con búp bê của hắn, dành riêng cho hắn, chỉ của riêng mình hắn, ai cũng đừng mơ tưởng đến!

Kể cả chính cô cũng đừng nghĩ đến chuyện rời khỏi hắn!

... ..

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thịt Vần: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chờ tôi

Sáng sớm, 4 giờ sáng, đôi mắt nhắm nghiền của Dạ Tiểu Vũ mở ra, hoàn toàn là một bộ dáng thanh tỉnh.

7 giờ 30 lũ người sao Jun sẽ tấn công doanh trại, không thể ngủ nữa!

Nhanh chóng đem mái tóc bó lại gọn gàng, đeo lên cặp đít chai ngàn năm không đổi, Dạ Tiểu Vũ lên ra ngoài khu kí túc xá. Cô phải chuẩn bị kĩ càng trước cuộc chiến này, là một pháo hôi, hơi sơ hở một chút là sẽ đi đòi nhà ma ngay!

Tần Đông sau khi Dạ Tiểu Vũ rời đi thì ngay lập tức mở mắt, ánh mắt nghi hoặc nhìn cô rời đi. Hắn chần chờ một chút rồi lên ra theo sau cô.

Sở Lưu đợi cho hai người bọn họ rời đi thì cũng mở mắt tỉnh dậy. Hắn nhìn bọn họ rời đi, khuôn mặt lạnh lùng vậy mà hơi biến đổi.

Cô gái kia...

Dạ Tiểu Vũ hoàn toàn không biết bản thân đã bị phát hiện, hí hửng xin phép được vào kho vũ khí.

"Sao vậy? Cho dù muốn ngắm súng thì cũng không đến mức dậy sớm vậy đi?" Nữ binh mặc áo che đi dấu hôn mờ ám, ánh mắt lia đi lia lại Dạ Tiểu Vũ.

"Vâng, em chỉ là muốn ngắm súng thôi mà, tại em rất tò mò..." Mồ hôi lạnh chạy ào ào sau lưng, Dạ Tiểu Vũ miễn cưỡng dùng luôn lí do mà nữ binh nói ra.

"Được rồi, vào đi!" Nữ binh mỉm cười, cấp giấy cho Dạ Tiểu Vũ.

Nha, ngắm súng a "ngắm súng".

"Lão Lâm, em cũng muốn "ngắm súng"!"

"Được, được, ha ha ha..."

... ..

Dạ Tiểu Vũ đi vào kho súng, ánh mắt lóe lóe.

Với chỉ số gen cấp D hạng trung bình của cô, chọn vũ khí phù hợp cũng rất vất vả. May mắn thay Dạ Vũ cô chính là mẹ ghê của bộ truyện này, vấn đề cách dùng hay gì gì đó cũng không đến mức làm khó được cô.

"Cấp D hạng trung bình..." Đạo một vòng, trong kho súng không lồ không thấy điểm cuối, Dạ Tiểu Vũ bị máy phân loại ném đến một kho súng bé xít, tấm giấy "kho súng hạng D" bay bay theo chiều gió.

Súng ống và máy móc đều phân cấp theo loại gen, gen cấp D là hiếm của hiếm rồi, vậy nên súng cho gen cấp D cũng rất ít. Đến cả cô cũng bất ngờ nha, nhiều súng như vậy là đã quá dự kiến rồi.

"Đầu năm nay làm pháo hôi cũng thật khó sống a~"

... ..

7 giờ 30 phút.

"Viu... ..ÂM!!!"

Doanh trại yên bình đột ngột bốc khói mịt mù. Một quả bom ánh sáng dội thẳng vào khu trung tâm doanh trại.

"ĐỊCH TẬP!!!!!!!!!! BÍ BO BÍ BO!!!!!!!!"

"KHẨN CẤP TẬP HỢP!!!"

"NHANH LÊN! NHANH LÊN!"

Dạ Tiểu Vũ lẫn lộn trong kho súng cũng nhân dịp hỗn loạn mà lên ra, trên người nhiều thêm vài món đồ linh tinh.

Nhỏ mà có võ a~

"Ra đa dò ra thể quân địch cách doanh trại 70km. Chúng ta được lệnh từ thủ nơi đây, không được phép lùi bước. Các binh sỹ, chuẩn bị!"

Dạ Tiểu Vũ bị lôi đến khu hậu cần, bưng trà rót nước, lau chùi máy móc, súng ống cho binh sỹ sắp ra trận. Rất bất ngờ, cô vậy mà lại phải lau chùi, phục vụ cho Tần Đông. Ngay lúc nước sôi lửa bỏng, có một cặp thanh mai trúc mã(?) mắt to trừng mắt nhỏ.

Dạ Tiểu Vũ không thèm nhìn vào Tần Đông, chăm chỉ hoàn thành nghĩa vụ của cô. Tần Đông thì lại nhìn chăm chăm vào cô, ánh mắt vô cùng... kì lạ.

Vỗ vỗ lên bộ áo sắt bảo vệ của Tần Đông, ánh mắt Dạ Tiểu Vũ trùng trùng bộ máy cường hóa gen cấp S hạng B của Tần Đông. Tại sao, lại phân biệt đối xử như thế chứ...

(Máy móc và một số thứ được phân loại D~SSS a. Ví dụ như máy cường hóa gen cấp S có hạng D, C, B, A, S, SS, SSS, chỉ dành cho người có gen hạng S xài, các loại gen khác không xài được. Hạng máy móc càng cao thì tính năng càng cao)

Nhìn vào cái hộp cứng cồng kềnh gắn sơ sài trên lưng, so sánh cùng hộp đen nhỏ xinh lủng lẳng trên thắt lưng của Tần Đông, bạn học Dạ tự nhận bản thân chính là đang tự ngược.

"Xong rồi! Đi đi!" Hừ! Đi chết đi! Dạ Tiểu Vũ mong ước như vậy, thế nhưng tên này có vàng sáng nhân vật chính, muốn hấn chết còn khó hơn ước cô sống.

Tần Đông im lặng lướt qua Dạ Tiểu Vũ, lại nói một câu khiến cô đông cứng.

"Chờ tôi, tôi sẽ đến..." bảo vệ em.

... ..

Tiếng súng ngày càng kịch liệt vang lên bên tai người của bộ hậu cần, cũng khiến cho Dạ Tiểu Vũ nôn nóng không thôi.

"Sur đoàn trưởng! Tổng chỉ huy yêu cầu tất cả binh sỹ phải ra chiến trường, kể cả bộ hậu cần!" Một nam binh cả người đen nhẻm khể củi chào Sur đoàn trưởng, ánh mắt kiên định cùng bị thương.

"Không thể nào, bộ hậu cần làm sao..." Sur đoàn trưởng hét lên, thế nhưng, cô lại im lặng. Bởi khung cảnh của chiến trường, đang ở ngay trước mắt cô.

"Tất cả đều đứng lên cho lão nương!" Sur đoàn trưởng lại hét âm ỉ, ánh mắt trừng thật to, một hạt nước rớt xuống. Bởi vì, có một bóng dáng vừa ngã xuống - người đàn ông luôn mỉm cười rất dịu dàng với cô đã ngã xuống rồi.

"Ngoài kia! Thấy không hả? Những nam binh kia đang gào thét! Những binh sỹ quý giá của chúng ta đang ngã xuống! Lão nương cũng không muốn chết! Các người cũng không muốn chết! Thế nhưng lão nương thà chết cũng không muốn nhìn lũ ngu ngốc kia chết trước mắt lão nương!" Sur đoàn trưởng nước miếng văng tung tóe, thế nhưng lúc này lại không ai đứng ra chề nhạo.

"Đứng lên hết cho lão nương! Ai dám lùi bước, lão nương dè chết hấn! Lấy súng ra! Bắn không được thì cầm lấy nó mà đập chết kẻ địch cho ta!" Sur đoàn trưởng dẫn đầu xông ra bên ngoài, che đầu đi những bước chân run rẩy, cũng lơ đi sự nghẹn ngào trong cổ họng khàn khàn.

Dạ Tiểu Vũ trầm mặc một lúc, rồi nhận lấy phần vũ khí của mình, bước đi theo bóng lưng kiên cường phía trước.

Cứ tưởng bản thân đã đủ vô tình, vô tâm rồi, thế nhưng, hình như cô đã đánh giá bản thân mình quá cao chăng..

Nữ Phụ cùng Pháo hôi ở cùng một chỗ chính là mở đầu cho bi kịch a~

"Àm!!!"

Bụi tung mù mịt, hun cho khuôn mặt của Dạ Tiểu Vũ trở thành một màu đen. Tên ngốc loi choi chạy lên phía trước đã trở thành từng mảnh vụn.

Nhanh nhẹn cầm lấy mấy khẩu súng và bom đạn còn nguyên vẹn của chính chủ vừa tan xác dưới họng pháo, Dạ Tiểu Vũ chân như bơi mớ nhanh chóng

rời đi.

Sau 5 giây, khu đất mà cô vừa rời đi xuất hiện một vụ nổ kinh thiên động địa khiến Dạ Tiểu Vũ mồ hôi ướt đầm áo.

Núp vào một lùm cây, sau khi đem mấy thứ đồ "nhặt được" cất kỹ, Dạ Tiểu Vũ thở dài một hơi. Cô làm sao mà so được với đám Gen cấp cao bộ binh chứ, một binh hậu cần nhỏ nhoi như cô, lo là một chút sẽ bốc hơi khỏi thế giới này liền.

"A... Oh... oh..."

"Mạnh vào... đúng rồi..."

Dạ Tiểu Vũ quay đầu, mặt không đổi sắc núp sang chỗ khác. Ta không nghe, không thấy gì cả.

"Pằng! Pằng!"

"Hự..."

"Ọc..."

Hai phát súng, thế giới yên tĩnh. Dạ Tiểu Vũ nghe thấy tiếng súng thì cả người căng cứng, hai tay không tự chủ run rẩy nâng súng lên, ngắm về phía lùm cây đang dao động.

Quân phục xanh lam! Kẻ địch...!!!

Dạ Tiểu Vũ cắn môi, đồng tử mở to cố gắng trấn định. Chỉ một chút nữa, một chút nữa... tên này sẽ ngã xuống... hắn sẽ không uy hiếp được cô...

Binh sỹ nam quay đầu, hai mắt sáng lên, hòng súng ngay lập tức hướng đến phía cô. Mặc dù thế giới này rất biến thái, thế nhưng ngoài mấy tên tinh trùng ăn não, các binh sỹ bình thường tuy rằng phóng đảng nhưng cũng sẽ không ngu với kẻ địch một cách tùy tiện, nữ binh bị bắt được cũng sẽ bắn chết không nhân nhượng hoặc chiêu hàng về làm vợ.

Giữ lại làm nhục cũng không được, luật pháp cao nhất của thế giới này là vậy, nữ binh bị bắt hoặc giết, hoặc trả về, hoặc có thể đầu hàng, nhưng không được phép làm nhục.

Nữ nhân thế giới này giá trị rất cao nha!

Mà Dạ Tiểu Vũ, hiển nhiên đã bị nam binh này liệt vào sổ tử.

Máu của Dạ Tiểu Vũ gần như đông lại. Hai tay không kiềm chế được chạm vào nút bắn.

"Phụp!"

Nam binh bị một phát súng xuyên đầu, nụ cười vẫn giữ nguyên, chết không nhắm mắt.

"A...a...A!!!!!" Dạ Tiểu Vũ đánh rơi súng, nước mắt nước mũi liên tục chảy ra. "Oa... Ọc.....Ọe...."

"Ha.....Ha.....Ha...." Dạ Tiểu Vũ thờ dốc trôn vào một góc tối, hai tay run rẩy tát lên mặt. "Không được! Không được! Đã quyết định... học... sẽ cố gắng sống sót...! Không được chần chừ! Không được lùi bước!"

"Bang! Bang! Bang!" Đến khi hai má đỏ bừng, Dạ Tiểu Vũ mới bình tĩnh trở lại, hai mắt khô ráo, chỉ còn lại hai vệt nước hơi cứng lại trên má.

Mới chỉ 4 tiếng trời qua, 3 tiếng nữa mới có lệnh rút lui tự do. Cô phải nhanh chóng tìm đường rút lui thuận tiện nhất mới được.

"Sột soạt..."

"Ai?" Dạ Tiểu Vũ lăn người trốn sau một tảng đá, cao giọng hỏi. Kẻ địch bình thường đã sớm nổ súng rồi, có lẽ là đồng đội chăng?

"Tiểu... Tiểu Vũ...?"

Giọng nói này... Dạ Tiểu Vũ cau mày, ló đầu ra. Là Mã Lạc!

Mã Lạc một thân bụi bặm nhưng lại không có một vết thương, hai mắt lóe lóe sáng nhìn Dạ Tiểu Vũ. Sao lại lóe lóe sáng vậy?

Âm mưu?

"Tiểu Vũ, may quá, chị cứ tưởng em không qua được, suýt chút nữa chị đã..." Mã Lạc lau lau nước mắt, thút thít khóc. Tại sao con nhỏ này vẫn chưa chết nhỉ? Thật bực mình!

Dạ Tiểu Vũ im lặng, vẫn ngồi lau lau súng, hoàn toàn không để ý Mã Lạc đóng kịch. Đóng kịch làm gì chứ? Tôi là người quy định tính cách của cô đó,

cô nghĩ gì liếc mắt một cái là tôi biết liền nhé!

Hơn nữa, tương lai cô sẽ phải cướp người của Mã Lạc, cả 2 chắc chắn sẽ là kẻ thù, không cần phải giả vờ hòa nhã làm gì cả.

Mã Lạc ánh mắt âm u nhưng lại cố gắng giấu kín, định mở miệng nói gì đó thì...

"Uỳnh!!!"

Là đạn la ze ánh sáng!

Dạ Tiểu Vũ cắn môi. Xe Tank quân dụng sao? Ngón tay chạm vào một vật nhỏ trên thắt lưng, một cây súng cực đại xuất hiện trên tay cô, nhắm thẳng về phía xe Tank. Bên cạnh Dạ Tiểu Vũ là một lùm cây, vừa lúc che đi chiếc súng nòng lớn, nhưng lại không đủ để che dấu cho cô.

Dạ Tiểu Vũ và Mã Lạc đứng khá xa nhau, dường như xe Tank chưa biết nên nhắm vào ai nên hơi ngừng lại đắn đo. Năm bắt được cơ hội, Dạ Tiểu Vũ mất tởm sáng, ngón tay chuẩn bị bóp cò.

Thế nhưng, Mã Lạc từ lúc nào đã ở đằng sau cô khi Dạ Tiểu Vũ vô cùng tập trung vào xe Tank, khoe môi mỉm cười quỷ dị.

"Chết đi!"

Hai tay Mã Lạc đẩy mạnh Dạ Tiểu Vũ ra khỏi vách đá, khiến cô rơi xuống mặt đất cách vách đá hai mét, đánh rơi súng, cũng hoàn toàn lộ diện trong tầm bắn xe Tank.

"Oa... chết tiệt!!!"

MK! Nữ phụ và pháo hôi ở cùng một chỗ quả thật chính là mở đầu cho bi kịch a!!!!!!

=====

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Văn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phẫn Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Gián điệp - kun anh hùng cứu mỹ nữ ư?

"A...a...a..." Hai tay Dạ Tiểu Vũ run lên, thoát một cái, một khẩu súng vô cùng bự xuất hiện. Khiến chấn cho gen cấp D khởi động mất 30 giây, không có thời gian rồi! 30 giây, đủ để xe Tank kia đem cô biến thành bãi thịt bầy nhầy.

Mã Lạc nhanh chóng lẩn mất khiến cho xe Tank không chút chần chừ hướng hòng pháo về phía cô. 5 giây sau, Dạ Tiểu Vũ sẽ tan xác. Nó thậm chí còn không thèm dùng đòn năng lượng tức thời bắn sau 1 giây, nhân nhả cho cô đội chết. Năng lượng dần dần tụ lại tại nòng pháo, sáng chói như lưỡi hái tử thần.

Súng của cô, lại mất 25 giây nạp năng lượng mới đủ để bắn cái xe Tank này, nếu gấp sẽ chỉ như gãi ngứa cho nó. Cho dù là súng gen cấp D hạng S vô cùng khó kiếm thì tính năng cũng thấp đến muốn phi sọt (rác)!

Chỉ cần là súng gen cấp A hạng thấp nhất thôi, 4 giây là đủ bắn nát cái gia hỏa to lớn này!

"Chết tiệt thật! Không lẽ mình sẽ bỏ mạng tại đây?" Dạ Tiểu Vũ cắn môi, sắc mặt trắng bệch nhưng lại vô cùng bình tĩnh. Đôi khi, cái chết cũng không quá đáng sợ, đáng sợ là việc chết một cách lẳng xẹt và vô dụng!

3 giây...

Nhảy và tránh? Không được, sức bật của cô không đủ để tránh phạm vi bắn bao phủ, nhảy đến đâu cũng sẽ tan xác!

2 giây...

"MK Mã Lạc! Không ngờ tôi xuyên qua là để làm cái pháo hôi giúp cô chạy trốn! MK! MK! MK!!!" Dạ Tiểu Vũ tức đến muốn ói cả ruột ra, nội thương đau ghê gớm.

1 giây...

"Ầm!!!"

Không phải cảnh tượng thịt nát sốt cà chua mà là một hộp sắt đột ngột bốc cháy dữ dội, nghiêng ngả, rung lắc, rồi nổ.

"Àm!! Bùng!!!"

Ánh lửa hắt lên mặt Dạ Tiểu Vũ, không phải kích lệ cô giữ được mạng sống, mà giống như cười nhạo cô vô dụng.

Sau đó, mắt cô gái đỏ hoe. "Oa... Oa... U Hu Hu... Oa.... .."

Một nữ tác giả tội nghiệp đến kì quân sự cũng trốn mất dạng, giờ lại phải cầm súng đứng trước xe tăng. Ôi trời ơi... một cảm nhận khó quên...

Từ lùm cây đi ra một nam binh mặt lạnh. Dạ Tiểu Vũ định quay sang cảm ơn, thế nhưng miệng lại cứng lại.

Không phải nam binh, là ngài Giám điệp Sở Lưu.

[Đình đang... đã đến lúc hệ thống tỏa sáng!]

+Cốt truyện chính thức: Mã Lạc bị xe Tank nhắm trúng, Sở Lưu cứu giúp, abc, dẫn nhau chạy trốn, v...v...

+Cốt truyện sửa đổi: Mã Lạc đẩy pháo hôi thế thân để chạy trốn, pháo hôi được Sở Lưu cứu, dẫn nhau đi về phía tổng bộ cầu cứu.

Giải thích: Sở Lưu thăng cấp nam chính, cũng thăng cấp giám điệp pháo hôi thành giám điệp cấp cao, không còn muốn về nước nữa, mà muốn đi vào tổng bộ làm giám điệp.

Nam chủ mà, làm sao mà tâm thường cho được, làm giám điệp cũng sẽ chuyên nghiệp hơn a~]

"À, hóa ra nam phụ thành nam chủ tức là từ điệp viên gà mờ thành điệp viên chuyên nghiệp." Dạ Tiểu Vũ tự nói trong lòng, trên mặt lại nở ra nụ cười "thân thiện".

"Ha ha ha, cảm ơn anh đã cứu tôi. Cùng một đơn vị hậu cần mà chúng ta khác nhau ghê." Dạ Tiểu Vũ cười mị mị, trong lòng lại phun tào. Gen cấp A hạng Cao lại đi bộ hậu cần giả làm gen cấp B, âm mưu đủ sâu!

"Không có gì. Tiện đường!" Sở Lưu nhìn cô gái hai mắt vẫn còn vết nước chưa khô, miệng lại cười nói hóm hờ, cảm thấy buồn cười trong lòng. Khi cô quay lại nhặt súng, nam nhân vẻ mặt hứng thú, ánh mắt âm u lại hiện lên tia sáng kì dị.

Kì thật, để cô gái này bên người sẽ làm người ta mất cảnh giác hơn. 1 nam binh hi sinh thân mình cứu 1 nữ binh, người như vậy làm sao mà là giám điệp được cơ chứ?

Và cũng không ai biết, cố tình hấn ta lại là giám điệp!

"Chúng ta đi cùng nhau nhé, như vậy sẽ an toàn hơn." Sở Lưu quay sang, vẻ mặt cứng nhắc cố làm vẻ hòa hoãn.

"Ừm." Dạ Tiểu Vũ cười đến thiên chân vô tà, lén lén lau mồ hôi trong lòng bàn tay. May mắn, không có bị thủ tiêu để bịt miệng.

Cả hai đi vòng vòng quanh khu núi đá, cũng đem vài tên lính địch bắn rụng. Dạ Tiểu Vũ nhìn Sở Lưu biểu diễn kĩ năng, lén lút giơ lên ngón tay cái. Cùng là người một nhà mà có thể coi như kẻ thù mà bắn, đủ ác, đủ hiểm, đủ thâm, đủ độc!

"A~"

Hay thật, nghe như tiếng Mã Lạc... Mã Lạc!

Dạ Tiểu Vũ cười mị mị, mắt cong cong, tay vuốt ve thanh đao nhỏ xinh trong tay.

[Cảnh báo: Pháo hôi chưa được phép giết nữ phụ Mã Lạc, nếu không kịch tình sẽ chuyển hướng!]

Sau này khi pháo hôi thăng cấp nữ phụ thì có thể PK với nữ phụ Mã Lạc bất cứ lúc nào.

Nên nhớ, pháo hôi bây giờ chưa có quyền thay đổi kịch tình!

Hình phạt: Xóa nhân vật, linh hồn bị vứt bỏ!

Gợi ý: Không thể giết thì tạo phiền toái ni~]

Dạ Tiểu Vũ..."

Thật... uất ức!!!

=====

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Văn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Thắng lợi trong mơ!

Tần Đông đã bay một cái đầu người lẫn lông lốc, mồ hôi từng giọt chảy xuống như thác nước, ướt đẫm thái dương. Gen cấp S như hấn trên chiến trường gần như là một cỗ máy chiến tranh cấp khủng bố, cũng luôn bị vây trong tập kích liên miên bất tận.

Thật sự, hấn không có thời gian dây dưa với lũ điên này! Tiểu nữ hàng xóm của hấn còn chưa thấy đâu nữa này! Rốt cuộc là em ấy có an toàn hay không đây?

Một bóng dáng ngã xuống ngay trước mắt hấn, Tần Đông lơ đãng nhìn qua, máu nháy mắt đông cứng lại.

Nữ Sư đoàn trưởng Sư đoàn hậu cần! Bộ hậu cần bị điều ra chiến trường!!!

Hai tay hấn run rẩy, súng siêu thanh cũng đánh rơi. Quân địch xung quanh ăn ý giương súng lên nhắm thẳng vào Tần Đông. Tên này chết đi, coi như thắng lợi!

Thế nhưng bọn họ đã quên, nhân loại sở hữu Gen cấp S cả vũ trụ chỉ trên dưới 1000 người, tất cả đều là vũ khí hình người vô cùng đáng sợ. Cho dù là tay không tác sát!

"Rốt cuộc, em đang ở đâu?"

Não Tần Đông liên tục bị ám ảnh bởi những hình ảnh đáng sợ, những hình ảnh kinh khủng đó đập sâu vào tim hấn, hung hăng giày xéo nó. Uy áp kinh khủng từ cơ thể hấn tỏa ra bao phủ chiến trường, không khí bị nén ép đến biến dạng, méo mó, cong queo.

"Àm!!!!!!!!!"

Dạ Tiểu Vũ đang hưng phấn xem đông cung đồ phiên bản đã chiến của nữ phụ Mã Lạc, đột ngột bị một tiếng động lớn dọa đến nhảy lên. Nơi chiến trường trung tâm vậy mà lại xuất hiện một đám mây hình nấm.

"Gi... vậy... Cái này đâu có..." trong nguyên tác.

[Hệ thống giải thích: Hiệu ứng cánh bướm, có giải thích kĩ chủ pháo hồi cũng sẽ không hiểu, vậy nên cô chỉ cần biết cô gián tiếp gây ra vụ này là được!]

Sở Lưu liếc mắt, ánh sáng lóe lên. Sư đoàn này có cao thủ đỉnh cấp ư?

Hệ Mặt trời ẩn giấu đủ sâu!

... ..

Một vụ nổ, thay đổi cả chiến cuộc.

Các Sư đoàn địch bị dọa sợ chạy té khói, rút khỏi Venus này ngay lập tức, Warfield tuy cháy rụi nhưng miễn cưỡng cũng tìm được một mảnh yên bình cho binh sỹ.

5 Sư đoàn tổn thất mất 2 Sư đoàn, bao gồm cả Sư đoàn hậu cần. Quân địch 20 Sư đoàn, qua chiến đấu quân đội tiêu diệt được 5 Sư đoàn địch, 4 Sư đoàn địch bị vụ nổ bom tan xác, địch rút về chỉ còn lại 11 Sư đoàn sứt sẹo.

Tổng chỉ huy vui đến ướt nước mắt, ngay lập tức gọi điện đến tổng bộ sao Venus thông báo tình hình. Doanh tân binh lại có thể trụ vững trước quân chính quy của địch, ôi trời ơi, Thần phù hộ!

Nhất là vị mũi nhọn Gen cấp S kia, nhất định sau trận này quân hàm sẽ cấp Tướng!

Đồng hồ điện tử trên tay mọi người ngoài việc xác định vị trí và tính mạng của người đeo, với binh sỹ thì sẽ có thêm chức năng đọc vị xác nhận chiến công.

Trên đồng hồ của Tần Đông, con số này đã bằng với binh lực 5 Sư đoàn!

Chắc chắn vị Tần Đông này sẽ là một trong những vị Tướng trẻ tuổi nhất Liên minh Hệ Mặt trời!

... ..

Dạ Tiểu Vũ ngẩn ngơ nhìn doanh trại khí thế bừng bừng, thậm chí mở luôn một cuộc *bíp* tập thể để chúc mừng thắng lợi, bịt miệng muốn khóc rống.

Ôi ôi ôi, công sức 3 ngày rèn luyện tuy chưa dùng đến nhưng cũng không uổng phí! Cô sống được đến lúc này cũng đã là một kì tích trong giới pháo hôi rồi! Nếu không tập luyện điên cuồng, chắc cô đã sớm hóa thành một đơn vị trên đồng hồ chiến công địch.

Đúng vậy, cô ở đây, Hệ thống ở đây, mọi chuyện đều sẽ trật khỏi quỹ đạo, thua thành thắng, chết thành sống.

Vậy nên cô không cần phải hoảng hốt gì hết, việc cần làm chỉ là sống sót mà thôi!

Sở Lưu sắc mặt lại không được vui, âm trầm u ám như một con bão lặng lẽ. Cũng phải thôi, quân đội nước hắc nhờ vào thông tin của hắc nên đến phủ đầu ra oai, ai ngờ được lại bị đánh đến công mông chạy, hắc không tức giận mới là lạ!

Lúc này Dạ Tiểu Vũ cũng mặc kệ Sở Lưu âm u, nhảy đến thôn phệ thực phẩm thơm ngon. Túi không gian D cấp hạng trung bình của cô toàn dịch dinh dưỡng và viên dinh dưỡng chuẩn bị cho chạy trốn, thực sự là mùi vị không thể chấp nhận được!

(Túi không gian: Túi nhỏ xinh, sức chứa lớn, không trọng lượng, giá phải chăng, phân cấp theo cấp Gen - cấp túi Gen càng cao không gian càng lớn - chỉ có thể mang túi phù hợp hoặc tiêu chuẩn thấp hơn cấp Gen của bản thân người dùng.

Sản phẩm còn có dạng hộp, dạng viên, dạng trang sức, v...v... có thể đặt hàng qua Inter, mẫu mã đa dạng, giá cả phù hợp với túi tiền người tiêu dùng.

(Ở Quân đội chỉ cung cấp dạng túi, mỗi binh sỹ một túi theo cấp gen.)

Dạ Tiểu Vũ mãi ăn, cơ thể đột ngột bị bao phủ bởi một mùi hương vừa xa lạ lại vừa gần gũi. Cơ thể bị ôm chặt cứng, thế nhưng nhận ra hắc đang run rẩy, cô cũng không muốn làm điều khiếm nhã gì.

Có thể là vì đã gần gũi suốt bao nhiêu năm, cơ thể của cả hai đều không chút nào bài xích cơ thể của đối phương, thậm chí có chút lưu luyến không rời.

Dạ Tiểu Vũ há miệng định nói điều gì đó, thế nhưng môi lại bị chặn lại...

== ==

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phẫn Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Hậu họa ngầm!

Dạ Tiểu Vũ mắt tròn xoe, hai tay loạn lên đánh "bùm bụp" từng trận trên lưng Tần Đông. Môi mở ra lại bị một chiếc lưỡi giáo hoạt chèn vào khuấy đảo. Cô bị Tần Đông hôn đến hai mắt mờ màng đầy hơi nước, hơi thở hỗn hển.

Gen cấp S bá đạo vậy sao, đến mức hôn sâu xong rồi vẫn cứ vân đạm phong kinh, hơi thở không loạn???

"Tôi đã bảo em phải chờ tôi cơ mà! Tại sao lại đi ra chiến trường?" Mặt Tần Đông chôn vào vai của cô khiến Dạ Tiểu Vũ không biết bây giờ về mặt hắc như thế nào. Thế nhưng giọng nói run rẩy như sắp tan vỡ này... Tần Đông lo lắng cho cô?

Trong đầu không tự chủ được nhớ lại cái bảng của hệ thống, cô lại thờ dài. Không có chuyện đó đâu, chắc là nếu cô chết tên này sẽ mất đi một món đồ chơi, thế nên hắc luyện tiếc.

Tần Đông đột ngột nhìn lên, ánh mắt màu đen sâu thẳm nhìn thẳng vào hai mắt Dạ Tiểu Vũ, hốc mắt của hắc đỏ bừng. Sức lực hắc nắm lấy tay cô ngày càng lớn. Ôi chênh lệch cấp gen, muốn gãy giữa cũng gãy không nổi...

"Nếu em dám trái lời tôi lần nữa, đừng trách tôi vô tình với em!" Tần Đông hôn một cái lên trán Dạ Tiểu Vũ, sâu trong đáy mắt là điên cuồng hỗn loạn. Đem em nhốt lại bên người, vậy là em sẽ an toàn, sẽ mãi mãi là người của tôi!

Vì em là của tôi, vậy nên em không được phép rời xa tôi!

Ảo nào bị Tần Đông lôi về, Dạ Tiểu Vũ cũng chỉ có thể nhận mệnh đi theo hắc. Chọc điên một cái gen cấp S chính là một hành động không có não...

Nếu hắc muốn bảo vệ cô, vậy thì ô kê cung, pháo hôi khi chưa thăng cấp chính là rất cần được che chở a~

Hừ... phải hoàn thành xong 1 trong 2 định mức quy định: thành nữ thiếu tướng hoặc cưa đổ 2 nam chính, hệ thống kia mới chịu quét lại độ hảo cảm của các nam chính với cô. Thật bất công!

[*Bíp!*, trên đời làm gì có công bằng, pháo hôi nói xấu hệ thống chính là không nên đó!

Cuốn sổ nhiệm vụ cô phải giữ cẩn thận vào, lời khuyên của nó rất hữu ích! Nếu cô nghe lời tránh xa Mã Lạc ra thì đâu có gặp phải nguy hiểm như hôm nay chứ?]

Hệ thống lặn đã lâu đột nhiên trỗi dậy, cũng đánh thức Dạ Tiểu Vũ một chuyện chưa làm. Mã Lạc!!!

Dạ Tiểu Vũ dừng lại, mở miệng hướng đến Tần Đông. "Tôi có chuyện cần giải quyết! Cậu về trước chờ tôi đi!"

Tần Đông im lặng, ánh mắt kháng nghị nhìn chằm chằm... chằm chằm... chằm chằm..

"Nghe lời, nghe lời đi, tôi sẽ không lạnh nhạt với cậu nữa..." Dạ Tiểu Vũ có chút buồn cười, thuận tiện vuốt lông con mèo lớn xác trước mắt vài cái. Dù sao đôi mắt kia lo lắng, là thật lòng quan tâm cô.

Tần Đông mắt lóe sáng, ngay lập tức buông tay, nghiêm chỉnh bước về phòng.

... ..

"Đứng a~ Ah... Oh... Mạnh lên... Uh~~~" Mã Lạc uốn mình như con rắn nước, môi đỏ kiêu diễm mở ra, rên rỉ mỹ miều.

Nam nhân đang cày cấy trên người cô ta là một Sur đoàn trưởng nào đó, rất hưởng thụ dí đầu thuốc lá lên người ả. Đau đớn một chút mới đủ tình thú...

"A...a...a..." Mã Lạc đau đến cả người cong lên, vừa lúc cũng lên đỉnh. Ánh mắt ả có chút oán độc, gã Sur đoàn trưởng này, ả sẽ nhớ kĩ!

Cầm lấy tấm thẻ màu đồng xanh, Mã Lạc mỉm cười đóng lại cánh cửa căn phòng, sau khi cửa khép lại thì nụ cười của ả cũng biến mất vô tung. Ánh mắt kiêu mị đầy băng sương và thù hận. ả hận cả thế giới này!

Tại sao chứ? Tại sao ả lại phải tiếp tục bán thân như kĩ nữ thế này?

Tại sao ả lại không có sức mạnh? Tại sao lại cho ả một thân thể yếu ớt như thế chứ?

Mã Lạc điên cuồng chửi bới trong lòng, không nhận ra có một cánh tay như gọng kìm túm lấy ả, dao găm sắc lạnh nhẹ nhàng đặt trên cần cổ trắng nõn.

"Lại đây nào..." Dạ Tiểu Vũ mỉm cười, nắm tóc Mã Lạc kéo vào một góc tối.

Mã Lạc run rẩy nằm dưới đất, đầu bị đập lên như một con chó. Bán đứng đồng đội, lấy cơ thể để đổi cơ hội sống với kẻ địch - cô viết thì thấy bình thường, thế nhưng nhìn cô ta ngay trước mắt làm chuyện này, đối tượng lại là cô, cô thực sự cảm thấy ghê tởm hơn cả nuốt phải sâu!

Thật sự, nữ phụ này quá ti tiện rồi a!

Bạn học Dạ tự động quên đi ai là người đã viết ra tính cách này, cũng quên đi cô ta như vậy là do ai tạo nên. Lúc này cô chỉ là một pháo hôi thôi... pháo hôi thôi...

"Bốp!" Má trái Mã Lạc bị ném tới một cái tát, khiến ả văng vào tường. Lúc này ả vẫn chưa được rèn luyện chương trình quân đội trong nguyên tác, cô vẫn thừa sức hành ả lên bờ xuống ruộng!

Gen cấp C hạng thấp không qua huấn luyện, thật sự là dễ cho người chém giết mà! Phải lên cấp bậc nữ phụ nhanh chóng để mau giết ả, để lâu tát có hậu họa!

Dạ Tiểu Vũ lấy ra một cái kim tiêm xinh đẹp, mũi nhọn lóe sáng rọi người...

== =====

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Kiểm chế tai họa ngầm (1)

Sở Lưu đang cảm thấy vô cùng khó chịu. Thật rõ ràng, trận đánh hôm nay không thể nào thua một cách vô nghĩa như vậy được! Một trại chỉ có 5 Sur đoàn, lại còn có 4 Sur đoàn là gà công nghiệp chưa qua đào tạo - tân binh hơn cả tân binh!

Tất cả là bởi vì tên cấp S kia!

Không dừng hấn ta lại đi theo đoàn tân binh này làm gì? Lẽ ra hấn ta phải ở trong Sur đoàn chủ lực vương bài đặc công nào đó chứ! Đẳng này hấn lại đi theo 4 cái Sur đoàn tân binh gà mờ, rồi bạo phát gen dị năng ngay giữa chiến trường!

Mắt Sở Lưu lóe lên.

Tên cấp S kia, không chết không được!

Nhất định phải tìm cách loại bỏ hắn ta!

Về cơ bản, cốt truyện đã bị lệch một cách nghiêm trọng. Sự xuất hiện của tiểu pháo hôi Dạ Tiểu Vũ gián tiếp khiến cho Tần Đông vốn là một nhân vật vô danh có được vầng hào quang nam chính, hắn đi theo cô bạn gái thanh mai trúc mã ra chiến trường, sau đó chiến cuộc bị văng khỏi tầm kiểm soát của Sở Lưu vì hắn.

Vầng sáng nhân vật chính là điều làm nên chiến thắng này của quân đội hệ mặt trời ở Warfield.

Sở Lưu đi vào một góc khuất, đột ngột nghe được một tiếng rên rỉ vô cùng thê thảm, khắc sâu vào lòng người. Hắn tò mò núp vào bụi cây, nhận ra có 2 cô gái đang gây gỗ.

Là nữ binh hắn tiện tay cứu sáng nay?!

Cô ta cầm trên tay một ống tiêm đầy chất lỏng màu đen, khuôn mặt nở nụ cười thiên sứ đâm vào mắt một cô gái khác. Dòng chất lỏng đầy mùi hôi thối kia hiển nhiên là chẳng tốt đẹp gì cho cam.

"Hừm... thú vị... thú vị..." Sở Lưu mỉm cười, đón xem một vở kịch hay sắp đến.

"A!!!!!!!!!!" Mã Lạc ôm lấy con mắt đang bốc ra khói đen, khuôn mặt vặn vẹo xấu xí tràn đầy oán hận cùng không cam lòng.

"Chất độc kiểm soát, nghe bao giờ chưa?" Dạ Tiểu Vũ lấy ra một ống tiêm màu xanh lam dịu dàng, vui vẻ đâm nó vào cổ tay cô. "Sản phẩm của sao Venus, dành cho những nô lệ tiện không chịu cúi đầu. Ống thuốc độc gắn vào một con chip kiểm soát, người tiêm ống thuốc lam có thể tùy ý đem kẻ bị độc biến thành một bãi chất lỏng, bốc hơi khỏi thế giới này bất cứ lúc nào."

Thế giới này vẫn còn rất nhiều món đồ thú vị nữa, nhưng mà trong kho cấp D của doanh trại chỉ có thứ này hữu dụng mà thôi.

Tính mạng của Mã Lạc, chỉ nằm trong một ý nghĩ của cô!

Nhìn khuôn mặt đang chuyển dần sang màu đen của Mã Lạc, Dạ Tiểu Vũ không phúc hậu cười một tiếng thánh thót như chuông bạc. Tác dụng phụ của thứ thuốc này cũng rất thú vị a~

Nữ Phụ chỉ biết dùng sắc đẹp để leo giường này, mất đi thứ hữu dụng duy nhất kia thì sẽ trở thành thứ gì đây?

Dạ Tiểu Vũ nắm tóc của Mã Lạc lên, nhìn thấy ánh mắt không cam lòng kia, bực mình tát một cú lên mặt Mã Lạc khiến ả đâm đầu xuống đất.

Ánh mắt này sẽ mang lại phiền phức cho cô mất thôi!

"A...a...a..." Mã Lạc run rẩy che mặt, thù này, ả nhớ kỹ!

Dạ Tiểu Vũ phì cười gật đầu. Càng bực mình cô càng dễ mất bình tĩnh, càng dễ mất bình tĩnh cô lại thường hay có những phản ứng quá mức a!

Không chịu nổi tính cách âm u này của Mã Lạc, Dạ Tiểu Vũ rút ra một con dao găm tiến đến chỗ Mã Lạc. Mẹ từng nói, cách dễ khiến một kẻ nằm trong lòng bàn tay mình, chính là khiến hắn hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này hoặc, khiến hắn mãi mãi không có cơ hội phản kháng, mãi mãi không bao giờ có tâm tư phản bội gì!

Mà cha lại bỏ sung thêm: trung thành, có thể lấy máu để tạo nên! Một sự trung thành ám ảnh suốt đời hắn ta!

Dạ Tiểu Vũ cười đến chân thành, ánh mắt thuần khiết nhuộm màu ác ma cao quý, lóe sáng động lòng người. Dường như, trong con ngươi màu đen lóe lên ánh sáng màu đỏ diễm lệ của máu tươi. Nụ cười xinh đẹp đó rơi vào mắt Mã Lạc lại không khác gì ánh mắt của tử thần dưới địa ngục ngời lên, ả điên cuồng đứng lên bỏ chạy.

Thế nhưng, một cơn đau bén nhọn khiến ả thét lên kinh hãi, một con dao đã găm vào đùi ả, máu chảy ra như suối. ả ngã xuống, cũng tuyệt vọng khóc nức lên.

"Tha cho tôi... Làm ơn tha thứ cho tôi..." ả đập đầu xuống đất, điên cuồng đập xuống. ả muốn ngất đi, muốn thoát khỏi ác ma này!!!

"A... hi... hi..." Dạ Tiểu Vũ che miệng cười, rút ra một con dao khác mảnh và nhỏ hơn, nhẹ nhàng nâng mặt Mã Lạc, xoa xoa gò má đã tím đen nhẵn nhéo.

"Roẹt!!!! Roẹt!!!! Roẹt!!!!" Con dao nhỏ tàn nhẫn vẽ ra 3 đường trên mặt Mã Lạc, máu đỏ tươi chảy ra từng dòng đầy ghê rợn. Dù sao khoa học kỹ thuật thời nay tốt như vậy, mặt có vài vết sẹo như thế này cũng chẳng là gì với bác sĩ. Thế nhưng hiệu quả của việc rạch mặt này... ha ha ha

"Á!!!!!!!!!! Đau quá!!!! Thả tôi ra!!!!"

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thịt Vắn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Kiểm chế tai họa ngầm (2)

Tầm mắt của Mã Lạc đã nhòe một màu máu. Trước mắt ả là nụ cười thuần chân vô tà của Dạ Tiểu Vũ, thế nhưng hiện vào đầu ả lại còn đáng sợ hơn cả thần chết dưới địa ngục.

Đáng sợ quá...

Thật hối hận...

Cô gái này, ả chọc không nổi...

Dạ Tiểu Vũ nhìn thấy tình tự trong mắt Mã Lạc lại càng thêm hài lòng. "Nha, tiếp tục hén?"

"Phập! Phập! Phập!"

"A.....!!!!!!" Mã Lạc điên cuồng run rẩy, hai tay vùng vẫy che lại vùng đùi đã máu thịt bầy nhầy.

Ác quỷ...

Ác quỷ!!!

"Làm ơn... Tôi biết lỗi rồi... Làm ơn tha thứ cho tôi..." Mã Lạc quỳ xuống, đầu đập liên tục lên mũi giày Dạ Tiểu Vũ.

Dạ Tiểu Vũ nâng mặt Mã Lạc lên nhìn một lúc, lấy ra một cái khăn tay lau mắt của Mã Lạc cho sạch sẽ. Tầm nhìn không tốt sẽ ảnh hưởng nè!

Bóng hình trước mắt Mã Lạc trước mắt Mã Lạc dần trở nên rõ ràng. Cô ta nói nhẹ nhàng vào tai ả: "Loại kỹ nữ như ngươi, chỉ xứng làm tiện nô trong mắt ta thôi. Hiểu rõ thân phận chứ?"

Đầu Mã Lạc ơng ơng, ả cúi xuống hôn lên mũi giày Dạ Tiểu Vũ, ánh mắt thần thờ vô hồn nở nụ cười. "Vâng... Chủ..."

Dạ Tiểu Vũ đá lên đầu Mã Lạc một cái. "Loại người hãm hại người khác một cách độc ác như cô không đáng làm nô lệ của tôi!"

"Vâng... tôi xin lỗi thưa ngài..." Mã Lạc cuống quýt dập đầu.

"Ngaoan a~~~~" Dạ Tiểu Vũ cong mắt mỉm cười. "Nhớ kỹ, 1 lần nữa gây ảnh hưởng xấu đến ta, ngươi sẽ không chỉ như thế này. Hiểu không?"

"Vâng..."

... ..

Mã Lạc đợi Dạ Tiểu Vũ đi khuất thì ngay lập tức mặt trắng dã ngất xỉu vì đau, hạ thân ướt sũng. Nụ cười kia mãi mãi ám ảnh ả, nhắc nhở ả rằng, ả mãi mãi chỉ là một con chó giữ nhà cho cô gái đó, mãi mãi ti tiện.

Sở Lưu bước ra từ lùm cây, ánh mắt dõi theo bóng hình đã đi xa. Một màn vừa xảy ra thực sự vô cùng rung động.

Mỹ lệ, huyết tanh và mị hoặc.

"Trên đời này tồn tại một người phụ nữ hấp dẫn đến vậy sao?" Sở Lưu liếm môi, ánh mắt phát ra tia sáng âm u đầy khát khao.

Cô gái này, hần muốn!

... ..

Tần Đông bấm môi ngồi trên giường, ánh mắt luôn hướng về phía cửa kị túc xá tập thể. Tại sao lại lâu vậy chứ hả??? Hần đã chờ cô suốt 1 tiếng rồi đó biết không?

"Tách", cửa mở.

Hai mắt Tần Đông sáng lên, Dạ Tiểu Vũ vui vẻ bước vào.

4 mắt nhìn nhau...

Nhìn nhau...

Nhìn...

"Khụ khụ khụ..." Tần Đông ho khan làm bộ trấn định. Dạ Tiểu Vũ mặc kệ Tần Đông kì lạ, đi về phía giường của mình, đặt lưng lên thì ngủ luôn trước ánh mắt ngỡ ngàng đầy tổn thương của hắn.

Hắn biết cô mệt, thế nhưng không nên lơ hẩn đến mức đó chứ hả???

Tần Đông ủy khuất chột chột má Dạ Tiểu Vũ, buồn bực ôm cô vào lòng. Đúng vậy, cô nhóc này phải nằm trong lòng hắn, nhu thuận để hắn đùa giỡn, ngoan ngoãn ngọt ngào gọi hắn "Đông Đông", tùy hắn chọc ghẹo.

Ngày hôm nay cô đã rất kiên cường, may mắn thay, cô vẫn còn sống. Nề mặt ông trời thay hắn chiếu cố cô, vài ngày nữa bảo ba ba bớt thêm ít tiền vàng vậy.

Sở Lưu tiến vào phòng thì nhìn thấy một màn này, hồ hấp cứng lại. Hóa ra cô nằm ngay bên cạnh hắn, vậy mà hắn lại không biết.

Hơn nữa là... Mắt Sở Lưu híp lại thành một đường chỉ. Tên này là Tần Đông cấp S kia!

Thật khó chịu!

Tên này không chết không được!

... ..

Sau khi nghỉ ngơi 3 ngày, cả doanh trại trở về tổng bộ đặt ở Venus.

Dạ Tiểu Vũ ngoài ý muốn lại tiếp tục bị kẹp giữa rắn độc - kun và gián điệp - sama. May thay, chỉ là sát phòng thôi. Doanh trại mới bị cắt cử ở tập thể như vậy, lên tàu bay sẽ 1 người 1 phòng.

Ngoài ý muốn hơn nữa, Mã Lạc ở sát phòng Sở Lưu.

Đây là cái tình tiết máu chó gì đây???

(Thứ tự : ML-> SL->DTV->TĐ)

Dạ Tiểu Vũ nằm bẹp trên giường, hai mắt mơ màng nhập nhèm. Gen cấp S Tần Đông đánh xong một trận oanh liệt, bạo phát dị năng kinh thiên ngày hôm sau vẫn bay nhảy như thường. Gen cấp D tội nghiệp cô đây lại nghỉ ngơi liên tục 3 ngày ăn rồi ngủ nhưng thể năng vẫn chưa hồi phục được hoàn toàn.

Dù sao cô ôm mấy cái súng năng lượng hơn 100 kg kia chạy đông chạy tây suốt mấy giờ liền đâu phải dễ dàng.

Ôi vũ khí Gen cấp D đã nặng như vậy thì vũ khí Gen cấp cao hơn sẽ như thế nào đây?

Vừa nghĩ Dạ Tiểu Vũ đã muốn bùng nổ khóc lên. Cuộc đời cô mới tầm tối làm sao. Làm một pháo hôi, bị ai nhất là cô có thể sẽ chết một cách vô cùng dễ dàng và lãng xẹt, hoàn toàn biến thành đồng tro bay theo chiều gió.

"Bíp bíp bíp!!!"

Dạ Tiểu Vũ bấm lên đồng hồ đeo tay, tò mò ngó nghiêng.

[S*x Party tập thể sẽ được tổ chức vào 20 h tối nay, thỉnh các đồng chí có hứng thú tham gia đúng giờ.

Ban tổ chức hứa hẹn cung cấp đủ các loại bao(cs), đồ chơi trợ hứng, thuốc tăng khoái cảm,...]

Dạ Tiểu Vũ trong thời gian ở thế giới này đã nhận được vài cái thiệp mời này rồi, bây giờ quả thật là trái tim chai sạn, mặt không đổi sắc tất máy.

Cơ thể này mới chỉ 18 tuổi, khai phá quá sớm sẽ bị đau, hơn nữa tuổi thọ cơ sở của Gen cấp D là 200 (*) tuổi. Vậy nên mấy chuyện này, cứ để nó đến tự nhiên thôi.

Tất nhiên, người kia phải có kĩ thuật cao mới được!

=====

(*): Tuổi thọ ở thế giới này phân biệt theo gen.

D: 200

C: 400

B: 600

A: 800

S: 1000

Nhưng có thể tăng thêm tuổi thọ nhờ các loại thuốc và Phẫu thuật, Thí nghiệm các loại, v...v...

Xi poi nư:

Ôi kiếp pháo hôi...

Ngoại truyện 1: Gia đình

"Tiểu Vũ..." Nữ nhân thống khổ ôm lọ tro cốt, sắc mặt tái nhợt xám như tro tàn.

"Lam, đừng buồn. Số mệnh đã định, em hẳn là phải hiểu chứ?" Nam nhân ôm Lam vào lòng, sắc mặt tiều tụy. "Kiếp nạn sắp tới chúng ta chỉ sợ cũng sẽ không vượt qua được. Nó rồi đi sớm hơn dự định âu cũng là 1 chuyện tốt."

Lam rơi xuống 1 giọt nước mắt, con ngươi lộ ra sắc đỏ khát máu đầy cuồng bạo. "Cho dù cả thế giới này điên cuồng, những đứa trẻ của em, ai cũng đừng nghĩ đến chuyện tổn thương chúng!"

... ..

1 tháng sau khi tác giả Dạ Tiểu Vũ chết, tận thế xảy ra ở Trái Đất.

Nhân loại bị hãm sâu vào chuyện này, tan hoang, đổ nát.

Một nhà 5 người họ Dạ, Dạ Tiểu Vũ xuyên qua từ lâu, Dạ.... trở thành zombie, Dạ.... mất tích, hai vợ chồng bị chính đứa con gái trở thành zombie cắn nuốt, đến chết vẫn ôm cô gái vào lòng, nở nụ cười mặc cô cắn xé cơ thể.

Trong một căn nhà nhỏ bị bao trùm bởi ngàn vạn zombie, 1 zombie nữ ngủ say, giống như một vị thần của sự hủy diệt.

Ở một thế giới khác, Dạ... cả người ngập chìm trong biển máu, hốc mắt điên cuồng phiếm lệ quang, miêng lẩm bẩm "Ta... muốn về nhà..."

Ba... mẹ...

... ..

"Gửi những đứa con bé nhỏ của mẹ.

Mẹ đã sớm biết rõ số mệnh của cả 3 đều sẽ vô cùng gian nan và đau đớn. Thế nhưng dù thế nào mẹ cũng chẳng thể xoay chuyển nỗi lựa chọn của các con.

Nhớ rõ lời mẹ, chơi đùa cẩn thận, đừng chơi nát cả cái thế giới đó nhé.

Ngoan, mẹ cùng ba rất hạnh phúc ở nơi này.

P/s: Sử dụng lực lượng phải cẩn thận, đừng để bóng tối cắn nuốt chính mình."

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Tìm Bước Phán Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cái gì gọi là pháo hôi TT

Dạ Tiểu Vũ lê lét đến phòng ăn với cái bụng lép kẹp, lỉnh một suất, chui vào 1 góc găm găm găm. Thế nhưng ngồi chưa ấm chỗ, đã có hai bóng dáng ngồi vào hai bên trái phải của cô.

Rắn độc-kun và gián điệp-sâm đây mà.

"Có gì sao..." Dạ Tiểu Vũ khoe môi co rút mất tự nhiên, lông mày nhảy nháy. Cô quả là "thụ sủng nhược kinh" đến nỗi cả da gà này...

"Đây, ăn đi." Tần Đông đem hết tất cả thịt trong khay ăn khổng lồ của mình nhét vào cái bát nhỏ xíu của Dạ Tiểu Vũ. Hắn bắt mắt nha, tại sao tiểu ngốc nghịch của hắn lại chỉ được một chút xíu com như vậy chứ?

Tiêu chuẩn của thế giới này phân theo chỉ số gen và chỉ số thụ thai thành công. Một tiểu binhбет nữ gen cấp D hạng trung bình không có gì hơn người thì bữa ăn chỉ có 3 bát com trắng, 2 đĩa rau, 2 đĩa thịt và 1 tô canh cá mà thôi.

Nhiều ư? Đừng quên người nơi này đều là Superman, Superwoman, lượng com ăn của bọn họ quả thực người Trái Đất tưởng tượng không nổi đâu.

Cũng may phân phối như vậy rất tốt, bởi số lượng com tỉ lệ thuận với sức mạnh và chỉ số gen mà, gen cấp D của Dạ Tiểu Vũ ăn hết chừng đó com là vừa đủ no bụng.

Tiêu chí hệ Mặt Trời: "Tiết kiệm tất cả vì con em mai sau." Yêu cầu với mọi người: Ăn vừa đủ, không thừa mứa, không lãng phí, không để rơi 1 hạt com.

Bởi vậy nên người Vũ trụ đặt tên cho hệ Mặt Trời là: "Đại gia hà tiện nhất Vũ trụ." để thể hiện rõ lòng "tôn kính" với người dân nơi này.

Lượng com phân phát của Dạ Tiểu Vũ như vậy là rất bình thường, vào mắt Tần Đông chính là đang khiêu khích hắn. Má nó chừng này com thừa canh cận đề hắn no 30 phút cũng không đủ! Tính khi dễ người của hắn há?!!

Gặp Tần Đông đột ngột tức giận khiến Dạ Tiểu Vũ gãi đầu. Thôi kệ, ăn được cứ ăn!

Sở Lưu cũng đem canh thịt của hắn để trước mặt Dạ Tiểu Vũ. Hắn không muốn người của hắn lại để kẻ khác chăm sóc, cảm giác này thật đúng là làm cho người ta bức mình. Thế nhưng từ từ đã, cơ hội khiến cho tên này biến mất còn rất nhiều...

Dạ Tiểu Vũ không quan tâm hai tên bên cạnh bắn điện với nhau, ăn xong thì ngồi xoài ra xìa răng. Tư thế bất nhã nằm dài xìa răng xoa bụng bự lọt vào mắt người khác là khinh bỉ, vào mắt hai tên bên cạnh lại như miễu sát trái tim của bọn hắn.

"Đáng yêu quá..." Đây là Tần Đông.

"Khát máu lạnh lưng nhưng vẫn đầy dễ thương bình dị. Cô gái này quả thực luôn khiến cho người ta mất tự chủ sa vào." Sở Lưu xoa cằm, ánh mắt tham lam thu hết mọi cử động của Dạ Tiểu Vũ vào mắt.

Giờ ăn kết thúc, phòng ăn lại biến thành phòng s** tập thể. Không chỉ phòng ăn, phòng vệ sinh, hành lang, phòng trung tâm, tất cả đều cùng một hình ảnh như nhau nhức mắt Dạ Tiểu Vũ.

Thế giới này thật trụy lạc... Haizz... Bản thân cô mới "trong sáng và thánh thiện" làm sao...

Nếu Sở Lưu và Mã Lạc nghe được những lời này chỉ sợ sẽ bị miễu sát ngay tức khắc.

Rảnh rồi, Dạ Tiểu Vũ mơ màng đầu vào ngực người bên trái - Sở Lưu và gác hai chân lên đùi Tần Đông nghiên cứu các tư thế cơ thể đầy sáng tạo, mặc kệ cơ thể căng cứng của hai tên bên cạnh.

Chà... ông lão đẩy xe, hầu tử râu đào, 69 trên bàn ăn, dị năng uốn dẻo treo vắt vẻo như rắn nước, dị năng mộc hệ chơi trò xúc tu, lại còn dị năng điều khiển vật thể cùng lúc xài 7 cái đạo cụ s** toys nữa chứ!

Thế giới này thật không trong sáng chút nào!

"Chẹp..." Dạ Tiểu Vũ ngủ gật từ lúc nào. Đánh 1 trận suốt mấy tiếng đồng hồ với một tiểu thuyết gia tay không dính chút nước nào như cô, quả thật là cực hình.

Sống sót không dễ dàng gì...

Sở Lưu nhìn dung nhan nhu hòa trong lòng, không biết vì sao trái tim rung lên điên cuồng.

Ma mị tàn nhẫn như vậy, cũng nhu hòa thánh khiết như thế.

Rốt cuộc báu vật trong lòng hắn là như thế nào đây?

"Bang!" Cái tay sắp chạm được vào mặt Dạ Tiểu Vũ của Sở Lưu không báo trước bị đẩy ra. Hắn nheo mắt nhìn gương mặt lạnh lùng của người bên cạnh.

Thường nói phụ nữ lòng dạ ác độc, thế nhưng dấm chua của nam nhân cũng không phải chua bình thường.

Ghen tỵ đi cùng với độc chiếm, 1 khi ghen tỵ xuất hiện, trái tim người đàn ông sớm muộn gì cũng vào tay của người phụ nữ, mãi mãi khó mà thoát ra được.

Mà trong tim của Sở Lưu và Tần Đông, nhờ vào nhau mà mằm mống ghen tỵ lũ lượt xuất hiện, hun cho tim gan họ đầy mùi dấm chua. Kết cục đã sớm định rõ, trái tim của họ tương lai sẽ khó mà giữ được rồi.

Khi cả hai chuẩn bị lao vào giằng co, đột ngột phi thuyền rung lắc dữ dội, cũng khiến Dạ Tiểu Vũ bật dậy.

Cảnh báo Bảo Vũ trụ phóng xạ cấp 12! Cảnh báo Bảo Vũ trụ phóng xạ cấp 12!

Cả hội trường đông cứng trong 2 giây, sau đó thì vỡ tung. Nữ nhân vội vàng mặc áo, nam nhân vội vã cắt "đồ nghề" vào quần, tất cả từ cảnh đòi trụ biến thành quân đội sâm nghiêm chỉ trong vòng 10 giây khiến cho Dạ Tiểu Vũ lòi mắt.

"Tất cả nghe lệnh! Bảo phóng xạ xuất hiện! Tất cả tiến vào phi thuyền cứu hộ theo cấp gen! Nhanh lên!"

"Rõ!"

Nghe đến chỗ theo cấp gen, Dạ Tiểu Vũ khóc không ra nước mắt. Có thể nói tiểu pháo hôi cô chính là người có bậc gen thấp nhất cả doanh trại. Nay lại đi vào theo cấp gen, chắc chắn cô chính là người cuối cùng rồi!

"Thông báo! Đã kín người!" Một sỹ quan thông báo, gió lạnh điều hui thổi qua người Dạ Tiểu Vũ.

Cô là người cuối cùng còn sót lại, cũng vừa lúc toàn bộ thuyền cứu hộ kín mít, 1 con cầu cũng không lọt nổi!

Ôi kiếp pháo hôi...

Chỉ huy nhăn tít mày, ông cũng bị ép chặt đến nghẹt thở, thêm 1 người vào nữa chỉ sợ không đi tị nạn nổi, bảo lại đang đến rất gần.

Mắt ông nhìn chằm chằm vào tấm thẻ của Dạ Tiểu Vũ. Gen cấp D hạng trung bình à... Không hiểu nổi rốt cuộc là cô ta có thể vượt qua được cuộc chiến lúc trước kiểu gì.

Mà thôi, ông ta chịu. 1 cái pháo hôi mà thôi, vứt bỏ cũng không có gì quan trọng cả.

"Nữ binh... ừm... Dạ Tiểu Vũ. Rất tiếc về vấn đề tàu tị nạn này. Thế nhưng tàu đã hết chỗ, chỉ có thể khổ cực cô ở lại mà thôi. Không sao đâu, bảo cấp 12 ở lại phi thuyền này vẫn có cơ hội sống sót. Đất nước sẽ khắc ghi sự hi sinh của cô!" Tất nhiên là có cơ hội sống sót, chỉ là hơi thấp mà thôi, 0,115% cơ hội thoát chết a!

Dạ Tiểu Vũ mở to mắt, suýt chút thì bộc phát xông lên cắt lát tên chỉ huy trưởng.

Thôi đi chú già! 1 cái pháo hôi như cô đi đánh cược mạng sống thì tỉ lệ thành công sẽ thấp đến mức nào đây hả???

=====

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Có thứ gì đó đang rung lên sao? (H vụn vặt)

Hai tay Dạ Tiểu Vũ nắm chặt, ánh mắt tui thân nhìn cánh cửa khoang cứu sinh dần dần đóng lại. Cô không thể cãi mệnh lệnh của tên chỉ huy. Định mức của cô bắt buộc cô phải lên hàm Thiếu tướng, nếu cô cãi lại, ngay cả hàm binh bét của cô cũng sẽ chẳng còn!

Tỉ lệ sống còn mong manh hơn cả tờ giấy! Nói cô làm sao thoát khỏi tình cảnh này đây?

Trong một khoảnh khắc, Dạ Tiểu Vũ đột ngột có xúc động muốn phá hủy tất cả, phá hủy những khuôn mặt già dôi kia, đem tất cả cùng nhau hóa thành bụi vũ trụ cùng cô!

Mọc nó lão hồ không phát uy tưởng mèo bệnh hay sao?

Khi Dạ Tiểu Vũ quyết định đồng quy vô tận, đột ngột một bàn tay kéo cô ném vào phi thuyền cứu hộ, hung hăng đem cửa đóng lại. Tàu cứu hộ tự động rời đi khi xác định người lên hoàn tất, dần dần rời xa chiếc phi thuyền kia.

"Tần..." Dạ Tiểu Vũ sững sờ, bàn tay run rẩy đập lên mặt kính phi thuyền. Tần Đông ngu ngốc kia ở lại thay cho cô??? Đừng đùa chứ!!!

Cô áp mặt vào tấm kính, xa xa là phi thuyền bị bỏ rơi dần dần thu nhỏ, cũng trước một cánh cửa sổ trong suốt, nam nhân mỉm cười, môi mấp máy nói điều gì đó.

Con bão phóng xạ tiến sát đến chiếc phi thuyền, hung hăng đem nó nghiền nát, cũng như đâm thẳng vào trái tim của Dạ Tiểu Vũ.

Có thể, cô sai rồi...

Nếu có thể ở bên hân được lâu thêm một chút thì tốt biết bao...

Cô biết trái tim của cô đang rung lên. Rung rất nhanh, rất mãnh liệt, khiến cho cô phải khó chịu đến hít thở không thông.

"Đừng chết..." Dạ Tiểu Vũ nắm chặt lấy hai bàn tay, cô tin tưởng 1 nam chủ sẽ không chết như vậy. Chờ tôi, tôi sẽ mang anh trở về, đừng chết trước lúc đó!

Sở Lưu đứng ở một bên nhìn Dạ Tiểu Vũ thống khổ, mày nháu chặt. Hân ghét cảm giác này.

Không biết vì sao, thế nhưng hân cực kì chán ghét cô gái kia khóc vì kẻ khác!

Tên cấp S kia chết cũng tốt, cuối cùng rồi hân sẽ khiến cho cô gái này chỉ khóc vì một mình hân mà thôi. Người chết không có quyền cạnh tranh với kẻ sống.

Sở Lưu liếc qua Dạ Tiểu Vũ, ánh mắt lạnh lùng đánh giá con mồi.

... ..

Dạ Tiểu Vũ bước xuống phi thuyền, nhìn tòa nhà sừng sững trước mắt.

Tổng bộ của hệ Mặt Trời ở sao Venus. Đây là 1 trong những sân khấu chính của kịch tình, nơi mà nữ chính hiện tại đang lãnh đạo.

Sau khi Mã Lạc đến thì gặp và bám theo đuôi nữ chính.

Sau đó 1 tháng, nam chính thứ nhất xuất hiện và tấn công nơi này. Chiến trường Venus trở thành 1 nơi đẫm máu. Gặp nhau của nam chính và nữ chính là như vậy, hai súng chĩa vào nhau, mắt tóe lửa,,hận thành yêu.

Tất nhiên, nguyên tác phiên bản không nữ phụ xuyên qua là vậy. Trong phiên bản nữ phụ xuyên qua Made in Dạ Tiểu Vũ, Mã Lạc sẽ lẫn trong chiến trường, quyền rũ nam chính kia trên chiến trường, 2 người lẫn vào abc quên trời quên đất.

Dạ Tiểu Vũ suy nghĩ rất kĩ lưỡng. Thế nhưng cô quên, nơi này lại là phiên bản cô xuyên qua Made in Hệ thống vật hi sinh phản kích.

Hệ thống sẽ xếp thêm nam chính, sẽ tặng thêm chỉ số thông minh cho bọn họ, sẽ tạo cơ hội cho họ gặp cô, sẽ tặng bàn tay vàng cho cô.

Trên hết, cô tồn tại trong thế giới này. Bởi vậy, nó đã hoàn toàn thay đổi.

Mà trận chiến với chiến thắng ngoạn mục ở Warfield, mới chỉ là bước đầu tiên.

... ..

"Ha ha ha... Mã Lạc..." Nữ nhân hí hóp mắt nhìn những dây dữ liệu, ngón tay nhẹ nhàng xoa xoa đôi môi.

"Bảo bối, chuyện gì vậy?" Nam pháo hôi hôn lên hai bánh bao to của nữ nhân, mỉm cười hỏi cô.

"Ừm~~~ Tiếp tục a~" Nữ nhân quay lại mỉm cười mỉa hoặc, ngả người ngồi lên cây cột nhỏ của nam pháo hôi.

"A.... Tuyệt vời... Thao ta... Thao ta mạnh vào đồ vô dụng... a... ô... uh~~~" Nữ nhân dùng ngón tay trêu đùa khoang miệng của mình, một tay khác nắm tóc người đàn ông ra lệnh.

"A ha ha... a... ha ha ha... Thao sâu vào đồ ngu ngốc... a ha ha... A~ Thật sáng khoái... A hắc hắc... Thao mạnh vào... chưa đủ..."

Cô biết cô sa đọa rồi.

Trái tim của cô đã bị nhiễm độc, dâm độc, hủ độc, huyết độc, ăn mòn trái tim, ăn mòn lí trí, ăn mòn thân thể cô ta.

Cô hận Mã Lạc, hận con ả kĩ nữ đó!

Chính Mã Lạc đã khiến cô trở nên như thế này!

Tại sao lại cướp lấy tất cả của cô? Ti tiện và bẩn thỉu như cô ta, tại sao lại có quyền mạo phạm cô?

Máy mắn, à giúp cô nhận ra được thế nào mới là khoái lạc thực sự, cái gì mà trong trắng, trinh tiết, thuần khiết cơ chứ?

Cảm giác cơ thể được lấp đầy như thế này, cảm giác cả thể xác và tâm hồn đều thả lỏng như thế này, cả cơ thể được trở nên tao lãng dâm đang như thế này, tất cả đều quá tuyệt vời.

Sau ngày đầu tiên cô nếm được hương vị đó, cơ thể của cô đã không thể sống nếu thiếu đàn ông nữa rồi.

Cho dù sau đó Mã Lạc liên tục ném cô vào những đám đàn ông ngu ngốc kia, cô vẫn mỉm cười mà hưởng thụ khoái lạc, cho dù đến khi à tiem vào cô liều thuốc đáng ghê tởm kia, cô vẫn mỉm cười mà phun nước miếng vào mặt à, cười vào khuôn mặt rần rết đó.

Mã Lạc à, kiếp này những gì mà cô đã làm, tôi sẽ trả lại tất cả!

"A..." Tất nhiên, khoái lạc thì vẫn phải hưởng thụ a...

Hệ thống phân tích rung lên, hắc hóa nữ chính đã nhảy vào kịch tình, trở thành một biến số của hệ thống. Tuy rằng lúc này cô ta đang chĩa mũi nhọn vào Mã Lạc, thế nhưng sớm muộn gì nó cũng sẽ quay sang pháo hôi số 13102000.

Sau khi hệ thống phân tích đã đưa ra quyết định, pháo hôi phải giải quyết cô ta nhanh nhất có thể, trước khi cô ta nhận ra tín hiệu nguy hiểm.

Xác nhận thấy mức độ nguy hiểm của "hắc hóa nữ chính trùng sinh", hệ thống quyết định sẽ trao tặng bàn tay vàng mới cho pháo hôi.

Nhiệm vụ tìm kiếm bàn tay vàng sẽ sớm khởi động trước đại chiến ở chiến trường Venus 1 tháng sau, over.

== == Nữ chính hắc hóa a... trùng sinh a... người cung cấp thịt miễn phí sau Mã Lạc a... == ==

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thịt Vần: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Trịnh Công. (H vụn giắt răng a...)

Dạ Tiểu Vũ ngay khi nhận được phòng thi đóng cửa, chui vào chần.

Mấy ngày nay, tâm tình của cô đang dần tiến tới vạch đỏ nguy hiểm. Trận chiến ở Warfield, Tàn Đông, Mã Lạc, tương lai, tất cả đều quá mờ mịt với cô.

Cô đột nhiên cảm thấy bản thân mới bất lực làm sao.

Có lẽ, đây chính là tâm tình của những cái pháo hôi mạng sống luôn bị đe dọa đi.

Dạ Tiểu Vũ bỗng nhiên cảm thấy bản thân quả là một bà tác giả mẹ kế độc ác. Bởi vì trong sách của cô, pháo hôi nào cũng có kết cục rất là... bi thảm.

Hối hận quá...

"Bíp!"

Một tiếng vang lên từ chiếc đồng hồ trên tay Dạ Tiểu Vũ, là lệnh tập hợp tất cả binh sỹ.

... ..

"Xin chào tất cả các sỹ quan. Tôi là Thiếu tướng Phuong Ly Hy, người nắm quyền ở Tổng phân bộ Venus." Phuong Ly Hy cúi chào trên bục đài, ánh mắt thiết huyết lạnh lùng đầy khí thế liếc qua toàn bộ các chiến sỹ trở về từ Warfield, cô hơi dừng lại ở một góc, rồi tiếp tục diễn thuyết.

Tại sao lịch sử lại thay đổi?

Warfield là một trận chiến thất bại thảm hại cơ mà.

Chẳng lẽ Mã Lạc... Phuong Ly Hy hơi nheo mắt.

Dạ Tiểu Vũ kéo mũ xuống che khuất nửa mặt dưới bóng tối, dư quang ánh mắt nhìn cô gái Thiếu tướng kia.

Nữ chính, Phuong Ly Hy.

Theo nguyên tác bình thường thì cô ta là một bạch liên hoa xinh đẹp, một vị thiếu tướng tài ba giên cấp S, lãnh đạo đội quân hệ Mặt Trời tung hoành vũ

trụ, thu phục mỹ nam, vàng sáng Mary Sue dày đặc.

Còn theo phiên bản made by Dạ Vũ, thì vị nữ chính này rất bất hạnh bị Mã Lạc hành dưới chân, sống dở chết dở, tội nghiệp vô cùng. Bạch liên hoa làm sao đầu lại được hắc nữ phụ chứ hả?

Một đối thủ đáng gờm! Cho dù trong phiên bản made by Dạ Tiểu Vũ cô ta bị Mã Lạc hành hạ đến chết, thế nhưng điều đó không thể che lấp được vàng sáng nhân vật chính của cô ta.

Đồng thời, cô ta không phải bạch liên hoa vào lúc này. Nhất là, cô ta vừa hắc hóa, lại còn trùng sinh nữa!

Dạ Tiểu Vũ phui đi lớp da gà vừa nổi lên. Vấn đề bug này, hệ thống đã sớm thông báo cho cô. Dạ Tiểu Vũ có lẽ đã quen bị phui, chỉ sững sờ một chút rồi rồi chấp nhận sự thật. Người có thể uy hiếp đến tiểu pháo hôi cô, không 1000 cũng phải 800.

Số lượng nữ phụ, tiểu nữ phụ, bánh bèo, tiểu bánh bèo, vật hi sinh, pháo hôi nữ đã đếm không nổi, nay lại nhảy ra một tiểu boss hắc hóa trùng sinh nữa chứ!

Dạ Tiểu Vũ nước mắt đầy mặt cắn cắn khăn. Lúc này cô thậm chí còn chưa thăng lên cấp vật hi sinh, chỉ có thể tìm cách giảm thiểu sự tồn tại trước mặt vị hắc hóa kia mà thôi. May sao chưa giết Mã Lạc, để cho cô ta đứng mũi chịu sào trước vậy a hi hi.

Phương Ly Hy sau khi diễn thuyết một lát thì trở về phòng đóng lại. Trong phòng lúc này có hai người đàn ông, cơ thể trần truồng bị trói chặt treo trên không, khoang miệng bị khóa lưỡi nút chặt, từng giọt nước miếng rơi xuống sàn nhà.

"A ha ha..." Phương Ly Hy thoáng chớp ngay lập tức thay đổi, khuôn mặt khí thế đầy thiết huyết vỡ tan, để lộ ánh mắt phong tao dâm đãng không kiềm chế được.

"Hai con chó đực!" Cô ta đánh lên mặt một tên, bàn tay lại túm lấy thứ kia của tên còn lại. "Sảng khoái không hử? Thích không? Sướng không con chó đực?"

"A... hừ hừ..." Dương vật run rẩy tiết ra chất nhờn bám lên tay Phương Ly Hy, nam nhân dường như hạnh phúc đến chảy cả nước mắt, ánh mắt khao khát cầu xin bám theo từng cử chỉ của Phương Ly Hy.

Cô ta tà ác cười, vật áo từ từ mở ra.

... ..

"Nhiệm vụ hỗ trợ đặc biệt: Dụ dỗ và xxx với nam chính ẩn dấu trong tổng bộ, cướp lấy bàn tay vàng làm vật bảo mệnh trước "hắc hóa nữ chính trùng sinh".

Dạ Tiểu Vũ chớp chớp mắt nhìn những dòng chữ hiện ra trong cuốn sách. Nam chính ẩn dấu? New nam chính hay nam chính thăng cấp?

"Là nam chính trong nguyên tác của tác giả Dạ Vũ." Một dòng chữ hiện ra giải đáp thắc mắc của Dạ Tiểu Vũ.

"Xét thấy tính nguy hiểm của lỗi bug "hắc hóa nữ chính trùng sinh", hệ thống tự động mở ra ẩn dấu cốt truyện, thỉnh nghiệm tức nắm bắt lấy cơ hội để thăng cấp."

"Có thể thăng cấp?" Hai mắt Dạ Tiểu Vũ lóe sáng. Cô đọc và biết phải hoàn thành một định mức của hệ thống mới có thể thăng 1 cấp, giống như hai cái định mức hiện nay là "trở thành thiếu tướng" hay "thu phục hai nam chính trong vòng 6 tháng" mà cô chưa hoàn thành được cái nào, lúc này lại có thể đi đường tắt sao?

"Đúng vậy, hệ thống chúng ta rất là nhân tính đó nha." Dường như lúc này hệ thống đang rất ư là tự hào. "Nam chính ẩn dấu thuộc Sư đoàn 07, hệ máy móc kỹ thuật, tương lai là đệ nhất cơ giáp sư Trịnh Công."

[Thông tin cơ bản hiện nay]

Tên nam chủ: Trịnh Công.

Tuổi tác: 25 tuổi.

Hiện: đang làm kỹ sư máy móc hỗ trợ cho Sư đoàn 7.

Chú thích: Sở hữu bàn tay vàng "Thuốc cải tạo gen siêu hạng" do đòi đòi truyền lại, có thể đem hạng gen đề cao rất nhiều, thậm chí có thể đột phá S cấp gen!

Sau 2 năm, Trịnh Công sẽ sử dụng nó trong một trường hợp tình cờ, trở thành một người gen cấp S, đến lúc đó cốt truyện của riêng hắn mới bắt đầu khởi động.

Nhiệm vụ: Cướp lấy trái tim Trịnh Công và lấy đi "Thuốc cải tạo gen siêu hạng", đem hạng gen nâng lên.

(!) "Thuốc cải tạo gen siêu hạng" chỉ có thể nâng gen của bạn đến cấp A là cao nhất.

"Trịnh Công..." Dạ Tiểu Vũ gãi gãi đầu. Là một nam chính xuất hiện ở đoạn sau câu chuyện, Trịnh Công rất cường thế góp thêm một phần vào hậu cung của Mã Lạc.

So về sức mạnh chưa chắc Trịnh Công đã là mạnh nhất, thế nhưng cơ giáp của hắn, chắc chắn là thứ mạnh mẽ nhất!

Nếu có thể, Dạ Tiểu Vũ cô có thể nhờ hắn làm một ít phòng cụ và vũ khí cho cô, cơ giáp của cô nếu có thể cải tiến được nữa thì càng tốt a! Gen cấp D quả thật rất khó sử dụng vũ khí cấp cao mà.

Nghĩ đi nghĩ lại, cô cảm thấy, loại nam nhân có thể vừa leo giường vừa mang lại lợi ích thiết thực như Trịnh Công tuyệt vời hơn nhiều.

Dạ Tiểu Vũ dành cả một đêm viết ra một kế hoạch quyến rũ vô cùng hoàn mỹ, khoe môi câu lên.

Trịnh Công thân ái, tôi sẽ cho anh thấy cái gì gọi là "sắc dụ công tâm" =)).

===== Cắt a... =====

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Trịnh đầu gối

Trịnh Công vội vàng sửa một chiếc súng gien cấp B, bận rộn đến cả người muốn ngất xỉu.

Cuộc đời của hắn luôn thất bại như vậy.

Sinh ra bình thường, cuộc đời bình thường, vào một cái trường máy móc hệ bình thường và trở thành một tên kỹ sư bình thường.

Tại sao cuộc đời hắn lại toàn chữ “bình thường” thế này? Hắn cực kì hối hận vì đã chọn cái nghề nghiệp không có chút màu sắc nào như cái “kỹ sư máy móc” của hắn!

Tê nhạt! Tê nhạt! Quá tê nhạt!

Hắn cũng muốn được tung hoành trên chiến trường, liếm máu và mồ hôi, cảm nhận được nhiệt huyết của tuổi trẻ, cho dù ngay sau đó là một phát súng bắn thẳng vào trái tim.

Về cơ bản, các nam chính đều có một cốt truyện phát triển riêng biệt. Trước khi cốt truyện khởi động tạo nên cho họ một truyền kì, họ chỉ là những con người bình thường, thậm chí là một phế vật người người khinh bỉ.

Giống như một phế vật đột ngột có được một cái nhẫn truyền thừa kí ức của đại năng.

Hay một người xuyên qua mang theo một cái hệ thống kì dị.

Trong trường hợp của Trịnh Công, cốt truyện của hắn khởi động khi hắn tìm ra được bí mật của dòng họ hắn - Thuốc cải tạo gen siêu hạng, cải tạo thành gen hạng S, lấy được thêm rất nhiều bàn tay vàng, viết nên một cái truyền kỳ hủy thiên diệt địa. Từ bây giờ đến lúc đó, hắn chỉ là một cái kỹ sư thảm hại mà thôi.

Dạ Tiểu Vũ ôm theo một cái súng nhìn Trịnh Công mơ màng suy nghĩ.

Thôi nào, vào việc thôi..

“Chào Trịnh kỹ sư, tôi là Bình nhì Dạ Tiểu Vũ.” Dạ Tiểu Vũ mỉm cười vô cùng ôn hòa, lễ phép cúi chào theo kiểu nhà binh. Ấn tượng tốt a ấn tượng tốt...

Trịnh Công lau vệt mồ hôi trên trán, hàm răng trắng sáng vô cùng nổi bật trên khuôn mặt dính đầu dầu mỡ nhe ra. “Chào cô, có vấn đề gì sao?”

Những người lính này hắn rất có hảo cảm. Họ dấn thân ra chiến trường, anh dũng giết địch, anh dũng hi sinh, quả thực làm cho hắn kính nể rồi lại càng kính nể. Nếu họ có yêu cầu gì, hắn sẵn sàng giúp đỡ nếu cần thiết.

Ha ha, thần cấp kỹ sư tương lai mai sau vạn kim khó cầu lúc này lại sẵn sàng sửa súng miễn phí cho cô. Dạ tiểu Vũ y y một hồi lâu mới giao ra cây súng trường thảm hại đến trước Trịnh Công.

Ký ức về cây súng này không tốt đẹp gì...

Nếu tình ý bạn đọc có thể nhận ra, đây chính là cây súng khi Dạ Tiểu Vũ và Mã Lạc bị một cái xe Tank địch nhân nhắm đến, Dạ Tiểu Vũ lấy ra định bắn nổ xe Tank, nhưng lại bị Mã Lạc đẩy xuống vách đá cùng nó. Tuy rằng Sở Lưu đã cứu cô, nhưng sau khi xem xét lại khẩu súng này, Dạ Tiểu Vũ nhận ra nòng của nó đã bị đá đập đến cong vẹo, nếu khi đó cô cố chấp bắn ra... chắc là chiếc xe Tank kia sẽ bị bắn nổ, cùng với cô, Mã Lạc và Sở Lưu...

Đá Mophis của sao Venus cứng như kim cương thuần chất vậy...

Tất nhiên nếu vậy cũng không có vấn đề gì lớn, nó sẽ không nhìn “bất mắt” như này. Chỉ là lúc ở trận địa Warfield, cô có dùng nó đánh lên cơ giáp địch trợ giúp Sở Lưu.

Trịnh công sau khi xem xét một hồi cây súng thảm hại, đánh lên cô một ánh mắt rất kì lạ, giống như đang thưởng thức một sinh vật lạ ngoài hành tinh.

Có thể hành hạ cây súng độ cứng đạt chuẩn B này đến thế, âu cũng là một cái kì tích đáng ngưỡng mộ đấy cô gái.

Đáng suy ngẫm hơn là, cây súng này là súng dành cho gen cấp D. Không nghĩ đến, một tiểu cô nương bé như hạt tiêu với chỉ số gen thảm hại như này lại có thể sống sót qua những trận chiến thảm khốc ở Venus, không thay thế tay hay chân kim loại gì gì đó.

Nữ cường nhân a... thật ghen tỵ, hẳn cũng muốn được bước ra chiến trường xông pha một phen TT.

“Được rồi, cô... à Dạ Tiểu Vũ, tôi sẽ sửa nó giùm cô, cô có muốn nâng cấp nó hay không?” Dù sao dòng họ Trịnh cũng là một dòng họ lâu đời về cơ giáp, máy móc, không đến mức vài cái kỹ thuật đặc biệt và kiến thức chuyên nghiệp, chuyên sâu chân truyền cho con cháu cũng không có được.

Tất nhiên lúc này Trịnh công nắm cũng chỉ là vài thứ da lông bên ngoài mà thôi, nhưng nước của họ Trịnh rất sâu, chừng này cũng đủ cho hắn đặc biệt hơn vài cái kỹ sư thông thường hơn rất nhiều rồi. Họ Trịnh của hắn, cũng là một siêu cấp bàn tay vàng ẩn dấu.

“Nếu có thể thì tất nhiên là được rồi Trịnh Kỹ sư. Làm một chiến sỹ, ai mà không muốn nắm trong tay thần khí giết địch, xông pha sa trường chứ? Cho dù tôi chỉ là một nữ binh sỹ yếu đuối...” Dạ Tiểu Vũ toát ra thần sắc si mê, sau đó lại nồng đậm vẻ hổ thẹn bị thương, một hạt nước mắt khẽ đảo quanh viên mắt, đôi môi đỏ mọng hơi cắn chặt.

Có mới lạ! Cô chính là muốn trốn càng xa càng tốt ấy chứ! Cô là pháo hôi! Pháo hôi a! Sức mạnh không có, vũ khí cũng gà mờ, hoàn toàn là tiêu chuẩn của nhân vật quần chúng. Nếu không phải cái đồng hồ chết tiệt theo dõi trên tay không có gỡ ra được, cô đã sớm trốn thẳng đến khu an toàn rồi!

Chỉ là diễn kịch như thế này mới đủ làm cho Trịnh Công nhớ rõ cô. Lúc này còn chưa phải cốt truyện của hắn, hắn vẫn chưa trải qua bi kịch diệt gia rồi hắc hóa, vẫn còn là một thanh niên yêu nước muốn nhiệt huyết có nhiệt huyết, xông pha chiến trường, lập công lập danh là ước mơ của hắn.

Chú ý thêm, nam chính bên trong hầu hết đều là hắc hóa, bán hắc hóa, thần kinh hắc hóa, biến thái hắc hóa, ngoài thiên thần chính nghĩa trong hắc hóa hủ bại, hắc hóa boss phản diện muốn hủy diệt thế giới, v...v... Không trước thì sau đều hắc hóa.

Lúc này Trịnh công khá dễ đối phó, đợi sau này chỉ sợ bị hắn ăn đến một mẫu xương cũng nát bét thành cám.

“Nếu tôi có cơ hội... có sức mạnh... chắc chắn... tôi sẽ mạnh mẽ hơn...” Hai viên mắt Dạ Tiểu Vũ đỏ bừng, một hạt nước mắt rơi xuống, để lộ vẻ quật cường trong đôi mắt long lanh ẩm ướt, cũng triệt để làm Trịnh Công đứng hình, ngăn người hãm sâu vào nó.

Khóc hoa lệ đầy vũ không phải là một cách hay nếu áp dụng trong trường hợp này, chỉ một giọt, động lòng người, yếu đuối, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ, khiến cho người đàn ông không tự chủ yêu thương, muốn che chở, muốn bảo vệ, muốn thực hiện tất cả yêu cầu của người phụ nữ đó, đem cả thể xác, linh hồn, ừm, tài sản đều dâng lên cho cô ta, mới là một kẻ sách đúng đắn trong trường hợp với tên kỹ sư đầu gỗ này.

“Cảm ơn anh Trịnh kỹ sư... vài ngày nữa tôi sẽ đến lấy đồ.”

Dạ Tiểu Vũ lấy tay lau đi giọt nước mắt, nhẹ nhàng mỉm cười vô cùng chói sáng đối diện Trịnh Công, sau đó cúi đầu chạy đi, bỏ lại anh chàng kỹ sư thất thần xoa xoa trái tim.

Ngay khi quay lưng, ánh mắt trong sáng nhiệt huyết của cô gái trở nên vô cùng mỉa mai hoặc quyến rũ, khóe mắt liếc nhìn tên ngốc sau lưng, đầu lưỡi hồng đỏ khẽ liếm môi.

Con mồi sắp vào tay, hi hi hi...

Ở một cánh cửa thủy tinh đối diện, nam nhân nhìn thấy rõ tất cả, nắm tay nắm chặt, mày nhíu lại.

Lại quyến rũ nam nhân, có lẽ hắn nên cảnh cáo nàng một chút.

== == Cắt a~~~~ == ==

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Chương 19: Thiên Nhi

Dạ Tiểu Vũ thành công đặt bẫy tên gốc kỹ sư, vui vẻ đi dạo trong thành phố. Tổng bộ này được đặt trong một thành phố rất đẹp, người dân Venus cũng rất hiếu khách. Ngày nơi này bị tấn công, cũng rất khốc liệt.

Bầu trời tối dần, từng hàng đèn năng lượng đồng loạt bật mở, tỏa ra ánh sáng màu vàng nhè nhẹ. Thành phố như một biển bảo thạch hồ phách tỏa sáng trong đêm, nhộn nhịp, rộn ràng. Người Venus luôn luôn như vậy, cho dù chiến tranh diễn ra từng ngày trên hành tinh họ, bọn họ vẫn sẽ sống, vui vẻ cho đến giây phút cuối cùng.

Quân đội Venus có phong cách chiến đấu cũng đặc biệt y như cách sống của bọn họ. Họ bảo rằng, người Venus không biết buồn bã, không biết tuyệt vọng, quân Venus sẽ mỉm cười khi chiến đấu, và cũng sẽ như vậy cho đến khi ngã xuống, tan xác dưới những họng pháo đen đặc.

"Những người lính như vậy cũng rất đáng sợ. Cho dù người có hung tàn như thế nào, đã đến đến thế nào, bọn họ mãi mãi sẽ không bao giờ khuất phục trước người..." Dạ Tiểu Vũ lầm bầm.

Hệ thống bán "xéc tơ" cũng rung rung hưởng ứng.

[Đúng vậy. Người Venus rất thú vị, và cũng rất biết hưởng thụ. Cô biết không, 80% dân số Venus khi "ây ấy" đều sẽ sử dụng đạo cụ tình thú đặc biệt như que xỏ, vòng trình tiết, BCS đặc chế siêu gai nhọn, siêu lồi lõm, các loại "đồ giả" thì càng thêm thiên kì bách quái.]

Dạ Tiểu Vũ có chút...

Theo như cô nhớ, Trịnh Công tên gốc kia cũng là người Venus.

Có một cơn gió thoáng bay qua~~~

"Chị gái, mua hoa không? Chị gái, mua hoa không?" Cô bé núm núm ống tay áo Dạ Tiểu Vũ, đôi mắt long lanh đầy ngóng trông.

Trái tim thiếu nữ bị một mũi tên xuyên qua, mềm nhũn thành một bãi máu. Cô xoa xoa đầu nó, rút ra một bông hoa. "Cám ơn nhóc."

Mong sao, nhóc có thể an toàn mà vượt qua trận họa kiếp sắp tới.

Thành phố này, rồi sẽ bị hủy diệt trong nay mai. Điều mà cô có thể làm bây giờ chỉ là cố gắng bảo vệ cái mạng nhỏ này, thoát khỏi số phận bi thảm.

[Cảnh báo! Cảnh báo! Cảnh báo!]

[Yêu cầu kí chủ cẩn thận thu giữ bản thân, "thần" của thế giới này xuất hiện.]

[Nữ thần của thế giới này xuất hiện! Cảnh báo! Cảnh báo! Cảnh báo!]

Nữ thần? Cái gì đây?

Dạ Tiểu Vũ nhìn xung quanh, sau đó cô giật mình.

Mái tóc bạc màu trắng thánh khiết như ánh trăng, đôi môi hồng nhợt nhạt, ánh mắt đen sâu thẳm đầy tang thương. Cô bé đứng giữa chốn đông đúc, hình thành một khí chất riêng biệt nổi bật giữa đám người.

Lạc lõng và bơ vơ.

[Nhiệm vụ bắt buộc: Tiếp cận Nữ Thần Thiên Nhi, lấy được hảo cảm của cô ấy.]

Phản thưởng: ???]

Mày của Dạ Tiểu Vũ nhăn chặt lại với nhau. Rốt cuộc, đây là có chuyện gì?

[Đã đến lượt hệ thống hỗ trợ trí năng ra tay!!!]

Hãy xem bốn hệ thống đại phát thần uy!!!!

Thứ nhất, tên thế giới này là Đọa Thiên, đồng thời diễn ra song song 2 cốt truyện.

+Đại chiến chiếm đoạt tiểu nữ phụ ngây thơ - tác giả Dạ Vũ.

+Đọa Thiên - ???

Và có đồng thời 2 vị nữ chủ: Phương Ly Hy và Thiên Nhi.

Thứ hai, khác với Phương Ly Hy, Nữ Thần Thiên Nhi không dễ dây vào. Xem tên thế giới này - "Đọa Thiên" là có thể thấy, thế giới này ưu ái cho Thiên Nhi như thế nào.

Thứ ba, mức độ nguy hiểm của Nữ Thần được xếp vào cấp bậc: XX, hệ thống cảnh cáo, chỉ có thể làm bạn, không thể gây thù!!!

Để tìm hiểu thêm thông tin, xin mời ký chủ trở về tra cứu sổ thông tin nhân vật.]

Thiên Nhi? Con trời? Có thể dung mạo con bé có thể gọi là con trời đấy, nhưng năng lực của nó đáng không? Nhìn Phương Ly Hy nữ chủ kia, Dạ Tiểu Vũ đã muốn thô tào một hồi.

Dù sao, cô cực kì không muốn hòa nhã với những kẻ nào tàn!

"Xin chào." Dạ Tiểu Vũ chỉ có thể nhận mệnh đi đến trước mặt Thiên Nhi, đánh ra một cái mặt cười thân thiện.

Thiên Nhi có chút hoảng hốt, cúi người xuống một góc 90°. "Chào... chào chị."

"Chị là Dạ Tiểu Vũ, một nữ binh đóng quân ở thành phố này. Em sao lại bơ vơ ở đây vậy? Ba mẹ đâu? Quần áo của em..." Dạ Tiểu Vũ cười nói, trong lòng đang sóng ngầm mãnh liệt.

Phong cách cúi chào này, bộ đồ cổ trang sắc mùi "cổ đại địa cầu" này... Con bé xuyên không??? Hệ thống! Ngươi ở đâu???

[Thông tin chi tiết của "Nữ Chủ Thần Nữ Thiên Nhi" đã được phổ cập trong sổ thông tin, thỉnh ký chủ trở về xem xét.]

P h á c! Nếu tui mang theo tui đã không thể này!

"Em là Thiên Nhi, em... không có nhà." Thiên Nhi cúi đầu xuống, ánh mắt tối tăm.

Dạ Tiểu Vũ thở dài một tiếng. Hình như cô đoán đúng rồi. Đột nhiên, một cỗ bi ai dâng lên trong lòng cô. Làm con người, ai mà không cảm thấy cô đơn lạc lõng khi nhận ra bản thân đột ngột bị kéo đến một nơi xa lạ, thân phận xa lạ, con người xa lạ.

"Vây, để chị sắp xếp cho em một chỗ ở nhé." Dạ Tiểu Vũ nắm lấy tay của Thiên Nhi cười nói. Dù chung một hoàn cảnh, chăm sóc cho nhau một chút cũng tốt. "Một nữ binh sẽ không thể làm nơ trước một đứa bé không có nhà để về!"

Thiên Nhi dường như có chút chấn động, ngơ ngác ngược nhìn Dạ Tiểu Vũ. Ánh mắt trong suốt thuần màu bạch sắc, xuyên thấu lòng người. Không thể không nói, ánh mắt cô bé thật đẹp. Có lẽ cô bé là một tộc người bí ẩn nào đó ở trái đất, nhãn cầu và tóc màu trắng bạch.

"Cảm ơn chị. Người tốt như chị, chắc chắn mọi chuyện đều sẽ ổn thôi." Thiên Nhi mỉm cười, ánh mắt giống như hai vì sao tỏa sáng giữa màn đêm.

"Cảm ơn em." Dạ Tiểu Vũ mỉm cười không để ý lắm. Một câu chúc bình an có thể giúp cô bước qua những con đường gian nan này sao? Đáp án là không, ha ha...

Dạ Tiểu Vũ không chú ý đến, khi Thiên Nhi kết thúc những lời này, một luồng sáng nhẹ nhàng dần bao phủ quanh miệng con bé, sau đó tan biến nhẹ nhàng trong không khí.

...

Sắp xếp xong chỗ ở cho Thiên Nhi trong phòng nhỏ của mình, Dạ Tiểu Vũ thở phào một hơi, tiến ra ban công chung hóng gió một lát.

Dù sao, đột ngột có một đồng hương xuất hiện trước mắt khi bạn đang nhớ nhà vô cùng, sẽ dễ ảnh hưởng đến tâm lý của bạn.

"Dạ tiểu binh?" Một giọng nam trầm ấm đột ngột xuất hiện bên tai Dạ Tiểu Vũ. Sở Lưu mỉm cười đứng bên cạnh cô, tay nắm lấy một sợi tóc của cô khẽ vuốt ve. Xúc cảm thật tốt - Sở Lưu cười trong lòng.

"Sở Đại úy." Dạ Tiểu Vũ cố gắng không chế cho bản thân thật tự nhiên chào hỏi, khóe mắt co giật. Dù sao có một con rắn độc cứ luôn vờn quanh căn cổ bản thân thật là một cảm giác không tốt đẹp chút nào.

Kì thực nói về độc địa hắc ám, tâm lý âm u, mưu kế hiểm ác không ai bằng gián điệp - sama hết cả a...

Đột nhiên cô nhớ Tần Đông tên gốc kia ghê gớm.

"Nhớ kỹ, mạng của cô là tôi nhặt về!" Sở Lưu thì thầm bên tai Dạ Tiểu Vũ, đôi con ngươi tím nhìn thẳng vào cô, sâu không lường được.

"Đừng để tôi phải sử dụng những hình thức cực đoan trước mặt em."

"Trước mặt em, tôi muốn bản thân hoàn mỹ nhất."

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Chương 20: Xuân được - Chiêu thức cũ mềm nhưng luôn hiệu quả =)

Sở Lưu bức mình nhìn khuôn mặt ngọc ngà của người trong lòng, tức khí cắn lên đôi môi hồng ngọt ngào một cái, sau đó thỏa mãn liếm liếm môi rồi rời đi.

"Nhớ rõ cảnh cáo của tôi. Lúc này tôi còn đang vướng bận một số chuyện, chưa có thời gian thu thập em, nếu em còn định thử thách sự kiên nhẫn của tôi, tôi cũng không phiền bỏ ra một chút thời gian..." Tiếng Sở Lưu cứ vọng đi vọng lại bên tai Dạ Tiểu Vũ, khóe miệng cô co rút a co rút.

Sao tên này đột ngột ăn nói thiếu đánh vậy?

Bạn việc cái gì chứ? Do thám, đánh cắp thông tin cơ mật chứ gì?

Dạ Tiểu Vũ xoa xoa cằm, trong đầu phác thảo ra kế hoạch vạch trần tên gián điệp để lấy công quân thăng cấp quân hàm, nhưng sau khi cô cân nhắc thiệt hơn, chỉ có thể từ bỏ. Nói gì thì nói, Sở Lưu cũng sẽ là một đối tượng công lược của cô và hệ thống, hãm hại hắn có chút quá "mỏ gà lấy trứng", không nên vì cái lợi nhỏ mà mất đi ích lợi to lớn sau này.

Hơn nữa, thực tế chứng minh, đặc tội nam chủ không có quả ngọt ăn...

Việc quan trọng bây giờ chính là, làm cách nào khiến Trịnh Công sập bẫy, ngoan ngoãn giao dịch cường hóa gen ra.

Cả đêm, Dạ Tiểu Vũ mất ngủ, phác thảo ra một bản kế hoạch rất hoàn mỹ. "Hệ thống quân, tiếp theo phải nhờ cậu."

[Ô hô hô, quá khen quá khen.

= Bảng giá = Xuân được =

+Xuân được "Nhất trụ kinh thiên": Bạn muốn trở thành súp pò men trăm trận không "gãy", nhất trụ kinh thiên? Hãy mua ngay chúng tôi a, liên tục 12 tiếng không ngừng a nghỉ a~~~~

Giá cả phải chăng, sale off: 100 tiền thẻ giới Đọa Thiên.

+ Xuân được "Bảy ngày ân ái": Người ơi, anh muốn em ngay lúc này, chỉ cần 1 liều, 7 ngày leo giường không biết mệt mỏi <3

P/s: Hệ thống không có đảm bảo không có tác dụng phụ nhóa.

Giá cả bèo bọt: 20 tiền thẻ giới.

+Xuân được "Ông xã em là thú nhân": Muốn được ấy ấy cùng dã thú đích thực? Đã có chúng tôi!!! Chỉ cần 1 phút, đảm bảo sẽ thỏa mãn kể cả những người phụ nữ "đắm đang" nhất!

Giá cả đúng chất lượng: 200 tiền thẻ giới.

... ..

Kí chủ chọn cái nào a? Giá tiền sẽ được trừ thẳng vào tài khoản của kí chủ <3.]

Dạ Tiểu Vũ nuốt nước bọt, khóe miệng co giật. Chọn cái nào cũng đều sẽ "vắt vả" cho bản thân cô hết à...

"Không có loại nhẹ độ sao hạ hệ thống?" Trong đám này cái nào cũng khiến cô muốn bỏ của chạy lấy người hết!

[Hình như không có nha kí chủ. Xuân được của hệ thống như tui được cung cấp bởi chủ hệ thống, không phải do hệ thống tui quy định~]

"Haixx" Dạ Tiểu Vũ chọn một lọ, sau đó tắt đèn đi ngủ.

Xuân được "Ai lớp ba na nờ": 1 hộp thôi, lên tiên cảnh.

Giá cả: 50 tiền thẻ giới.

Dạ Tiểu Vũ cô gái cứ nghĩ rằng câu nói càng đơn giản, tác dụng càng yếu. Thế nhưng thực tế chứng minh...

Sáng sớm, chim hót líu lo, Dạ Tiểu Vũ mơ màng tắt đồng hồ báo thức, gật gù gật gù mặc áo mặc quần.

"Chào chị." Một giọng nói dễ nghe vang lên khiến Dạ Tiểu Vũ phải ngoái đầu lại. "U... Ồ... Chào Thiên Nhi... Ơc!"

Sau khi phun ra một đám bọt trắng, Dạ Tiểu Vũ mỉm cười. "Sao vậy? Không khỏe sao?"

Thiên Nhi một bộ mơ màng ngái ngủ, đôi môi hồng khê mím lại, nhìn chăm chăm ấn đường trên trán cô. "Chị, hôm nay có lẽ chị nên ở nhà đi, chị có thể sẽ có tai nạn đồ máu."

Dạ Tiểu Vũ gật mình, nhìn thấy ánh mắt kiên định của Thiên Nhi thì hơi chột dạ. Cô bé không nói đùa phải không?

"Nhưng hôm nay có lẽ chị, không ra ngoài không được." Dạ Tiểu Vũ cười khổ. Venus sắp bị tấn công rồi, nếu cô không có thêm tám bài bảo mệnh thì xác suất sống sót của cô là bao nhiêu đây?

"Vây... chúc chị may mắn." Thiên Nhi hơi ngập ngừng, sau đó khẽ cười nói.

"Cám ơn em." Dạ Tiểu Vũ rom róm nước mắt. Cô bé thật dễ thương, nếu không phải không có thời gian, cô đã sớm hỏi nó về chuyện xuyên không rồi.

Thiên Nhi nhìn Dạ Tiểu Vũ khuất sau cánh cửa, môi nhỏ khê động đập, một luồng sáng xuất hiện, sau đó tan biến trong không khí.

"Chị à, đôi khi có một số chuyện là không thể cưỡng cầu."

...

Phòng kỹ sư riêng của Trịnh Công.

"Bình nhì Dạ Tiểu Vũ, cô đến rồi sao?" Trịnh Công lau đi viết dầu mỡ loang lổ trên tay, hàm răng trắng lòn lòn lần thứ hai chọc mù mắt Dạ Tiểu Vũ.

"Chào anh Trịnh kỹ sư. Súng của tôi..." Dạ Tiểu Vũ trang (giả vờ) một bộ cuồng nhiệt, ánh mắt sáng lấp lánh đầy thanh xuân. Nụ cười này cũng thành công chọc mù mắt Trịnh Công.

"A... nó đây." Sau khi ngăn người chừng 2 giây, Trịnh công mới kịp phản ứng, trên má hấn nổi lên vầng đỏ đáng nghi, lật đặt ôm ra một cây súng trường sáng bóng.

"Ừ ời..." Dạ Tiểu Vũ xông đến ôm lấy cây súng trên tay Trịnh Công, vuốt ve một hồi lâu. "Thật đẹp. Tính năng như thế nào vậy? Thời gian tụ năng là bao nhiêu? Uy lực được nâng lên bao nhiêu bậc vậy?"

Trịnh Công bất ngờ nhìn Dạ Tiểu Vũ chăm chú lau chùi cây súng, đột ngột cảm thấy cô gái lúc này nhìn càng thêm thuận mắt, càng thêm chân thật.

"Tính năng có thể so sánh với súng gen cấp D hạng cao. Tụ năng mất 20 giây, giảm đi 10 giây so với lúc trước. Riêng uy lực có thể so với súng gen cấp C." Trịnh Công vuốt ve cây súng, khoe môi ần ần nụ cười thỏa mãn, có chút ngạo mạn.

Dạ Tiểu Vũ chăm chú theo từng biểu cảm của Trịnh Công, trái tim đột ngột chậm một nhịp. Đệ nhất kỹ sư máy móc Trịnh kỹ sư cũng như vậy, hấn ngạo mạn, ngạo mạn đến mức coi thường cả thế giới, cả vũ trụ.

"Anh không mời tôi uống một ly nước sao?" Dạ Tiểu Vũ tỏ vẻ cổ họng có chút khàn khàn, dùng ánh mắt vô tội liếc nhìn Trịnh Công.

"Được, chúng ta ra ngoài ăn một bữa luôn đi. Hôm nay tôi mời." Trịnh Công nắm tay Dạ Tiểu Vũ bước đi. Hấn là có chút lầy việc công làm việc riêng rồi, thế nhưng không hiểu vì sao, hấn cảm thấy tốn chút thời gian bởi cô gái này vui đùa cũng không phải chuyện gì khó chấp nhận.

"Ồi thật mẹ nó ngon!" Dạ Tiểu Vũ điên cuồng càn quét bàn ăn, khuôn mặt hạnh phúc ửng hồng. Đồng lương ọp ẹp của 1 binh nhì vốn không đủ cho cô ăn ở nơi như thế này, nhất định phải tranh thủ mới được!

Nhìn Trịnh Công uống một hóp nước, ánh mắt Dạ Tiểu Vũ thoáng qua tia đắc ý.

3

2

1

"Ah... ah..." Dạ Tiểu Vũ cơ thể co rút, ngã xuống nền nhà. Trịnh Công cũng ôm ngực, khuôn mặt ửng hồng.

"Xuân được?" Sắc mặt Trịnh Công vô cùng khó coi, hơi thở dồn dập, máu nóng sôi trào.

“Uhm... uhm... ah... Trịnh... Trịnh Công... đồ ăn có... thuốc...” Dạ Tiểu Vũ ngả nhào lên cơ thể hắn, bàn tay “vô tình” chà xát mấy điểm nhạy cảm, gò má ửng hồng, môi anh đào khiêu gợi khẽ nhếch.

“Tôi...” Trịnh Công cứng đờ người, được hiệu càn quấy hạ thân hắn đến tưởng to, bưng bưng khí thế.

Dạ Tiểu Vũ đắc ý cười to trong lòng. Mẹ nó sao cây cột nhà hắn to vậy chứ?

[Hệ thống giải thích nè: đây là thuộc tính chung của mọi nam chủ nhà, chính tác giả viết, hệ thống sửa không được!]

Láo toét! Lão nương chỉ viết “rất là to” mà thôi! Có phải “không lồ” như thế này đâu?

“Ah... khó chịu quá... hừ hừ...” Dạ Tiểu Vũ uốn éo cơ thể, cố ý đem những nơi cần lộ thì lộ, không cần lộ cũng phải lộ, tất cả chà a chà lên cơ thể nam tính.

“Tôi... có thể không?” Giọng Trịnh Công đã khàn khàn đến mức gọi cảm chết người. Hắn nhìn đủ tiểu yêu tinh này rồi!

“Uhm...” Dạ Tiểu Vũ đỏ mặt. Tiết tấu bị chọc sắp tới rồi a. Lần đầu của lão nương sau 2 kiếp làm người cuối cùng lại lọt vào tay tên ngọc này!

Cô ôm lấy cổ hắn, nhẹ nhàng cắn lên yết hầu hơi nhô, môi nhỏ dụ hoặc hôn lên tai hắn. “Làm em đi...”

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Chương 21: Tiểu biến thái... (H)

Trịnh Công hơi dùng sức, đã đem áo Dạ Tiểu Vũ xé nát, lộ ra vùng ngực trắng nõn hồng hào. Hắn dường như hơi khựng lại, một hàng máu đỏ chảy ra.

“Trời ạ...” Dạ Tiểu Vũ chắc lưỡi cười khò, rút ra một chiếc khăn giấy lau lau. Đúng là xử nam mà, thật ngọc ngà. Tuy rằng cô hai đời rồi cũng là xử nữ...

“Ha ha...” Trịnh Công ngượng ngừng gãi gãi đầu che dấu hai gò má hơi đỏ lên, lại khiến Dạ Tiểu Vũ trái tim xuyên tên. Phải tranh thủ nhìn Trịnh đầu gối nhiều một chút, sau này hắn hắc hóa rồi thành ra cái dạng nào còn chưa biết a...

Dạ Tiểu Vũ túm lấy áo Trịnh Công, ngầu ngiến đôi môi của hắn. “Hừm, không tệ lắm.”

Trịnh Công có chút ngớ người, sau đó vỗ lên chụp lấy cô. Kì thực đàn ông Venus đều rất thích một người phụ nữ mạnh mẽ chủ động, nói trắng ra là phong tao dám dâng đi. Tính cách dám yêu dám hận, dám sống dám chết của bọn họ đã đủ để nói lên điều đó rồi.

Suy cho cùng, đàn ông đều là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới mà.

Bổ sung thêm, đàn ông trên vũ trụ cũng có đủ các thể loại nha, thích loli, thích SM, thích khẩu vị nặng, thích thủ X, thích bạo X...

Các nam chủ cũng đều có mấy cái khẩu vị này hết...

Bỗng nhiên Dạ Tiểu Vũ cảm thấy có chút mờ mịt về tương lai.

“A?” Nhìn thấy Trịnh Công mang ra một chiếc bao nhỏ màu hồng thì có chút đứng hình, Dạ Tiểu Vũ nhếch nhếch khóe miệng một cách khó coi.

[Nha, BCS hiệu VenusMaxLove, cỡ XXX dành riêng cho các “bé bự” siêu lớn, gắn thêm các “hạt châu nhỏ xinh” trợ giúp tăng thêm cực khoái.

Chinh phục các cô nàng dám dâng nhất! Hiệu quả đã được kiểm chứng 100%!

Giá mềm: 20 tiền thể giới/ hộp 12 cái 3]

Cỡ XXX, Dạ Tiểu Vũ nuốt chút thì phun máu mũi, chưa nhìn, nghe thôi đã cảm thấy muốn khóc, ư hức hức.

“Chuẩn bị một lát nào, tiểu bé bỏng.” Trịnh Công hôn lên đôi môi ngọt mềm, một ngón tay tiến vào thăm dò tiểu huyết ẩm ướt. “Hừm, là xuân dược này quá mãnh liệt hay em quá dám dâng đây?”

“Cả hai, chắc vậy?” Dạ Tiểu Vũ vút cho Trịnh Công một cái mị nhãn. Đàn ông nha, cho dù đứng đắn đến mức nào cũng đều sẽ hắc hóa khi lần giường hết. Kể cả tên đầu gối này!

“Tôi cũng nghĩ vậy.” Trịnh Công cười khẽ một tiếng, ngón tay cũng đâm thật sâu vào bên trong. Dường như là hắn nghĩ quá nhiều hay sao nhỉ? Cảm giác

thật chặt hẹp. Không giống với mấy tên kia đã nói.

“Em... là lần đầu tiên...” Trịnh Công biết hỏi vấn đề này rất dễ phá hoại không khí, dù sao tiếp theo tiến vào đều sẽ biết. Thế nhưng dường như ai đó đã điều khiển hần, bắt ép hần phải nói những lời này ra.

Một cô gái 18 tuổi còn là xử nữ?

Nói ra còn sợ người ta cười cho. Trẻ con 4, 5 tuổi mất đi trong trắng trong thế giới này đều là điều rất bình thường, trên 13 tuổi còn trinh đã xứng được gọi là bảo vật, 18 tuổi... ít nhất trên Venus, hành tinh nổi tiếng với phong cách tình dục rất thoải mái này đều chưa từng xuất hiện qua rất lâu rồi.

Phụ nữ khi được hỏi vấn đề này chỉ có hai câu trả lời: “có” hoặc “không”. Muốn lừa dối? Người ta đã sắp tiến vào rồi còn muốn lừa dối gì nữa?

Tuy nhiên, phong cách của nhà họ Dạ chính là rất mạnh mẽ nha, muốn đánh gục bốn tiểu thư với câu hỏi còn con này? Ha ha...

“Tất nhiên là...” Dạ Tiểu Vũ trang một bộ thiên chân vô tà, chớp chớp mắt. “Cha mẹ em quản rất chặt, nhất quyết không cho phép em đụng đến tình dục...” tất nhiên là cha mẹ kiếp trước rồi, cha mẹ kiếp này cô còn chưa gặp mặt đâu.

Trịnh Công siết chặt lấy cơ thể Dạ Tiểu Vũ, thẳng tiến vào.

“Ah... hức...” Dạ Tiểu Vũ mảy nhăn thành một đoàn. Cho dù nhờ xuân dược, cái “lần đầu tiên” này cũng khá là khó chịu. Nhất là khi cô phải đối diện với cỡ XXX.

“Ha ha... ha ha...” Trịnh Công sờ phần bụng gồ lên thật lớn của Dạ Tiểu Vũ cười ngốc, ánh mắt kiêu ngạo lại xuất hiện. Không ngờ, hần chiếm được bảo, một bảo bối! Một bảo bối sẽ chỉ thuộc về mình hần. (Ồm, trong thể loại truyện NP thì điều này là vô vọng thừa anh =3=)

Cơ thể hần bắt đầu vũ lộng, liên tục đâm sâu vào vùng đất thần bí. Khoái cảm về cơ thể đối với hần dường như không có chút hấp dẫn nào, hần chỉ biết kẻ đầu tiên lấp đầy cô sẽ là hần!

“Không được... trời ạ... quá lớn!” Dạ Tiểu Vũ cắn răng đập lên lồng ngực Trịnh Công, nước mắt trong suốt rơi a rơi. Cỡ XXX đeo bao “hạt châu” cho lần đầu tiên? Đây là tiết tấu muốn giết người!

“Không, nhịn một lát đi nào.” Trịnh Công không kiềm chế được thủ thủ vào tai cô. Muốn hần ngừng? Không có cửa đâu!

“Ah... ah... đau... đồ dối trá! Thoải mái ở đâu?” Quả nhiên vẫn quá miễn cưỡng mà. Mẹ nó đau muốn chết! Nứt rồi! Đàn ông Venus! Hừ hừ!

Trịnh Công nhìn hàng mi rung động của Dạ Tiểu Vũ, thờ dài một hơi, cho một ngón tay vào miệng cô. “Liếm nó.”

Dường như giật mình với giọng nói lạnh lùng của Trịnh Công, Dạ Tiểu Vũ vô thức làm theo miệng lệnh của hần, đem căn ngón tay thô to trở thành một cây kem que.

(Đừng thắc mắc, anh ấy dục hỏa công tâm ấy mà.)

Ánh mắt bất mãn của Trịnh Công dần thay thế bằng ánh mắt cuồng bạo. Ừm, ướt hơn nhiều rồi. Đồng thời với Trịnh Công, ánh mắt Dạ Tiểu Vũ cũng dần trở nên mê ly, nước bọt vô thức tràn khỏi khóe môi.

“Hức... ah... hức... hừ hừ.... lớn... trưởng... trưởng...” Cô trốn tránh muốn thoát ra, lại bị Trịnh Công nắm lấy tóc giữ lại.

“Hừm? Biết vị rồi lại muốn trốn tránh?” Trịnh Công bật cười, lấy ra căn ngón tay khỏi miệng Dạ Tiểu Vũ, đem nó nhét vào hậu huyệt phía sau.

“Ah.... Xấu xa.... .. Không... quá sâu... quá đầy rồi....” Dạ Tiểu Vũ bật khóc, vùng vẫy muốn thoát ra. Sợ hãi, thật sợ thứ to lớn kia. Nó đang nghiền nát bên trong cô, nghiền nát tâm cô.

Nếu mỗi tên hỗn đản đều có năng lực như thế này, vậy thì cô phải trốn kiểu nào bây giờ hả?

“Ha ha, chậm rồi.” Trịnh Công nắm lấy Dạ Tiểu Vũ kéo lại, hung hăng thao lộng, căn ngón tay chiếm lĩnh hậu huyệt cũng ra sức a ra sức.

Hai mắt Dạ Tiểu Vũ dần tối sầm, thoát rồi!

Hôn mê đôi khi cũng là một loại hạnh phúc, hic...

Ở một nơi khác, Thiên Nhi lúc lắc cái đầu nhỏ, mân mê môi. “Đã bảo không thể cưỡng cầu cơ mà. Tự gây nghiệt không thể sống nha.”

=====

Chương kể cũng H, kể kể cũng H, các sắc tha hồ tận hưởng đi =3=

Tìm và tham gia HỒ TRUYỆN CHƯA POST CỦA CÁ BASA để đọc văn án và đề cử cho các truyện mà các bạn muốn đọc nghen ^^

Chương 22: Chương 22: Lục Lãnh - Tiểu diện hồ ly (*)

(*) Mặt như hồ ly.

“Chỉ hai doanh huấn luyện mà cũng toàn quân bị diệt?” Nam nhân lắc lư ly rượu đỏ trong tay, đôi mắt hẹp dài tựa như hồ ly khẽ nheo lại. “Từ bao giờ mà quân đội đế quốc Nak lại yếu ớt đến thế kia nhỉ? 20 Sư đoàn trang bị tận răng, lại còn có tình báo chỉ đường, tập kích khi địch nhân không phòng bị, vậy mà vẫn thất bại rút lui?”

“Theo như tình báo đưa về, thì là vì sự xuất hiện của một người mang gen cấp S, hẳn ta đã kích phát dị năng ngay tại trên chiến trường.” Quân nhân cung kính dâng lên một tờ giấy màu đỏ thẫm đính sao vàng. Tại bất cứ quốc gia, đế quốc nào, sự tồn tại của người gen cấp S luôn là một mối đe dọa kinh khủng, sẽ luôn được đưa lên bậc bí mật quốc gia, cấp cao nhất chỉ sau tình báo về vấn đề “nòi giống” (**), sau đó, hoặc là bồi dưỡng người đó, hoặc đuổi tận giết tuyệt, diệt trừ hậu họa.

(**) Vấn đề sinh đẻ. Nói đúng hơn là tìm kiếm người có khả năng sinh dục cao để cướp đoạt về cho quốc gia mình.

“Gen cấp S? Xuất hiện trong một doanh tân binh? Người của Hệ mặt trời từ lúc nào lại phạm phải một sai lầm cấp thấp đến vậy?” Nam nhân vẻ mặt bất ngờ tựa như nhìn một kẻ ngốc khi đọc tình báo trên tay. “Có thể làm ra sự việc ngu ngốc đến thế này, quả nhiên đúng như người ta nói, Hệ mặt trời sắp tận diệt rồi. Vậy, hẳn ta bây giờ đã như thế nào rồi hả Mah?”

Mah lắc đầu. “Đã chết trong không gian loạn lưu vì cứu một cô gái.”

Nam nhân triệt để câm lặng.

Không khí như bị ai ném vào một tảng băng, tỏa hơi lạnh a tỏa hơi lạnh.

“Đúng là ngu bức. Haizz.” Có thể chết một cách lãng xẹt như vậy, quả nhiên là người của Hệ mặt trời nổi danh ngu xuẩn.

“Lãng phí tài nguyên. Hệ mặt trời bên kia hẳn là đã tiếc hận đến muốn tự sát. Người như vậy không hảo hảo mà bồi dưỡng thành một tên nguyên soái trụ cột quốc gia, lại ném ra chiến trường như một tên tân binh, cuối cùng để hắn chết đi.” Nam nhân cười trên nỗi đau của người khác.

“Lục nguyên soái, xin hãy phát ra chỉ lệnh tiếp theo.” Đột ngột trên màn hình xuất hiện hình ảnh của một vị quân nhân.

“Được rồi.” Lục Lãnh mỉm cười, ngón tay thon dài khẽ bấm lên một nút nhỏ, truyền tin đến tận từng góc nhỏ của hơn 10 hạm đội (***)

(***) 1 hạm đội = 1 Sư đoàn, đơn vị chiến tranh chủ lực của mỗi quốc gia. Nhưng hạm đội là quân đội trên không gian vũ trụ, di chuyển bằng phi thuyền, chiến hạm, còn Sư đoàn là lính đánh bộ sử dụng vũ khí hạng nặng và áo giáp cơ học.

“Chuẩn bị trong vòng 1 ngày, 5 ngày sau, tổng tiến công Venus, chiếm lấy nó.” Lục Lãnh tàn nhẫn mỉm cười, trong thoáng chốc, quyết định hủy diệt vận mệnh của cả một cái tinh cầu.

Hắn yêu thích chiến tranh, chán ghét hòa bình.

Hắn yêu mùi vị của sự hủy diệt, hắn muốn được tắm trong máu tanh, trầm mình trong dục vọng giết chóc.

Và hắn, Nguyên soái tối cao nhất đế quốc Dang, kẻ nắm giữ gen cấp S, một trong những người nắm giữ cán cân quyền lực của nhân loại, có đủ quyền lực và sức mạnh để theo đuổi lí tưởng hủy diệt này.

Diệt Venus, chỉ là vì hắn đột nhiên muốn đem hành tinh nổi danh bởi sắc cam của nữ thần tình yêu kia, nhuộm trong sắc đỏ yêu diễm của máu tanh và hủy diệt.

Trong chiến tranh, kẻ yếu không có quyền lên tiếng.

Chỉ đơn giản là vì, hắn muốn hủy diệt nó mà thôi.

...

Dạ Tiểu Vũ đột ngột bị che kín mắt, kéo thẳng vào trong một góc tối. Từng bộ vị mẫn cảm trên cơ thể cô bị một bàn tay nóng bỏng càn quét. Thậm chí, tên bất cóc này còn chẳng hề kiêng dè gì đem lưỡi của hắn tiến nhập khoang cô, đảo loạn thành một núi.

“Trịnh Công... đừng... làm loạn...” Dạ Tiểu Vũ mặt mũi đỏ bừng đập lên lưng Trịnh Công, thế nhưng nam nhân đang trong kì động dục chẳng hề quan

tâm, đã bắt đầu gấp rút đem áo cô bung ra, phơi bày cảnh xuân phơi phới.

Trịnh Công nghĩ hẳn đã bị mê hoặc rồi. Cơ thể này, cơ thể của riêng hắn, chỉ thuộc về riêng hắn, khiến hắn điên cuồng, khiến hắn hỗn loạn, chỉ muốn được ôm ấp trong vòng tay này. Tại sao cô gái này, lại có thể dễ dàng tóm gọn lấy trái tim hắn như vậy?

“Không.” Trịnh Công ngậm lấy vành tai Dạ Tiểu Vũ, khí thế dần dần biến đổi. Hắn kéo sát Dạ Tiểu Vũ vào lồng ngực, găt gao ôm chặt lấy cô vào lòng, đôi mắt híp lại. “Em là người mà tôi yêu, ngay lúc này đây, tôi muốn em!”

Nói đoạn, cơ thể Dạ Tiểu Vũ rung động, bị một vật nhọn đâm thẳng vào sâu bên trong. “Ah... Hức hức... tên xấu xa... đồ xấu xa... a ha ha... a a... ha... nhẹ nhàng... ah... nhẹ một chút...”

Trong phòng WC hỗn loạn, hương khí dâm mỹ tán loạn, nam nhân sắc mặt tối tăm bước ra khỏi nơi đó, giống như bị ai đó dùng dao khoét sâu vào trái tim, đào móc ra từng chút máu một, chảy xuống sàn nhà lạnh lẽo. Lúc này đây, hắn không cảm thấy tự tôn nam nhân của bản thân bị sỉ nhục như trước nữa, mà hắn, muốn ngay lập tức giết chết tên vô sỉ dám động đến đồ của hắn này!

“Trịnh Công sao? Đã từng có một kẻ muốn cướp đi người của Sở Lưu tôi, cho dù hắn là người mang gen cấp S, cũng đã bị ném vào không gian loạn lưu, thập tử vô sinh. Hôm nay, tôi muốn xem anh có gì để cướp lấy cô ấy với tôi?” Sở Lưu cười tàn nhẫn, chiếc đồng hồ trên tay hắn lóe lên, lộ ra dòng chữ chói mắt.

[Sở Lưu - Thiếu Tướng.

Gen: hạng S (đã kiểm tra lại)]

...

[Hệ thống ghi chép mới nhất:

Nhiệm vụ phụ tuyến:

XXX với Trịnh Công, lấy được tình yêu của hắn - Đã Hoàn Thành.

phần thưởng: 1. Dịch cường hóa gen A cấp = xin ký chủ tự mình tìm Trịnh Công để lấy.

2. Gọi ý về bàn tay vàng: Sở nghiên cứu tình Y hành tinh Venus đột ngột phát nổ vì một lí do kì lạ, hãy đến tìm hiểu, có thể sẽ có thu hoạch bất ngờ.

3. Gọi ý về tiểu đệ: A? Tiểu đệ? Ở đâu a? Chính ngay đây ! Trong hỗn loạn, nhặt được một tiểu thiếu niên rách rưới bị thương ở tay.

Nhiệm vụ chính tuyến:

Định mức 1: Thu phục 2 nam chủ trong vòng 5 tháng. (1/2)

Định mức 2: Trở thành Thiếu tướng - chưa hoàn thành.

THÔNG BÁO:

TRỊNH CÔNG ĐÃ BỊ CHINH PHỤC.

NAM CHỦ MỚI LỤC LÃNH ĐÃ ĐƯỢC THÊM VÀO DANH SÁCH CÔNG LƯỢC.

NAM PHỤ THĂNG CẤP NAM CHỦ SỞ LƯU ĐÃ HOÀN THÀNH NÂNG CẤP, CHÍNH THỨC TRỞ THÀNH NAM CHỦ SỞ LƯU.

NAM CHỦ TÀN ĐÔNG HOÀN THÀNH CỐT TRUYỆN “LỊCH LUYỆN Ở KHÔNG GIAN LOẠN LƯU”, TRỰC TIẾP TIẾN NHẬP CỐT TRUYỆN CHÍNH TUYẾN.

CỐT TRUYỆN: “TRẬN CHIẾN Ở VENUS” SẮP KHỞI ĐỘNG, CÒN LẠI 6 NGÀY.]

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chương 23: Lựa chọn của cô

Dạ Tiểu Vũ ngần ngừ nằm trong lòng Trịnh Công, ngón tay vẽ loạn trên lồng ngực hắn.

“Ha ha...” Trịnh Công nắm lấy bàn tay nghịch ngợm, thành kính hôn lên nó một cách nhẹ nhàng, nâng niu nó tựa như báu vật trân quý nhất.

Từng nụ hôn của Trịnh Công đặt xuống, giống như ai đó cầm một chiếc lông vũ phết lên tim của Dạ Tiểu Vũ, khiến cho nó phải run rẩy sợ hãi.

Ánh mắt Dạ Tiểu Vũ đặt lên chiếc dây chuyền trên cổ Trịnh Công, chiếc dây chuyền bạc treo trên nó một chiếc lọ nhỏ xinh, chứa đựng một thứ chất lỏng nhàn nhạt màu xanh lam như màu của bầu trời, cũng giống như màu mắt của Trịnh Công hẳn.

Chỉ còn đúng ba ngày nữa, tàu chiến của Dang sẽ đến nơi này, biến Venus thành một hành tinh của chết chóc và bom đạn.

Mà số phận của một vật hi sinh như cô, sẽ chỉ là chất phơi thây ở nơi này, hóa thành cát bụi, hoàn toàn biến mất, trở thành một dãy số liệu thống kê tử binh (binh sĩ chết trận) trên màn hình chỉ huy, lóe lên rồi vụt tắt.

Cô không thể nào chấp nhận một kết thúc lãng xẹt như vậy!

Tại sao cô lại phải đi theo con đường số phận này chứ?

Cô xứng đáng được sống tốt hơn! Cô không thể nào bỏ xác ở nơi này được!

Ánh mắt Dạ Tiểu Vũ lóe lên, cô nở một nụ cười xinh đẹp, tò mò chọc chọc chiếc lọ trên dây chuyền của Trịnh Công, nhẹ nhàng hỏi khe khẽ: “Thứ gì đây? Thật xinh đẹp...”

Trịnh Công đang vuốt ve tấm lưng trần của mỹ nhân, nghe câu hỏi của người trong lồng ngực thì bật cười. Hắn giứt đứt chiếc dây chuyền, đặt nó vào tay Dạ Tiểu Vũ.

“Là vật gia truyền của dòng tộc anh. Nếu em thích thì cứ giữ lấy.”

Để dàng đến mức Dạ Tiểu Vũ không nói nên lời. Cô nắm chặt lấy chiếc lọ trong tay, nó giống như muốn đốt cháy bàn tay cô.

Dùng thứ này, cô sẽ trở thành một người mang gen cấp A.

Số phận của cô sẽ được thay đổi.

Cô sẽ sống sót.

[Đỉnh!

Xác nhận Trịnh Công đã mất đi chìa khóa để mở ra cốt truyện “Thần cấp cơ giáp sư nam chủ”, đánh hạ xuống từ “Nam Chủ Tương Lai” xuống “nhân vật quần chúng giới tính nam”.

Sau khi pháo hôi uống “thuốc nâng cấp gen” thăng cấp gen A, sẽ tính là hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến.]

Bàn tay đang bởi vì hưng phấn mà run lên của Dạ Tiểu Vũ đột ngột dừng lại, cả cơ thể cô giống như bị vút vào hầm băng. Cô nhìn về phía Trịnh Công, trên mặt hẳn là nụ cười thỏa mãn, mang theo sự kiêu ngạo và ngông cuồng phảng phất.

Trịnh Công, vốn đã là một kẻ đầy kiêu ngạo. Sự kiêu ngạo này của hắn xuất phát từ bên trong xương cốt của hắn, là bản chất của hắn, đầy thu hút.

Cho đến khi hắn gặp phải họa diệt gia, bị truy sát, rồi nâng cấp gen lên S cấp, sự kiêu ngạo ấy bùng nổ, trở thành thứ mà Trịnh Công tự hào nhất. Hắn kiêu ngạo về tài năng của hắn, về tri thức của hắn, về những thứ mà hắn đã từng trải qua.

Cho dù ngay lúc này đây, sự kiêu ngạo ấy đôi khi mới bộc lộ một cách mơ hồ, thế nhưng có lẽ Dạ Tiểu Vũ đã bị ánh mắt, nụ cười ngông cuồng kia chinh phục mất rồi.

Nếu nam nhân này mất đi cơ hội được tỏa sáng trên vũ đài thế giới, vậy thì, hắn sẽ trở thành thứ gì? Một kỹ sư hạng quèn gen cấp B, sống một cuộc sống mờ nhạt, sau đó chết đi, trở thành cát bụi?

Cho dù Trịnh Công chấp nhận điều này, cô cũng sẽ không thể tha thứ cho bản thân vì đã cướp đi tương lai của hắn.

Thế giới này nhiều thêm một Dạ Tiểu Vũ cũng chẳng hề ăn thua gì, thế nhưng nếu vì một cái pháo hôi vô dụng mà khiến cho một người tài năng như Trịnh Công hẳn mất đi quyền lực được đứng trên đỉnh thế giới này, vậy thì không được!

“Không.” Dạ Tiểu Vũ cười khê, đeo sợi dây chuyền lên cổ Trịnh Công. “Nó xấu muốn chết. Đây là vật gia truyền của nhà anh, anh phải đeo nó cho đến hết đời mới được chứ, đưa cho em là không nên! Em cũng chẳng thích nó.”

“Có khi nào, nó ẩn chứa một bí mật gì hay ho cũng nên.”

Trịnh Công hôn lên má Dạ Tiểu Vũ, khẽ “ừ” một tiếng, cũng không quá đặt lời nói của Dạ Tiểu Vũ trong lòng. Cô không thích thì không thích, không quá quan trọng với hắn.

Dạ Tiểu Vũ nép mình vào lòng Trịnh Công, một bên chọc ghẹo tiểu Trịnh Công, một bên nghe hệ thống báo “ếch o” phán định nhiệm vụ phụ tuyến thất bại.

Haizz, quãng đường cầu sinh của cô đã khó lại càng thêm khó rồi...

Mà cũng may, cô đã nghe được tin tốt từ chỗ của Tần Đông. Cho dù biết hẳn chắc chắn sẽ không gặp vấn đề gì, nhưng nếu hẳn vì cô mà phải chịu quá nhiều đau khổ, cô cũng sẽ cảm thấy rất xấu hổ với bản thân mình. Chung quy, bị kịch của hẳn chính là vì cô mà nên.

[Đình đang! Cốt truyện sắp khởi động, nên nhiệm vụ mới xuất hiện:

Nhiệm vụ phụ tuyến: Thoát khỏi hố lửa Venus

Phần thưởng:

Dịch cường hóa gen cấp D, có thể nâng cấp gen lên D cấp hạng cao.

Một bộ cơ giáp bảo vệ D cấp hạng cao.]

Dạ Tiểu Vũ hai mắt phát sáng.

Quả nhiên là đưa than ấm trong ngày tuyết rơi nha!

Cho dù hi vọng đào sinh thành công rất mong manh, thế nhưng phần thưởng quá hấp dẫn nha!

Thất bại, thì sẽ chết, còn thành công, chính là tương lai tươi sáng!

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chương 24: Trước thềm đại chiến

Phượng Ly Hy sau khi cố định cây dương vật giả trong người, mặc vào một bộ áo lót tình thú hở hang, sau đó mới khoác vào chiếc áo Thiếu Tướng của mình đi ra ngoài.

Nha, bây giờ cô không sống nổi nếu thiếu tình thú mất rồi.

Con người, nên sống thật với yêu thích của bản thân. Kiếp trước cô sống một cách tù túng và ngọt ngào như vậy, quả thực chỉ như một cái xác chết đi động làm người chán ghét.

Phượng Ly Hy đi ngang qua hành lang, lạnh lùng tiến vào phòng tác chiến, không hề chú ý đến cô gái đeo kính đen đi qua mình.

Dạ Tiểu Vũ liếc qua Phượng Ly Hy, trong đầu liên tục xoay loạn. Nữ chủ trùng sinh, tức cô ta cũng biết chuyện Venus sẽ bị Dang tiến đánh. Thế nhưng tại sao thời gian chỉ còn chưa đầy hai ngày nữa thôi, mà cô ta vẫn cứ bình chân như vại?

Vẫn là vì cô ta nghĩ bản thân sẽ thoát ra như lần trước, hay là vì cô ta chán sống rồi?

Mặc kệ nữ chủ dị thường, Dạ Tiểu Vũ vội vàng chạy về phòng, ném một cái mini súng la ze lên gối. Trong phòng của cô lúc này có rất nhiều thứ cổ quái lạ kì, nhiều nhất chính là vũ khí, đạn dược.

Sau khi nhận được hệ thống thông tri, việc duy nhất Dạ Tiểu Vũ làm chính là cần quét mọi thứ có thể có. Cô sử dụng quyền hạn của Trịnh Công, lừa về khá nhiều thứ hay ho, cũng dùng thẻ của hẳn quét mua rất nhiều dự trữ lương, nhét vào “túi không gian” lấy từ chỗ Trịnh Công.

Nam nhân nha, đem thân trao cho hẳn rồi, thì ăn của hẳn, xài của hẳn chính là một việc thiên kinh nghĩa địa!

Trên giường cô cũng ăn thiệt thòi nhiều lắm đấy!

Dạ Tiểu Vũ nghĩ đến lần đầu tiên khùng bố với Trịnh Công mà lệ rơi đầy mặt, ưu thương rạn vỡ.

Việc bi thảm nhất trên đời này chính là việc lần đầu tiên của bạn trải qua với một tên xử nam chẳng có chút xíu kinh nghiệm nào trong việc “áy áy”, đồng thời xử nam kia cũng sở hữu một kích thước đáng kính sợ nữa kia!

Những thứ này, không chỉ để cho cô, mà cũng để bảo toàn tính mạng cho họ Trịnh ác quỷ kia nữa. Ai nói nam chủ không thể chết tức là vô địch? Nhìn hẳn tổn thương cô cũng đau lòng lắm.

Hơn nữa, Trịnh gia diệt vong, cũng chỉ sau 2 tuần nữa thôi.

Cô không muốn Trịnh Công phải đối mặt với sự kiện thảm khốc đó. Hận thù làm vẩn vơ trái tim con người, cô không muốn trái tim nhiệt huyết trong sáng kia trở thành một màu đen của mực bần.

Hắn không cần phải hắc hóa, hắn chỉ cần, tiếp tục cười như vậy là được rồi.

Dạ Tiểu Vũ chuẩn bị tất cả đường lui, chính là để mang Trịnh Công thoát khỏi Venus trước khi Trịnh gia diệt. Trịnh gia di cư đến sao Thổ, chỉ riêng gia đình Trịnh Công ở lại Venus thờ cúng nhà thờ tổ. Cũng bởi vì tác giả ác ma (cô đây), mà ngày Trịnh gia diệt, gia đình Trịnh Công cũng “tình cờ” trở về thấp hương bái tổ, chết đi cùng Trịnh gia.

Bi kịch a...

Cách cứu vãn duy nhất, chính là ném Trịnh Công về Trịnh gia ở sao Thổ, sau đó cho hắn uống “dịch cường hóa gen” gia truyền, trở thành S cấp cường giả. Chỉ cần như vậy, cái thế lực kia cũng sẽ biết khó mà lui.

Dạ Tiểu Vũ phân loại các vật phẩm, đóng gói lương thực, sau đó cô mới nhắn tin cho Trịnh Công.

Dạ Dạ của Trịnh Trịnh: Ngày mai chúng ta đi chơi được không?

Trịnh Trịnh của Dạ Dạ: Sao vậy? Muốn nghỉ phép?

Dạ Dạ của Trịnh Trịnh: Ừm, xin nghỉ ba ngày nhé, em muốn dẫn anh đến một nơi.

Trịnh Trịnh của Dạ Dạ: Được, tất cả nghe theo em.

Mỉm cười ngọt ngào, cô ôm chiếc điện thoại vào lòng, đặt lên nó một nụ hôn nhẹ nhàng, cũng không tự chủ cười khúc khích.

“Em sẽ làm tất cả... tất cả...” Dạ Tiểu Vũ mơ màng chìm vào giấc ngủ, đánh rơi chiếc điện thoại xuống ga giường. Cô mệt mỏi a...

Nói cô hèn nhát cũng được, chạy trốn cũng được, cô không quan tâm.

Cô lựa chọn bỏ trốn ở Warfield, bởi vì cô sợ chết. Tuy rằng sau đó cô đã được Sở Lưu cứu, không phải chạy trốn tha hương, nhưng cô cũng biết, cô thật hèn nhát.

Con người, ai chẳng sợ chết?

Kẻ nói rằng mình không sợ chết, chỉ có kẻ đã chết rồi, hoặc kẻ điên biến thái đầu M mà thôi.

Cô sẽ làm tất cả để sống sót, để không bị biến mất.

Thế nhưng hôm nay, cô không chỉ muốn sống sót, mà cô còn muốn cùng với tên gốc kia sống thật tốt nữa kia!

Chung quy lại, có thêm một ai đó để bảo vệ, để yêu thương, vẫn tốt hơn việc phải một mình đối diện với tất cả.

“Đồ gốc... họ Trịnh...”

...

Sở Lưu ngồi trong căn phòng tối âm u, đôi mắt nhìn chăm chăm vào vào màn hình lớn trước mắt hắn. Dung nhan thiếu nữ ngủ say tựa như thiên sứ in thẳng vào mắt hắn, khiến lòng ngực hắn nảy lên mạnh mẽ, nhưng những lời cô nói cùng những tin nhắn giữa cô và tên kia lại giống như những con dao sắc bén, gọt từng miếng thịt một trên trái tim đang hưng phấn kia.

Đôi mắt Sở Lưu dần bị một màu đen hắc ám nhất trong hắc ám bao trùm, âm u như màu mắt của quỷ dữ dưới địa ngục.

“A lô, anh có nghe thấy tôi không vậy?” Đột ngột, một tiếng nói ngọt ngào vang lên khiến Sở Lưu giật mình tỉnh người lại.

Thiếu nữ tóc trắng tròn xoe mắt nhìn Sở Lưu, đôi môi hồng nhạt nở nụ cười thiện lương như ác ma.

“Sở thiếu tướng có sở thích thật kì lạ nha 3”

Sở Lưu híp mắt lại, trong đôi mắt toát ra tia sáng sắc lạnh.

“Suyt... tôi chẳng có ý xấu nha. Tôi chỉ muốn cho anh một câu, việc gì có thể, hãy chấp nhận nó, việc gì không thể thì nên buông tay đi. Có chấp đôi khi tốt, nhưng quá cố chấp, thì đôi lúc, đến cả một vị trí nhỏ nhoi nhất cũng sẽ chẳng có phần của anh đâu.” Thiếu nữ mỉm cười.

“Cần nhắc đi, Sở Lưu ca.”

Tại sao cô lại nhắc nhớ Sở Lưu? Bởi vì càng đông mới càng vui nha, nếu Sở Lưu bị Dạ tỷ đánh cái “fail” (thất bại), vậy thì câu chuyện lại bớt đi một cái nam chính sao? Như vậy thật chán ngắt.

Chiến tranh, càng đông mới càng vui.

==

Nàng nào đoán đc kịch tình kế, ta sẽ tặng chương ngay sau 2 ngày nữa nè :) ngày 11 nhé.

Dựa theo xì pôi nhé:

Dạ Tiểu Vũ đọc thông báo thì rụng rời tay chân, gân xanh nổi lên trên trán, đôi mắt vẫn đỏ.

Được lắm Phượng Ly Hy! Cô muốn chơi, thì chúng ta sẽ chơi một trận!

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Chương 25: Tính toán hoàn mỹ của Phượng Ly Hy (vụn H)

Dạ Tiểu Vũ thức giấc dưới ánh nắng qua khung cửa sổ, vận vẹo một chút sương sống, hạnh phúc mỉm cười. Chỉ lát nữa thôi, cô sẽ thoát khỏi đồng hồ độn này cùng Trịnh ngọc nghếch, đèn sao Thổ đi dạo một vòng rồi quay về địa cầu làm một giấc ngủ thật an bình. Hạnh phúc chính là đây 3

“Tít tít!”

Chiếc đồng hồ trên tay Dạ Tiểu Vũ khẽ kêu lên hai tiếng, sau đó một màn hình thông báo nhỏ hiện ra trước mắt cô.

[Thông báo toàn quân khu.

Ngay lập tức tập kết tại quảng trường, sau đó toàn quân di chuyển đóng trại ở tỉnh YanChiChi, thao luyện tân binh và diễn tập địch tập kích.

Hủy bỏ mọi xin phép nghỉ phép dài hoặc ngắn hạn.

Bất cứ binh sỹ sỹ quan nào trốn tránh tập kết hay có hành vi rời khỏi khu vực đóng quân, bắt đầu từ lúc này sẽ bị tính là đào ngũ, hủy bỏ tư cách quân nhân và phải chịu hình phạt tử vong tại chỗ.

Người ra quyết lệnh: Thiếu tướng Phượng Ly Hy.]

“Gi... cái gì đây!??” Dạ Tiểu Vũ thần thò, trái tim chết lặng.

“Bíp.”

Trịnh Trịnh của Dạ Dạ: Em đã xem thông báo chưa, chúng ta phải hủy chuyến đi này rồi. Sau khi diễn tập xong xuôi tôi sẽ mang em đi nhé. Đừng buồn, đồ ngọc.

Dạ Tiểu Vũ thoát lực ngã xuống giường, khóe miệng nở nụ cười chua xót. Ai mới là đồ ngọc đây, tỉnh YanChiChi, chẳng phải là nơi quân Dang tập kích và hạ cánh đầu tiên trên Venus hay sao.

Đến YanChiChi đóng quân, cũng như dâng mạng lên cho bọn chúng gặt rau thái dưa vậy.

Phượng Ly Hy... cô đang mưu tính cái gì đây!??

Ánh mắt Dạ Tiểu Vũ lóe lên tia kiên quyết, cô khoác đại chiếc quân phục, hối hả tiến đến phòng chỉ huy.

“Vấn đề là, làm sao để thăm dò ả...” Khi Dạ Tiểu Vũ đang rầu rĩ, chợt nhìn thấy cô hầu gái mang theo một chiếc xe đẩy thức ăn đi đến, chuẩn bị tiến vào phòng chỉ huy. Linh quanh lóe lên, khóe môi cô mỉm cười.

“Cô gái, cô làm rơi tiền kia.” Lặng lẽ vỗ vạy cô hầu gái, Dạ Tiểu Vũ mỉm cười chỉ xuống một tấm thẻ điện tử.

“Ồ, ủa?” Cô hầu gái gãi gãi đầu, ngó ngang chiếc thẻ vẫn nằm trong túi áo, mỉm cười khe khẽ lắc đầu. “Không phải của tôi, có lẽ là của người khác.”

“Được rồi, vậy tôi mang nó nộp lên chỗ tìm đồ lạc vậy.” Dạ Tiểu Vũ nhặt tấm thẻ lên, dòng chữ Trịnh Công hơi hơi lóe. “Xin lỗi đã làm phiền.”

“Không có gì.” Cô hầu gái lắc đầu, mở cửa phòng chỉ huy tiến vào.

“Hắc hắc...” Dạ Tiểu Vũ nhìn chiếc máy nghe trộm mini dấu bên dưới chiếc đĩa ăn, đắc ý cười thành tiếng. Thật may mắn là hệ thống giám sát trong phòng chỉ huy không mở, nếu không sẽ bị phát hiện ngay. Hiên nhiên, Phụng Ly Hy chính là đang làm thứ gì đó mờ ám bên trong mới tắt hệ thống giám sát đi.

Tiến về phòng vệ sinh gần đó, Dạ Tiểu Vũ lấp chiếc tai nghe trên tai, thích thú vắn vắn.

“Rẹt... Hộc... Rẹt.... Hộc hộc...”

“Rẹt... Ah ah ah... quá sâu... thật to... ah oh oh... Trung tướng... ah..... ngài thật tuyệt vời... thao tiểu dâm đẳng hào sâu.... oh ah ah..... hắc hắc hắc.... ...”

Trong phòng chỉ huy...

Nam nhân làn da đen như bò hóng, thứ to lớn dữ tợn liên tục ra vào bên trong cô gái. Cô gái kia thần thái dâm loạn, mồ hôi cùng hỗn hợp dẫu tên liên tục thấm ướt tấm thảm lau chân, cơ thể tựa như chó mẹ cầu hoan, miệng kề sát mặt đất, hai chân bị tay nam nhân nắm lấy giơ thẳng lên trời, hai tay vất vơ chống dưới đất, run rẩy trước những cú thúc đẩy mạnh mẽ.

Quả nhiên, chỉ có người siêu năng, cơ thể siêu dẻo dai mới làm nổi tư thế khó đỡ này nha...

“Tiểu chó mẹ... ha.... bôn Trung tướng thao người như thế nào... ha ha... hộc... thật đủ dâm đẳng!”

“Hắc hắc... Trung tướng... ngài thật thô to... thao sâu đến tận cùng tiểu chó mẹ rồi... tiểu chó mẹ muốn... oh aha ha.... ... ah ah ha.... ... không.... trào ra mất rồi.... a ha ha ha..... quá đã....”

“Hừ! Đồ chó cái dâm đẳng cũng khiến ta..... ra...”

Hỗn hợp dâm loạn rơi xuống sàn nhà, kết thúc một cuộc cuồng hoan không có hồi kết.

Dạ Tiểu Vũ mặt đỏ bừng, lâu bà lâu bầu. “Minh thật có duyên với thịt miễn phí nha...”

“Trung tướng, tin tưởng em nha, chắc chắn Dang sẽ tấn công YanChiChi, em có mặt thám trong đó. Chỉ cần ngài cùng em thuận lời rồi đi trước hai ngày nữa, chúng ta sẽ an toàn...”

“Àn? Ngài lo lắng, em đã bảo ngài hãy nghe em mà, dâm huyết của em chính là tùy thời để ngài thao làm nha... uh... thật ngứa ngáy, lại muốn... oh...”

“A a ah ah ah oh oh... tiếp.... tiếp.... sâu quá... ngài thật uy vũ... ha ha... ah ha.... bọn chúng... lũ ngu xuẩn kia sẽ là bia đỡ đạn để chúng ta.... thoát li Venus..... ha ha ha... hảo đỉnh.... dâm huyết muốn phun nước.... ha ah ah ah... oh.... hi sinh sinh mạng dơ bẩn của bọn chúng vì chúng ta... ah... chính là vinh hạnh cho chúng..... ah ah ah... dâm huyết của tiểu chó cái muốn..... ra ah... ..”

“Bụp!” Chiếc tai nghe trong tay Dạ Tiểu Vũ nát vụn.

“Bíp bíp bíp.”

[Thông cáo:

Trung tướng ..., Trung tướng ..., Thiếu tướng Phụng Ly Hy được điều động trở về địa cầu chấp hành công tác, các quân nhân hãy an tâm duyệt binh, các lãnh đạo sẽ sớm trở về.]

Dạ Tiểu Vũ đọc thông báo thì rụng rời tay chân, gân xanh nổi lên trên trán, đôi mắt vằn đỏ.

Được lắm Phụng Ly Hy! Cô muốn chơi, thì chúng ta sẽ chơi một trận!

Quả nhiên, ti tiện đến đáng khinh bỉ!

=====

Nha nha nha, bộ âm mưu của nữ phụ của Cá đã hoàn, tiến độ của chúng ta sẽ quay trở lại bình thường nha...

Xi poi:

Lau đi vết máu trên mặt, Dạ Tiểu Vũ nâng súng lên, cắn chặt môi. Giết 1 người hay giết vạn người, tất cả đều là giết người.

Chiến tranh, kì thực đều chỉ là một bữa tiệc của những kẻ sát nhân mà thôi.

Nhiệt liệt đề cử hồ mới cho các tiểu ác ma nha nha nha:

BẮT ĐẦU TỪ HÔM NAY LÀM MỘT TÊN HỦY DIỆT GIẢ

Thể loại: NP, Mau xuyên, Hệ thống, H+++++, nữ chính phản diện, hắc ám.

TÁC GIẢ: Cá basa

Giới thiệu:

Cô gái nhàm chán đang ngăn người, đột ngột bị xe ô tô đâm bay, bắt đầu một nhân sinh mới đầy kích thích.

Thể giới thứ nhất: Triệu hoán thể giới

Nhiệm vụ 1: Đem nam chính thu làm sủng vật, tóm lấy tâm hắc, sau đó phản bội hắc, đem nữ chính ném cho xà vương làm đồ chơi tình dục.

Nhiệm vụ 2: Hủy diệt thể giới này.

Thể giới thứ hai: Tương lai cơ giáp bị trùng tộc xâm lấn thể giới.

Nhiệm vụ 1: Đem nam chính thu làm nô lệ, sau đó khiến hắc cam tâm tình nguyện móc tim ra uy người.

Nhiệm vụ 2: Hủy diệt thể giới này.

Thể giới thứ ba: Mạt thế thể giới.

Nhiệm vụ 1: Đem nữ chính ném cho tang thi, đem nam chính biến thành tang thi hoàng, dẫn dắt hắc hủy diệt thể giới, sau đó ném hắc.

Nhiệm vụ 2: Giết chết toàn nhân loại.

Thể giới thứ tư: Đam mỹ Game thể giới.

Nhiệm vụ 1: Đem tiểu Công tiểu Thụ thu về dưới trướng, sau đó làm họ tự giết lẫn nhau.

Nhiệm vụ 2: Hãm hại toàn bộ nhân loại trong Game, biến bọn chúng toàn bộ thành người thực vật.

...

Chủ thể giới:

Nhiệm vụ 1: Đào thoát khỏi toàn bộ tội nghiệt người gây ra.

Thất bại: Hình phạt ??? Tự cầu phúc a...

...

Văn này đen tối, nữ chủ độc địa rắn rết, nam chủ bị hãm hại rất nhiều, sau đó sẽ tề tựu trong Chủ thể giới để “Trùng trị” nữ chủ :))

Tìm và tham gia HỒ TRUYỆN CHƯA POST CỦA CÁ BASA để đọc văn án và đề cử cho các truyện mà các bạn muốn đọc nghen ^^

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Văn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Ngoại truyện: Đọa Thiên Sứ

Sở Lưu nhìn về phía cặp đôi đang mặn nồng ôm lấy nhau, ánh mắt lạnh lùng có thêm một tia đồ kị như rắn độc.

“Cô nói tôi phải làm thế nào bây giờ. Ngay lúc này, tôi chỉ muốn đem tên đó, ném vào biển cho cá ăn.” Sở Lưu âm thầm mỉm cười.

“Mặc kệ anh. Tôi đã nói rồi, anh ta sẽ không chết. Chắc chắn! Cho dù anh có muốn dùng thủ đoạn gì.” Thiên Nhi vui vẻ ăn một quả dâu tây vào bụng.

“Số mệnh, không phải thứ có thể dễ dàng đánh bại. Nhất là số mệnh của những con người đặc biệt.”

“Cô nói như vậy, vậy thì cô là thứ gì? Thần?” Sở Lưu nhìn máy đo gen trên người Thiên Nhi biểu lộ 3 chữ “không xác định” thì bật cười, thế nhưng lãnh ý và tàn độc trong mắt lại càng thêm nhiều.

“Không. Làm sao tôi có thể là Thần.” Thiên Nhi cười khẽ một tiếng, mái tóc bạc trắng bay theo chiều gió, lay động như làn sương khói. “Tôi nói rằng, tôi là người gen cấp S thì sao nhỉ?”

“Bíp!” Máy đo gen giống như động kinh kêu lên một tiếng, dòng chữ “không xác định” dần biến hóa trở thành “S cấp”.

“Cô...” Sở Lưu ngẩn người, sau đó thì ngay lập tức phản ứng lại, khẩu súng lên nòng chĩa thẳng về phía Thiên Nhi. Một giọt mồ hôi chảy xuống từ trên trán của Sở Lưu.

“Hi hi...” Thiên Nhi vui vẻ che miệng cười. “Tôi nói rằng, anh sẽ không bắn tôi.”

“Hà?” Sở Lưu giật mình, tay không tự động nhũn ra, khẩu súng rơi xuống. Hắn bắt lực cười dài một tiếng. “Tôi đã từng được nghe về cô, một loại truyền thuyết... một loại cảm ky...”

“Người ta thường gọi tôi là... Đọa Thiên Sứ.” Thiên Nhi hôn lên quả dâu tây, ngọt ngào cười một tiếng.

Đọa Thiên Sứ, một loại truyền thuyết, một loại cảm ky, một loại sinh vật vượt trên mọi quy tắc.

Đọa Thiên Sứ là Thiên Sứ sa đọa, sở hữu được quyền năng quyết định vạn vật, vạn vật đều sẽ biến đổi, sẽ thuần phục cô.

Trên hết, cô có một loại quyền năng, một loại quyền năng mà kể cả hai vị Thần cao quý nhất tạo ra thiên địa cũng không làm nổi.

Đọa Thiên Sứ, có thể hồi sinh kẻ đã chết.

Cô ta không phải Thần, mà cô ta còn hoàn mỹ hơn cả Thần Linh.

Đọa Thiên Sứ xuất hiện bên cạnh Dạ Tiểu Vũ, vậy thì mọi chuyện đã hoàn toàn chệch khỏi quỹ đạo mất rồi.

=====

Mẹ kế đã hoàn, cho nên có thể tung ra thân phận của Thiên Nhi rồi :)

Đúng nha, Thiên Nhi chính là người mà đám ngốc bên mẹ kế muốn đi tìm :))

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chương 26: Chiến trường YanChiChi (1)

Dạ Tiểu Vũ lác lư ngồi trên xe Tank quân dụng, ánh mắt lạnh băng nhìn theo hướng tổng bộ Venus. Trên tòa nhà quân bộ cao nhất thành phố, một chiếc phi thuyền cất cánh, tiến thẳng về phía cảng không trung.

Phượng Ly Hy, ván bài này cô thắng, thế nhưng ván bài kế tiếp, đừng hòng!

Siết chặt cánh tay của Trịnh Công ngu ngốc đang lo vuốt ve những chiếc súng máy, Dạ Tiểu Vũ lo lắng vắn về môi. Trịnh ngu ngốc làm nam chủ, ngoài các loại bàn tay vàng chói sáng, vàng sáng Mary Sue (*) nhân vật chính hào quang vạn trọng ra, hắn còn phải liên tục tiếp đón các loại khảo nghiệm thập tử nhất sinh, YanChiChi hôm nay cũng chính là như vậy.

(*) Vàng sáng nhân vật chính, đem nhân vật chính thành vô địch .v

Tựa như một nam chính phải gặp phải liên miên địch nhân, vô vàn âm mưu quỷ kế, ăn khổ ăn đắng rồi mới có thể nhất phi trùng thiên(**)

(**) 1 cú nhảy bay lên trời. Ý nói sau 1 biến cố, sẽ thành công vươn lên thành nhân vật thành công, hào quang vạn trọng.

Nói Trịnh Công là nam chính sẽ không chết, thế nhưng mất đi cái tay hay cái chân cũng có thể đấy. Dù sao khoa học phát triển, lắp quả tim bằng máy móc vào cơ thể còn được nữa là. Thế nhưng đau đớn trong đó, ai chưa trải qua sẽ không hiểu nổi.

Nếu như...

[Đinh! Đề nghị ký chủ vứt bỏ suy nghĩ nói chuyện Gen tiến hóa dịch S cấp cho Trịnh nam chủ.

Theo nguyên tắc, Trịnh nam chủ phải đến sao Thổ mới có thể biết đến Gen tiến hóa dịch và sử dụng, ký chủ không được phép vi phạm nguyên tắc!]

Mẹ nó hệ thống! Dạ Tiểu Vũ liếc nhìn Trịnh Công, lén lút check một chút mạng tinh tế. Đây rồi.

Sân bay tư nhân Funk

Địa điểm: YanChiChi

Trạng thái hiện tại:

6 phi thuyền cỡ trung 2 người lái đã rời bến.

Còn lại 1 phi thuyền cỡ nhỏ, có thể tự động đặt hành trình và điểm cập bến.

Ánh mắt Dạ Tiểu Vũ lóe lên, cánh tay càng thêm ôm chặt lấy Trịnh Công. Nếu có thể, cô càng muốn được ở bên hắn thêm nữa ngay lúc này, càng lâu càng tốt. Thế nhưng cô lại không thể đặt hắn vào nguy hiểm được.

Trịnh Công là kỹ sư máy móc, gen lại chỉ là hạng B, không có kỹ năng chiến đấu. Hắn trong chiến trường, chỉ có thể ăn đắng mà thôi, bởi hắn không thể giống như Sở Lưu - nằm vùng chuyên nghiệp, hay Tần Đông - chiến sỹ gen hạng S. Trịnh Công sau khi chế tạo ra S cấp cơ giáp siêu năng mới đủ năng lực đối đầu với những kẻ khác một cách công bằng, còn bây giờ, không thể!

Hắn, bây giờ quá yếu ớt.

Sân bay tư nhân Funk sẽ là một tấm vé thoát hiểm tuyệt vời. Một khi trận địa thất thủ, sở chỉ huy tê liệt, hệ thống phản định “Rút lui”, ngay lập tức cô và Trịnh Công sẽ cướp phi thuyền rời

Dạ Tiểu Vũ tiếp tục nghiên cứu địa hình tỉnh YanChiChi, ngón tay của cô lướt qua một nơi. Sở nghiên cứu tỉnh Y - nơi hệ thống cung cấp địa chỉ bàn tay vàng chính là nằm cách sân bay tư nhân Funk khoảng 300 km!

Bàn tay vàng a!!! Làm sao cô có thể trở mặt nhìn nó thoát khỏi tầm tay đây!!? Nếu vậy thì, phải nắm bắt thời gian, ghé qua đó nhanh hết mức có thể trước khi bộ chỉ huy tiền tuyến tê liệt!

Nói đến bàn tay vàng, ánh mắt Dạ Tiểu Vũ lóe lên, khóe môi nở một nụ cười khi nhìn vào chiếc vòng không gian trên tay cô.

Cơ giáp cấp D nha!

Gen cấp D hạng cao nha!

Chỉ số sống sót của cô dường như đã tăng khá mạnh so với lúc trước. Trận chiến ở Warfield quả nhiên là tra tấn người ta mà! Đã biết tân binh cô đây chân yếu tay mềm, cần được bảo vệ mà họ lại tổng cô ra chiến trường bom đạn, lại còn chỉ được cung cấp một bộ đồ bảo vệ thể thảm chẳng nổi nhin! Đây chính là tiết tấu muốn giết người hiểu không! Hừ hừ!

...

Sau 2 giờ hành quân, cánh quân đã đến chỗ đóng trại ở YanChiChi.

Thời gian trước khi Đang tấn công: 8 tiếng 12 phút 56 giây.

...

Dạ Tiểu Vũ ném túi đồ quần áo vào trên giường, ánh mắt lơ đãng lóe lóe. Cô nắm lấy tay Trịnh Công, sau đó đè hắn ra trên giường. Khi mà Trịnh Công có ý định “manh động”, cô chỉ khẽ vỗ vào ngực hắn, thì thầm thì thầm.

...

Giờ ăn tối, sau hơn 7 tiếng rèn luyện mệt mỏi, các vị quân nhân ủa vào căn tin, ngã người tóa ra từng đám mồ hôi khó coi.

Duy biệt, không ai chú ý đến hai bóng người đang lén lút di chuyển ra khỏi phòng ăn.

Thời gian trước khi Đang tấn công: 9 phút 6 giây.

...

Lục Lãnh nhìn doanh trại phía dưới, có chút hàm ý cười cười.

“Bắt đầu đi.” Máu tươi hắn chờ đợi thật lâu, đã bắt đầu nhuộm đỏ.

Dạ Tiểu Vũ kéo Trịnh Công vào một căn phòng khá vững chãi, vũ khí áo giáp gì đó đều sẵn sàng, chờ đợi cuộc không kích mở màn trận chiến.

“Bắt đầu rồi.” Bom ánh sáng siêu thanh.

...

“Ầm! Ầm! Ầm!!!!!!”

“A! A! A! Địch tập! Địch tập!!!!!!”

“Toàn quân nhanh chóng đi vào chuẩn bị!”

Bộ chỉ huy rối rắm, quân đội náo loạn, sự mệt mỏi kết hợp cùng hoảng loạn tạo ra một bản nhạc mà nhạc luật đều hỗn độn thành một đám bụi nhùi.

“Cầm vũ khí lên! Chiến đấu đi!!!” Một vị Sư đoàn trưởng đâm thẳng vào mặt một tên quân nhân, gần xanh nổi lên trên trán. “Anh là muốn làm một kẻ hèn hạ sống trong dơ bẩn và rác rưởi, hay là muốn chết một cách vinh quanh hả!!!? Anh là muốn sau này con cái mình phải cúi đầu mà sống hay sao!!?”

“Sư đoàn trưởng...” Quân nhân meo máo, nước mắt tràn ra. “Vợ của tôi đang mang thai... tôi còn chưa được gặp con của mình..,”

Vị Sư đoàn trưởng rung động, lặng người đi, Ở cái thời đại này, mang thai, chính là một chuyện quan trọng vô cùng, phụ nữ mang thai, chính là bảo bối, là báu vật vô giá, mà đứa trẻ sắp ra đời chính là hi vọng nối dòng của cả dòng họ. Một người bố nghe tin vợ mang thai mà lại không thể nhìn nổi mặt con trai trước khi nhắm mắt, âu cũng là bi kịch.

“Cầm súng lên. Vợ và con của anh sẽ tự hào vì anh.” Vị Sư đoàn trưởng nhìn tên quân nhân rồi đi, sắc mặt xám như tro tàn nhìn biểu tượng “Đế quốc Dang” trên thân hạm đội địch. Anh ta cúi đầu rút ra trong ví một tấm ảnh đã vàng.

Anh, thậm chí còn chưa có nổi một đứa con khi mà đã lăn lộn suốt 50 năm ở trên chiến trường đẫm máu này.

Hôm nay, có lẽ sẽ là kết thúc cho cuộc đời này của anh.

Kết thúc trong sự cô độc.

Anh có lỗi với cô ấy. Rất xin lỗi.

Nắm lên chiếc súng, từng vị quân nhân xông ra trước mũi các chiếc hạm đang oanh tạc, giống như những quân đoàn coi thường sinh mệnh, cũng coi khinh sức mạnh vô biên trong lời đồn đại về “Đế quốc Dang”, về “Tiểu diện hồ ly Lục Lãnh”.

Quan trọng hơn hết thảy, chính là lòng kiêu hãnh và tôn nghiêm!

...

Lau đi vết máu trên mặt, Dạ Tiểu Vũ nâng súng lên, cắn chặt môi. Giết 1 người hay giết vạn người, tất cả đều là giết người.

Chiến tranh, kì thực đều chỉ là một bữa tiệc của những kẻ sát nhân mà thôi.

Cô đã chiếc xác đi, kéo Trịnh Công đang ngẩn ngơ trốn vào một góc. Chiến trường mà lại cứ ngậy ngốc như thế này, phải hảo hảo dạy dỗ đồ ngốc này một trận!

Nếu không phải toàn bộ quân nhân đều phải ra chiến trường, cô mới không vất vả thế này đâu! Nếu được nấp trong quân doanh thì tốt ghê!

Hòa lực của Dang thật dữ dội, quân bộ cũng không kém cạnh, phải hết sức cẩn thận! Nếu không cẩn thận, chỉ sợ cô sẽ không chờ nổi đến khi bộ chỉ huy tan rã đã bị giết trước rồi!

==

Haizz, dài quá... gõ thiệt mệt :333

Nàng nào đoán được kịch tình chương kế, chương kế gấp 2 tự bình thường, dài gấp đôi là 2000 chữ đó nha 3

Xi pôi nà:

Trịnh Công tro mắt nhìn Dạ Tiểu Vũ biến mất, đồng tử tan rã dần bị bóng đêm nuốt trọn.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Từng Bước Phản Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ngoại truyện: Dạ Vũ (2)

Năm Dạ Vũ 4 tuổi, cô bé thức giấc, nhận ra vị trí hai bên giường của mình thật trống trải. Khi đó cô bé đã mừng rỡ ra được, anh chị của mình đang giấu diếm điều gì đó - rất quan trọng - cũng rất bí ẩn.

Cô bé giống như đoán ra, lại cũng giống như đoán không ra. Thế nhưng ngày đó, cô bé vô thức lựa chọn trốn tránh, không mở ra cánh cửa phòng đóng kín mít, tự động bịt chặt tai để không phải nghe thấy tiếng rên rỉ thống khổ, tiếng máu chảy tí tách, cùng tiếng cười đầy thỏa mãn của ai đó. Ngày đó, cô bé trốn tránh bằng một giấc ngủ thật sâu, và sáng sớm mai, đón chào cô là ánh mắt dịu dàng như nước của mẹ cùng tiếng cười đùa của anh chị.

Đúng vậy, cô bé tự cho rằng đó là một giấc mơ.

Giấc mơ của cô bé kéo dài đến tận 6 năm trời. 6 năm trời nằm trong lòng của mẹ, sống một cách thật bình thường trong sự bảo bọc của anh chị, không biết đến bóng tối, không biết đến sự tà ác.

Không, có lẽ cô bé biết, chỉ là cô bé tự cho rằng mình hoàn toàn không biết gì hết.

Ngày mà mẹ của cô và bố cùng nhau đoàn tụ, cô bé lại có thêm một con người bao bọc, có thêm một con người yêu thương cô.

Lại cũng chính vì thế, cô bé càng muốn dừng thời gian lại mãi mãi, để cô có thể mãi mãi giữ lại được những giây phút ngây thơ nhất, hạnh phúc nhất cuộc đời này của cô.

Cô bé tự nói rằng, cô bé sẽ mãi mãi giữ vững nụ cười này, ánh mắt này. Bởi cô bé biết, nụ cười của cô, ánh mắt trong sáng của cô chính là thứ mà cả gia đình của cô bé yêu quý nhất, trân trọng nhất.

Nhưng không, ánh sáng của cô bé kết thúc vào ngày sinh nhật năm cô bé 10 tuổi.

Gia đình của cô bé bị tập kích. Cô bé nhìn thấy máu tươi nhuộm đỏ chiếc bánh sinh nhật ngọt ngào, nhìn thấy ba mẹ lạnh lùng đem từng sinh mạng gặt hái, nhìn thấy anh chị lướt qua bóng tối như tử thần, tốc độ cắt tiết cũng không thua kém gì ba mẹ.

Ngày đó, Dạ Vũ trưởng thành rồi.

Cho dù ngày mai, cô bé vẫn làm nũng với bố mẹ, vẫn thích thú khi được anh chị cưng chiều ôm vào lòng, dấu vết của ác ma vẫn từ từ gặm nhấm linh hồn cô bé.

Đằng sau nụ cười trong sáng không chút tí vết, là hàng đêm ác mộng giày vò, là cô bé 10 tuổi phải chịu đựng những cơn rượt đuổi máu me trong ác mộng, là sinh mệnh nhỏ bé run rẩy lạc lối giữa những ác mộng liên hoàn.

Cho dù cô bé sợ hãi phải nhắm mắt, thế nhưng mỗi đêm cô bé đều an vị trong lồng ngực anh chị mà ngủ say, không để gia đình phải lo lắng hay nghi ngờ một chút nào. Mơ mộng càng tàn nhẫn, mơ mộng càng điên cuồng, thì nụ cười cô bé càng đẹp, ánh mắt cô bé càng trong suốt.

6 năm, thiếu nữ học được cách thích ứng hắc ám, học được cách nguy trang bản thân, cũng học được cách tự liếm vết thương, tự mình bước đi trong bóng tối.

16 tuổi, thiếu nữ đã sớm bước tới bờ vực bên kia, chỉ cần một cú trượt chân, sẽ mãi mãi chìm vào vực sâu hắc ám. Thế nhưng nụ cười thiên chân vô tà kia, nụ cười xinh đẹp khiến lòng người an tâm kia, khiến cho không một ai nhận ra được sự thật được giấu kín này.

Những lúc con khát máu dâng trào, cô bé lại mỉm cười vỗ về những đứa trẻ ở cô nhi viện. Những khi ảo giác về máu tươi và chết chóc vây kín bản thân, thì cô bé lại ôm chặt lấy mẹ, nhắm mắt, cố gắng quên đi hết thấy, quên đi...

Những tưởng, cứ như vậy nguy trang mãi mãi, cô bé sẽ có thể giống như người bình thường, được sống, được yêu, khiến cho anh chị an tâm, khiến cho bố mẹ mỉm cười...

Cho đến khi...

== Còn tiếp ==

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Đại Náo Thập Vãn: Vật Hi Sinh Tìm Bước Phán Kích!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.